

ด

D Magazine

“นิตยสารดี มีดี เพื่อคนไทย”
www.d-magazine.de

สังคม·วัฒนธรรม·ครอบครัว·บันเทิง·ไลฟ์สไตล์

จัดทำโดย: สมาคมเดวี๋วย้ายคนไทยในต่างแดน

- เรื่องตลกจากปก: บทเรียนการย้ายกลับไทย
- กฎหมายดีๆ: ระวังบ้างที่ควรคำนึง เมื่อจะคืนถิ่น
- Hot News: โครงการทำบัตรประชาชนในต่างประเทศ
- บันเทิง: “อภิหารณลุ่มวิเศษ” ละครุริมทะเลสาบไอบเดนเช
- ลูกรัก: เมื่อเจ้าเป็นลูกครึ่ง กิจงเอาไปอย่างละครึ่ง แม่พังให้

ISSN: 2190-636X

15 / 09.2013

ข้อมูลสำหรับผู้ขับขี่ในสหภาพยุโรป

ธง	รัฐ/ อักษรย่อ	โทรฯฉุกเฉิน	กำหนดความเร็ว			แอลกอฮอล์ในเลือดห้ามเกิน (Promille)	ห้ามใช้แฮนด์ขณะขับรถ ฝ่าฝืนถูกปรับ
			ในเขตชุมชน	นอกเขตฯ	ทางด่วน		
	ออสเตรีย / A	144	50	100	130	0,5	50 Euro
	เบลเยียม/ B	112	50	90	120	0,5	100 Euro
	บัลแกเรีย/ BG	150	50	90	140	0,5	ตั้งแต่ 15 Euro ขึ้นไป
	โครเอเชีย/ HR	94	50	90	130	0,5	ถึง 100 Euro
	ไซปรัส/ CY	199	50	65	100	0,5	-
	สาธารณรัฐเช็ก/ CZ	112	50	90	130	0,0	ตั้งแต่ 40 Euro ขึ้นไป
	เดนมาร์ก/ DK	112	50	80	110	0,5	200 Euro
	เอสโตเนีย/ EST	112	50	90	129	0,0	-
	ฟินแลนด์/ FIN	112	50	100	120	0,5	ถึง 115 Euro
	ฝรั่งเศส/ F	15	50	90	130	0,5	ประมาณ 135 Euro
	เยอรมนี/ D	112	50	100	-	0,5	40 Euro
	กรีซ/ GR	166	50	90	130	0,5	100 Euro
	ฮังการี/ H	104	50	100	130	0,0	ถึง 100 Euro
	ไอร์แลนด์/ IRL	999	50	80	120	0,5	75 Euro
	อิตาลี/ I	118	50	90	130	0,5	ถึง 594 Euro
	ลัตเวีย/ LV	03	50	90	130	0,5	15 Euro
	ลิทัวเนีย/ LT	03	50	90	130	0,5	ตั้งแต่ 10 Euro
	ลักเซมเบิร์ก/ L	112	50	90	130	0,5	75 Euro
	มอลตา/ M	112	50	80	120	0,8	-
	เนเธอร์แลนด์/ NL	112	50	100	120	0,5	220 Euro
	โปแลนด์/ PL	999	50	100	120	0,5 Promille	120 Euro
	โปรตุเกส/ P	112	50	100	120	0,5 Promille	ตั้งแต่ 120 Euro
	โรมาเนีย/ RO	961	50	90	130	0,0 Promille	ตั้งแต่ 30 Euro
	สโลวาเกีย/ SK	112	50	90	130	0,0 Promille	ถึง 120 Euro
	สโลวีเนีย/ SLO	112	50	100	120	0,5	120 Euro
	สเปน/ E	112	50	100	120	0,5	ถึง 300 Euro
	สวีเดน/ S	112	50	90	120	0,2	-
	สหราชอาณาจักร/ GB	999	48	96	112	0,8	ตั้งแต่ 75 Euro

ข้อมูลจาก ADAC-Germany
รวบรวมโดย อัญชัญ เขียวรัตน์

U.K. บอกกล่าว

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านนิตยสารดี

เมื่อนิตยสารดี ถึงมือท่านผู้อ่านก็เป็นเดือนกันยายน เดือนที่ฤดูร้อนกำลังจะผ่านไป ฤดูใบไม้ร่วงกำลังจะมา หลายต่อหลายคนอาจจะบอกว่าปีนี้ไม่ค่อยจะร้อนสักเท่าไร อันหมายถึงปริมาณวันที่ร้อน แต่หากดูถึงคุณภาพความร้อน วันเวลาที่ร้อน (แม้ไม่นานนัก) ก็ร้อนไม่แพ้เมืองไทยบ้านเกิดของเราหญิงไทย ที่มีเพียงสองฤดูตามคำจำกัดความที่บอก ขอเอื้อมมาจากกัลยาณมิตรของบก.ที่ว่า ร้อน กับร้อนเรื่อยหาย(ด้วยเกรงว่า จะโดนเซ็นเซอร์ หากต้องการทราบว่าเป็นคำไหน ก็ให้แปล เรือ เป็นภาษาอังกฤษ แล้วออกเสียงภาษาอังกฤษนั้น ก็จะได้คำไทย ค่ะ)

วันเวลา ฤดูกาล ก็หมุนเวียนเปลี่ยนไปตามวัฏจักร แต่กองบรรณาธิการนิตยสารดี ยังไม่ได้เปลี่ยนนะคะ ยังคงเดิม และไม่ว่าจะร้อน จะหนาว จะฝนพริ้ว เราก็ยังนั่งทำตนฉบับนิตยสารดีเหมือนเดิม ฉบับนี้อาจจะช้ากว่าฉบับก่อน ทั้งนี้เพราะกองบก. ซึ่งส่วนหนึ่งก็คือ คณะทำงานของสมาคม NTO มีภาระกิจจัดการอบรมอาสาสมัครไทยด้านสุขภาพจิต และร่วมกับกลุ่มต่าง ๆ จัดกิจกรรมในเขตพื้นที่ชุมชนไทยในงาน เทศกาลไทย ณ เมือง Bad Homburg เสร็จภารกิจก็มาช่วยกันปั้นต้นฉบับคะ

ฉบับที่ 15 นี้ เราให้หัวข้อว่า "คืนถิ่น" ก็คือ การคืนกลับไปอยู่ประเทศไทยของหญิงไทยที่เราๆ ท่านๆ จากกันมาหลายปี โดยเฉพาะสำหรับกลุ่มผู้บุกเบิก ก็นับเป็นเวลากว่า 4 ทศวรรษ หลายต่อหลายคนถึงวัยเกษียณ ต้องการ ที่จะกลับไปใช้ชีวิตในบ้านปลายที่ประเทศบ้านเกิด แต่การที่มาตั้งรกรากในประเทศหนึ่งแล้วจะกลับคืนถิ่นเดิม ที่อาจต่างไปจากสภาพเมื่อหลายสิบปีที่จากมา ก็เหมือนกับการย้ายถิ่นฐานอีกครั้งหนึ่ง นิตยสารดีฉบับนี้ จึงนำเสนอประสบการณ์ของผู้ที่เคยเดินทางคืนถิ่นมาถ่ายทอดสู่กัน รวมทั้งมีข้อควรคำนึงถึงเมื่อจะคืนถิ่น (คอลัมน์กฎหมาย)อันเป็นเรื่องเกี่ยว

กับ สิ่งที่ต้องเตรียมการก่อนเดินทางทั้งในเยอรมนี และในประเทศไทย ที่สำคัญคือ วีซ่า สำหรับสามเเยอร์มันที่จะเดินทางกลับไปด้วย ก็อาจจะไม่ครบถ้วน แต่ก็ถือเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่อาจจะจุดประกายให้หุ้กคิดถึงการเตรียมขั้นต่อไป

บทความคอลัมน์ ธรรมชาติ่ายเล่มในฉบับนี้ นำบทความของพระอาจารย์ไพศาล วิสาโล ที่เขียนเล่าถึงเหตุผลที่ว่า ทำไมจึงไม่สึก อันสะท้อนให้เห็นความเป็นจริงในโลก ความเป็นมนุษย์ ที่ว่าไม่ว่าจะอยู่ในสถานภาพอย่างไร ตราบใดที่ยังไม่ได้บรรลุธรรมอันสูงสุด ก็ย่อมมีความคิดหั่นเหได้ อยู่ที่ว่า จะเกิดปัญญารู้เท่าทัน และจัดการกับสรรพสิ่งได้อย่างไร แม้นว่าบทความนี้อาจจะไม่ได้บอกเล่าถึงธรรมโดยตรง แต่กระบวนการพิจารณาที่พระไพศาล บรรยายก็คงจะให้แง่คิด หรือวิธีการจัดการกับปัญหาสภาวะที่อาจเกิดขึ้นได้กับสรรพสัตว์ ปุถุชน เช่นเรา ๆ ท่าน ๆ ได้

ผู้ที่ติดตามอาชีพการโรงแรม ฉบับนี้เราก็นำเสนอต่อให้อ่านกันให้จู่ใจ มุมภาษาเยอรมัน คุณย่า จะมาคุยให้ฟัง(อ่าน)เกี่ยวกับการใช้ Sie และ Du ก็จะได้รู้กันนะคะว่าใช้ต่างกันอย่างไร

นอกจากที่กล่าวมาแล้วนี้ นิตยสารดี ก็ยังคงคอลัมน์ต่าง ๆ ไว้เหมือนเดิม ทั้งสุขภาพ แนะนำหนังสือ มุมประดิษฐ์ ท่องเที่ยวที่ฉบับนี้เราพาไปเวนิส ซึ่งซึ่งครั้งหนึ่งเมื่อนานมาแล้ว กรุงเทพฯเคยได้ชื่อว่า เวนิสแห่งตะวันออก วันเวลาที่ผ่านไปโดยไม่อาจกลับมาคะ แถมภาพสวย ๆ จากการไปเยี่ยมชมโครงการในพระราชดำรินหน้ากลาง ซึ่งเนื้อหา นิตยสารดี จะได้นำเสนอในฉบับต่อ ๆ ไป เปิดไปอ่านกันได้เลยนะคะ

พบกันใหม่ฉบับหน้าคะ
พัทยา เรือนแก้ว

สารบัญ

05 ภาพข่าว

07 เจาะข่าว

09 แนะนำหนังสือ

10 เรื่องดีจากปก: บทเรียนการย้ายกลับไทย

14 กฎหมายดี ๆ: อะไรบ้างที่ควรคำนึง เมื่อจะคืนถิ่น

18 อาชีพ: การโรงแรมเยอรมัน ตอนที่ 2 Hotelfachmann-/frau Teil II)

22 เรียนภาษาเยอรมัน: Du oder Sie

24 Hot News: โครงการทำบัตรประชาชนในต่างประเทศ

26 เรื่องน่ารู้: Die deutsche Rentenversicherung

28 เรื่องน่ารู้: จาก “อาเซียน” สู่ “ประชาคมอาเซียน”

32 Life Style: Der erste Apfel der Saison

34 บันเทิง: “อภินิหารขลุ่ยวิเศษ” ละคริมทะเลสาบโปเดนเซ

36 เทคนิคการถ่ายภาพ: เทคนิคถ่ายภาพบุคคล (Portrait)

38 เรื่องเล่า: ตามรอยแรงงานไทยในอิสราเอล

40 สุขภาพ: รู้เท่าทันกระเนื้อและไฟ

42 ลูกรัก: เมื่อเจ้าเป็นลูกครึ่ง ก็จงเอาไปอย่างละครึ่ง แม่ฟังให้

44 สัมภาษณ์พิเศษ: นิคกี้สาวมอเตอร์ไซด์

46 DIY: พับเหรียญไปรยทานให้งาม

47 ห้องครัว: เมียงคำ

48 กีฬา: วิลทูด พร็อบท์ (Wiltrud Probt)

50 ศิลปะ: Bildgestaltung mit Blätterabdruck

52 ท่องเที่ยวยุโรป: จำลึควนิส เยือนเกาะเพื่อนบ้าน มูราโน ฟูราโน

55 ธรรมะ: ทำไมข้าพเจ้า (ยัง) ไม่เลิก

เบอร์ลิน/มิวนิก/ เดรสเดน

เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2556 วง Siam Sinfonietta โดยนายสมเถา สุจริตกุล ศิลปินศิลปารักษ์ดีเด่น และนายทฤษฎี ณ พัทลุง วาทยากร พร้อมด้วยนักดนตรีของวงดนตรีออร์เคสตราเยาวชนไทย Siam Sinfonietta ได้ร่วมแสดงดนตรีในเทศกาลแสดงคอนเสิร์ต Young Euro Classic ที่ Konzerthaus Berlin และต่อมา ในวันที่ 3 สิงหาคม 2556 ได้จัดการแสดงที่ Preußenpark โดยได้อัญเชิญบทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเพลงคลาสสิกหลายบทเพลงมาจัดแสดง วง Siam Sinfonietta เป็นวงดนตรีเยาวชนไทยที่ประสบความสำเร็จเป็นที่น่าภาคภูมิใจของประเทศ โดยนอกจากจะได้รับรางวัลชนะเลิศในงานเทศกาลคอนเสิร์ตเยาวชนระหว่างประเทศซุมมา คุม เลาด (Summa Cum Laude International Youth Music Festival) ในสาขาซิมโฟนีออร์เคสตราที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรียเมื่อปี 2555 แล้ว ในปีนี้ยังได้รับเชิญเข้าร่วมงานคอนเสิร์ต Young Euro Classic 2013 ซึ่งเป็นงานเทศกาลดนตรีเยาวชนที่มีชื่อเสียงเทศกาลหนึ่งในยุโรป นับเป็นความสำเร็จในระดับสากลอีกขั้นหนึ่งของเยาวชนไทย

(ภาพโดย สอท.เบอร์ลิน)

พริ้งค์พอร์ท

เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2556 คณะเจ้าหน้าที่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย นำคณะโดยนายประชา เตรีตน์ หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย และ ทีมข้าราชการอาวุโสของกรมการปกครอง อันประกอบไปด้วย นายสถาพร ศิริภักดิ์ รองอธิบดีกรมการปกครอง นายอวิชัย ธรรมรักษ์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารทะเบียน และเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการวางระบบ ได้เดินทางมาให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการต่ออายุบัตรประชาชนไทยในต่างประเทศ และมีการทดลองใช้เครื่องรับคำร้องและผลิตบัตรประชาชนตัวอย่าง เพื่อเตรียมความพร้อมในการให้บริการแก่ชุมชนไทยที่มีถิ่นพำนักในเยอรมนี

(ภาพโดย ชลัช วรยรรยง)

พริ้งค์พอร์ท

สมาคมเครือข่ายคนไทยในต่างแดน (เยอรมนี) ชื่อย่อ NTO e.V. จัดสัมมนาในหัวข้อ เทคนิคการให้คำปรึกษา และดูแลจิตใจของผู้ให้คำปรึกษา เมื่อวันที่ 2 - 4 สิงหาคม 2556 ณ Haus der Jugend Frankfurt, Deutschherrnufer 12, 60594 Frankfurt โดยได้รับเกียรติจาก นพ.เทอดศักดิ์ เดชคง และวันวิสาข์ ช่างเหล็ก เป็นวิทยากร เนื้อหาการสัมมนาเน้นการให้คำปรึกษาแบบเน้นการสร้างแรงจูงใจเพื่อเปลี่ยนพฤติกรรม และการให้กำลังใจแก่คนไทยที่เพิ่งย้ายถิ่นฐานมาอาศัยในประเทศเยอรมนี การสัมมนาในครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจากสถานกงสุลใหญ่ นครพริ้งค์พอร์ท (ภาพโดย ชลัช วรยรรยง/ นิตยสารดี)

Wahlwies, Hausach IIa: Berlin

ระหว่างวันที่ 13-18 ส.ค. 2556 ครูสังคม ทองมี ผู้อำนวยการศูนย์ศิลปะวัฒนธรรม จ.เลย ได้เดินทางมาสอนเทคนิคการวาดลายเส้น การลงแสงเงาและการวาดรูปสีน้ำแก่แม่บ้านและเยาวชนไทยและผู้สนใจที่ Wahlwies, Hausach และ Berlin (ภาพโดย: นิตยสารตี/ สอท.)

बाट ฮอมบวร์ก

กิจกรรมดีๆ ในเดือนที่ชุมชนไทยในงานไทยबाट ฮอมบวร์ก วันที่ 10 - 11 สิงหาคม 2556 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างหนาแน่น กิจกรรมที่น่าสนใจได้แก่ ตัดตุง ร้อยมาลัยดอกไม้สด แกะสลักผักและผลไม้ เพ้นท์หน้าเด็ก สาธิตการวาดรูปโดยกลุ่มศิลปินพหุไท เกมสมองใส สาธิตการทอเสื่อ และสอนดนตรีไทย เป็นต้น นอกจากนี้ในวันอาทิตย์ที่ 11 สิงหาคม 2556 ยังมีการผัดไทกระชับยักษ์ให้ลิ้มชิมรสกันอีกด้วย สร้างความตื่นตาแก่ผู้เข้าชม ไอเดียสุดเก๋นี้นำเสนอโดยคุณแอด วรากร เหลืองนภา (ภาพโดย นิตยสารตี)

โครงการสอนดนตรีในเยอรมนี

"โครงการสุนทรีดนตรีไทย" ได้รับการสนับสนุนจากสถานกงสุลใหญ่ ณ นครฟรังค์ฟวร์ท ดำเนินการร่วมกับบ้านวัฒนธรรมไทย ณ เมืองพาแควร์บอร์น สมาคมไทยและชุมชนไทยในเขตต่างๆ มี คุณวลาวัลย์ อัลเบรช คุณอัญชัญ เฮียร์ลิงและคุณสุชาดา ไบเยอร์ เป็นผู้ประสานงานโครงการ จัดสอนระหว่างวันที่ 7 มิถุนายน ถึง 19 สิงหาคม 2556 โดยได้รับเกียรติจาก "ครูต๋อด" หรือ นายชยดี ทศนวงศ์วรา เติ่นสายสอนลูกศิษย์ในเขตเมืองต่างๆ ได้แก่ Würzburg Hamburg München Esslingen Paderbom และ Freiburg โครงการนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี (ภาพโดยนิตยสารตี)

กิจกรรมดีๆ เพื่อชุมชนไทย

เมื่อวันที่ 17-18 ส.ค. 2556 สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบอร์ลินได้จัดกิจกรรมอบรมการสอนภาษาไทยโดย ผศ. นงนารถ ชัยรัตน์ และ ผศ. เกษร เจริญรักษ์ ให้การอบรมแนวทางการสอนภาษาไทยแก่เด็กไทยในต่างประเทศให้แก่ครูอาสาสมัครสอนภาษาไทย โดยมีครูอาสาเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 52 คน (ภาพโดย สอท.)

Nationalsozialistischen Untergrunds – NSU

คดีฟ้องร้องพิรุธคดีฆาตกรรมของกลุ่ม NSU สร้างความสั่นไหวในประเด็นเหยียดเชื้อชาติปักซ์เยอรมนี

RESPEKT! Kein Platz für Rassismus!

เมื่อเดือนพ.ค. ที่ผ่านมา ศาลนครมิวนิคเริ่มการไต่สวนคดีกลุ่มผู้ก่อการร้ายนีโอนาซี NSU (Nationalsozialistischen Untergrunds) ซึ่งมี Beate Zschäpe (เบอาเทอ ซชแอฟ) วัย 38 ปี ผู้รอดชีวิตคนสุดท้ายของกลุ่ม NSU และถูกกล่าวหาว่าได้ช่วยก่อตั้งกลุ่มดังกล่าวร่วมกับบอว์เว มุนด์โลส และอูเว เบ็ทท์ฮาร์ตท์ ซึ่งทั้งสองรายได้ฆ่าตัวตายหลังจากปล้นธนาคารล้มเหลวเมื่อเดือน พ.ย. 2011 คดีนี้ยังมีผู้สมรู้ร่วมคิดที่ถูกฟ้องร้องอีกจำนวนสี่ราย ซึ่งทั้งหมดอาจได้รับโทษสูงสุดคือจำคุกตลอดชีวิต

นอกจากนี้ Zschäpe ยังถูกกล่าวหาว่าร่วมลงมือสังหารชายเชื้อสายตุรกีจำนวนแปดราย ชายเชื้อสายกรีกจำนวนหนึ่งราย และตำรวจชาวเยอรมันจำนวนหนึ่งราย ระหว่างปี 2000 – 2007 รวมทั้งมีส่วนร่วมในการวางระเบิดเมื่อปี 2004 ในเขตที่ชาวตุรกีอาศัยอยู่ที่เมืองโคโลญจน์ทำให้มีผู้บาดเจ็บจำนวน 22 คน

คดีฟ้องร้องกลุ่ม NSU นี้ก่อให้เกิดความสนใจในวงกว้างในสังคมเยอรมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้สืบเชื้อสายชาวตุรกีที่กว่าสามล้านคนทั่วประเทศ และยังรวมถึงชาวตุรกีที่ประเทศตุรกีด้วย นอกจากนี้ยังเป็นความน่าอัศจรรย์ของทางการเยอรมนี โดยทางการเยอรมันไม่เคยสงสัยอย่าง

จริงใจว่าการฆาตกรรมทั้งเก้ารายนั้นจะเป็นเรื่องของเหยียดผิว แต่กลับเห็นว่าเหยื่อทั้งหลาย ซึ่งมีทั้งอาชีพขายดอกไม้ ชายของชำ และช่างเลื้อยเกี่ยวพันกับแก๊งค์อาชญากรรม เมื่อเดือนที่แล้วเยอรมนีออกมาขอโทษถึงขอผิดพลาดทั้งหลายต่อสมาชิกสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติที่กรุงเจนีวา และเรียกการฆาตกรรมเหล่านี้ว่า เป็นหนึ่งในการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เลวร้ายที่สุดในเยอรมนีในทศวรรษที่ผ่านมา

ผู้เชี่ยวชาญคาดการณ์ว่าการไต่สวนคดีนี้จะยืดเยื้อและซับซ้อนมาก เนื่องจากมีพยานกว่า 600 ปากที่ศาลจะเรียกมาให้การ ศาลกำหนดจะใช้เวลาพิจารณาทั้งสิ้น 84 วัน แต่คาดกันว่าอาจจะต้องยืดออกไปอีก และคดีนี้อาจใช้เวลายาวนานกว่าสองปี Zschäpe ซึ่งถูกขนานนามจากบรรดาสื่อมวลชนเยอรมันว่า “เจ้าสาวของนาซี” มาปรากฏตัวที่ศาลในวันแรกในชุดเสื้อเชิ้ตสีขาวและสูทสีดำ เธอไม่ได้ถูกสวมกุญแจข้อมือและหันหลังให้กับสื่อมวลชนและญาติผู้เสียชีวิตแทบจะทันที ผู้ต้องหาอีกสี่คนที่เหลือก็นั่งอยู่ด้วยกัน และในการไต่สวนวันแรกมีผู้ประท้วงหลายร้อยคนมาชุมนุมเรียกร้องหาความยุติธรรมที่ด้านนอกของศาล หลังจากที่เหยื่อคนแรกเสียชีวิตเมื่อ 13 ปีที่แล้ว

ในปี 2000 เอ็นเวอร์ ซิมเล็ก ถูกพบหมดสติที่หลังรถรับส่งท่ามกลางดอกไม้ในเมืองนอร์นแบร์ก เขาถูกยิงแปดนัด และแม้ว่าเขาจะล้มลงไปนอนกับพื้นแล้ว คนร้ายยังคงยิงเขาต่ออีก และเขาเสียชีวิตในอีกสองวันต่อมา

ตำรวจพบปืนเชลล์ก้า บราวน์ริงอาวุธที่ใช้สังหารเอ็นเวอร์ ซิมเล็ก (และใช้ในการสังหารอีก 9 ศพ) ในอีก 11 ปีต่อมา เมื่อเจอปืนนี้อยู่ในซากอพาร์ทเมนต์ในเมืองชวิกเกา ทางตะวันออกของเยอรมนี ซึ่ง Beate Zschäpe จุดไฟเผาอพาร์ทเมนต์ดังกล่าว หลังจากที่ตำรวจพบศพอูเว มุนด์โลส และอูเว เบ็ทท์ฮาร์ตท์ และทำให้เซมิยา ซิมเล็ก บุตรสาวของเอ็นเวอร์ได้ทราบว่า บิดาของเธอเป็นเหยื่อรายแรกของการฆาตกรรมอันเนื่องมาจากการเหยียดผิวของกลุ่มดังกล่าว

การสำรวจสำมะโนประชากร (Demographic Census)

ผลการสำรวจประชากรครั้งแรกตั้งแต่การรวมชาติให้พาสลับกับประเทศอิตาลี

เยอรมนีมีการสำรวจสำมะโนประชากร (Demographic Census) ครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2011 นับแต่มีการรวมชาติเมื่อปี 1990 โดยมีก่อนหน้านี้อาศัยการสำรวจในเยอรมนีตะวันตก เมื่อปี 1987 และสำรวจในเยอรมนีตะวันออก เมื่อปี 1981 ผลปรากฏดังนี้

เยอรมนีมีประชากรจำนวน 80.2 ล้านคน (จากที่เคยคาดว่าจะมีจำนวนประชากร 81.7 ล้านคน) มีน้อยกว่าที่คาดไว้จำนวน 1.5 ล้านคน หรือ 1.8 เปอร์เซ็นต์ การที่ตัวเลขแตกต่างกันมากนี้ เนื่องจากการปรับแก้จำนวนชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในเยอรมนีจากจำนวน 7.3 ล้านคน เหลือจำนวน 6.2 ล้านคน ลดลง 14.9 เปอร์เซ็นต์

เยอรมนีมีประชากรที่มีรากเหง้าจากต่างประเทศ (ภูมิลำเนาเดิมเป็นผู้พลัดถิ่นฐาน) 19 เปอร์เซ็นต์ โดยมีชาวเยอรมัน 15 ล้านคนที่ย้ายถิ่นมายังสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีภายหลังปี 1955 หรือมีผู้ปกครองอย่างน้อยหนึ่งคนที่อพยพมายังเยอรมนีหลังปี 1955 และเมื่อเปรียบเทียบกับทั้ง 16 รัฐ รัฐฮัมบวร์กมีชาวเยอรมันเชื้อสายต่างชาติมากที่สุด (27.5 เปอร์เซ็นต์) ตามมาด้วย

รัฐเบอร์ลิน (23.9 เปอร์เซ็นต์) ในขณะที่รัฐใหม่ ๆ ทางตะวันออกทั้งหลายมีชาวเยอรมันเชื้อสายต่างชาติน้อยกว่า 5 เปอร์เซ็นต์

บ้านพักที่อยู่อาศัยของชาวเยอรมัน พบว่าจากจำนวนที่อยู่อาศัยจำนวน 41.3 ล้านแห่ง ชาวเยอรมันจำนวน 52 เปอร์เซ็นต์ยังคงเช่าบ้าน และ 1 ใน 20 ของที่อยู่อาศัยดังกล่าวถูกทิ้งไว้ให้ว่างเปล่า ไม่มีผู้อยู่อาศัย สิ่งที่น่าสนใจก็คือ บ้านพักอาศัยมากกว่า 680,000 แห่ง (1.7 เปอร์เซ็นต์) ไม่มีห้องน้ำหรืออุปกรณ์เพื่อการอาบน้ำ และบ้านพักอาศัยมากกว่า 200,000 แห่ง ไม่มีเครื่องทำความร้อน ในขณะที่บ้านพักอาศัยเกือบ 2.5 ล้านแห่งทำความร้อนโดยใช้ "เตาอบ"

นอกจากนั้น ยังพบว่า มีครอบครัวที่เป็นการแต่งงานของคนเพศเดียวกันไม่ถึง 34,000 ครอบครัว โดยเป็นการแต่งงานของเพศชายกับชาย 60 เปอร์เซ็นต์ มีเด็กอาศัยอยู่ในครอบครัวลักษณะดังกล่าว (แต่งงานของคนเพศเดียวกัน) ประมาณ 5,700 คน โดย 87 เปอร์เซ็นต์ของเด็กอยู่ในครอบครัวที่ผู้ปกครองเป็นหญิงกับหญิงแต่งงานกัน

FC Bayern München

ทีมฟุตบอลบาเยิร์น มิวนิค สร้างประวัติศาสตร์เป็นทีมแรกของเยอรมนีที่ได้ 3 ถ้วยชนะเลิศในฤดูกาลเดียว

หลังจากที่การันตีตำแหน่งแชมป์บุนเดสลีกาประจำฤดูกาล 2012/13 แล้ว บาเยิร์น มิวนิคภายใต้การนำของโค้ช Jupp Heynckes ก็ไปคว้าถ้วยยูฟ่าแชมเปียนส์ลีก ด้วยการเอาชนะคู่อริตลอดกาลอย่างบอร์ussia ดอร์ทมุนด์ ที่สนามเวมบลีย์ ประเทศอังกฤษ เมื่อ 25 พ.ค.2013 (นับเป็นครั้งแรกที่คู่ชิงชนะเลิศของยูฟ่าแชมเปียนส์ลีกมาจากเยอรมนีทั้งคู่) หลังจากนั้นเพียงสัปดาห์เดียวสิงห์ใต้บาเยิร์นก็มาเอาชนะสตุทการ์ท คว้าถ้วยเยอรมันคัพไปได้อย่างสุดมัน เมื่อ 1 มิ.ย. 2013 นับเป็นทีมฟุตบอลทีมแรกในเยอรมนีที่สร้างประวัติศาสตร์คว้าทั้งถ้วยลีกบุนเดสลีกา, เยอรมันคัพ และแชมเปียนส์ลีกไปได้ในฤดูกาลเดียวกัน

นอกจากนี้ ยังมีทีมฟุตบอลอีกหกทีมที่สามารถเอาชนะคว้าถ้วยรางวัลทั้งสามถ้วยในฤดูกาลเดียวกันมาแล้ว ได้แก่ อินเตอร์ มิลาน (2009/10), เอฟซีบาร์เซโลน่า (2008/09), แมนเชสเตอร์ ยูไนเต็ด (1998/99), พีเอสวีไอโฮเฟ่น (1987/88), อาแจ็กซ์อัมสเตอร์ดัม (1971/72) และ เซลติก (1966/67)

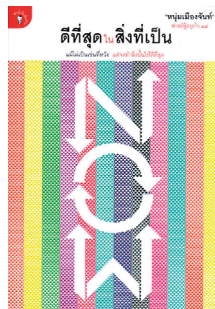
โสภภาพร ควรัช

หนุ่มเมืองจันท์ (อีกรอบ) และอื่นๆ - ดนทา :

ได้เขียนถึงหนุ่มเมืองจันท์เมื่อเวลาเดียวกันเมื่อปีที่แล้ว กลับเมืองจันท์หนังสือใหม่ของเขาติดกลับมาจากงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ได้ อ่านแล้วก็ถึงกับอึ้งออดอึ้งเขียนถึงอีกครั้งอีกรอบ ผู้อ่านพลาดไม่ได้จริงๆ

รอมานจนปานนี้เนื้อหาในหนังสืออาจเก่าไปนิดหน่อย เช่น เรื่องน้ำท่วมใหญ่เมื่อสองปีที่แล้ว แต่หลักการวิคิดไม่เก่า เป็น เรื่องราวต่างๆ ผ่านปากกาคนเขียนอารมณ์ดีเรียกรอยยิ้ม (บางที่ถึงกับเรียกเสียงฮาดังๆ จนคนหันมามอง) มีแง่มุมชวนให้คิดสะกิดใจ มีคำคมลึกซึ้งสอดแทรกเป็นยาชูกำลังใจ และมุมมองที่บวกตลอดกาล เช่น เมื่อน้ำมาเยือนเมื่อสองปีที่แล้ว เขาเป็นหนึ่งในคนที่บ้านจมน้ำ แต่ทว่าเขาไม่ได้บ่นไม่ได้เปื้อนไม่ได้มีแต่ทุกข์แต่ยอมรับความจริง แต่สายตาของเขายังพร้อมมองเห็นความงดงามในแง่มุมอื่นๆ ที่คนอ่านปุถุชนอาจหาไม่เจอ แต่มุมมองที่เห็นถึงคุณค่าอื่นๆ ที่ซ่อนอยู่กับความลำบากที่ปวง มองเห็นจิตใจช่วยเหลือแบ่งปันอันดีงามของเพื่อนมนุษย์รอบข้าง เป็นกำลังอกกำลังใจให้คนอ่านเสมอมาไม่เคยขาด เรื่องอื่นๆ ก็เช่นเคย มีเรื่องการทำธุรกิจอย่าง สอดแทรกด้วยเหตุการณ์รอบตัว พร้อมตบท้ายด้วยมุขเด็ดแบบหักมุม

ยังจำบรรยากาศงานหนังสือที่ศูนย์สิริกิติ์วันนั้นได้ดี คนแน่นเดินไหลตามกันเพราะเป็นวันเสาร์ คึกคักจนน่าปลื้มใจ ใครบอกคนไทยไม่อ่านหนังสือไม่จริงสักหน่อย บุณหนังสือยอดนิยมนี่มีผู้ไปเยี่ยมชมและซื้อหากันเป็นที่เฟลิดเฟลิน มีบริการไปรษณีย์จัดส่งถึงบ้านไม่ต้องหอบกลับไปเมื่อเย็น เดินไปที่บุณสำนักพิมพ์มติชน คนซื้อต่อคิวยาวมาก คนขายก็หน้าบานมีของแจกของแถม ได้เห็นหนังสือหนุ่มเมืองจันท์ครบชุด แถมเจ้าตัวยังมานั่งเซ็นชื่อให้ด้วย เออละ เข้าไปต่อแถวขอลายเซ็นอีกคนดีกว่า ถึงตาเราเข้าไปทักทายเขา แนะนำตัวเองว่าจริงๆ เพื่อนรักซื้อหนังสือมาให้เขาเซ็นอยู่ไม่เคยขาด เพราะเราอยู่ต่างประเทศ เพื่อนสะสมให้เมื่อเจอเราทุกปี คราวนี้บังเอิญได้มีโอกาสร่วมงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ซึ่งไม่ได้อยู่ในช่วงปิดเทอมยุโรป นี้ได้พบเจอหนุ่มเมืองจันท์ตัวจริง เป็นปลื้ม ทุกรูปคู่กัน แล้วดีใจได้หนังสือของเขากลับบ้านอีกสามเล่ม เป็น ฟาสต์ฟู้ดธุรกิจ เล่ม ๑๗- ๑๘ และ ๑๙ “ความหวัง ไม่เห็น ไม่ใช่ ไม่มี” - “ดีที่สุดเป็นสิ่งที่เป็น” - “ความรู้สึกคือเหตุผล”

เล่มที่สอง ได้อ่านเรื่อง “ตายให้ เป็น” ของสำนักพิมพ์สารคดี หนังสือเล่มนี้ออกมาพอดีกับกฎหมายเลือกไม่เอาเครื่องช่วยชีวิตได้ในกรณีเราต้องนอนเป็นผักหรือวันตายอย่างเดียว กับกระแสการเตรียมตัวตายอย่างสงบ สมัยนี้ในเมืองไทยก็มีกลุ่มเสวนาจัดการกับจิตใจของตนเองเกี่ยวกับเรื่องความตาย อยู่หลายกลุ่มในเมืองไทย อ่านแล้วรู้สึกดีดี สำหรับการจากไปอย่างสงบไม่กลัวไม่อยู่ดูชีวิตเอาไว้ มรณานุสติเป็นสิ่งสำคัญที่เราท่านทุกคนต้องตระหนักทุกลมหายใจเข้าออก

เล่มต่อมาหนังสือเน้นสายเส้นของหนุ่มนามปากกาว่า GPEN พิมพ์โดยสำนักพิมพ์สารคดี เป็นการเก็บบันทึกความประทับใจเล็กๆ น้อยๆ ในชีวิตไม่ว่าจากการประสบเหตุการณ์ด้วยตนเอง ได้ยินมาหรือจากการได้ดูหนังฟังเพลง บันทึกด้วยลายเส้นสวยเฉียบ ตัวละครพร้อมออกมาเดินตรงหน้ากับทุกเส้นที่ปาดหนักแน่น เด็ดขาด ประโยคสั้นๆ จะดิบๆ เหมือนบันทึกในไดอารี่แต่สะเทือนใจเหมือนให้เรารู้ว่าเรามีเวลาคิดถึงทบทวนสิ่งต่างๆ เล็กๆ รอบตัวที่เราได้ปล่อยเลยไป ขาดการบันทึกไว้อย่างน่าเสียดาย เขาบันทึกอย่างจดจำใส่ใจในรายละเอียดและมีคำถามทิ้งท้ายไว้ให้เราต่อตอนจบเรื่องสั้นๆ เล่มแรกชื่อ “วันที่รู้สึกดี” มีเรื่องสั้นสิบเรื่องที่เขาเขียนอย่างขบขัน คอขมคอบ บางครั้งก็เป็นข้อคิดสำหรับสร้างภาพยนตร์ มีคำบรรยายหรือคำพูดประกอบ สั้นๆ ประทับใจ หนังสือที่น่าเก็บมาก เล่มที่สองในชุดนี้เป็นไดอารี่ต่อจากเล่มแรก ชื่อ “ต้นไม้ที่ไม่ยอมคุยกับแม่” บางเรื่องต่อจากเล่มแรก เพราะเป็นตัวละครชุดเดียวกัน หนังสือสวยงามประทับใจ น่าเก็บเหมือนเดิม

บทเรียนการย้ายกลับไทย –บุญส่ง เบลธ

ผมคิดเรื่องการย้ายกลับไปอยู่เมืองไทยเสมอ ซึ่งก็คงเหมือนหลายๆ คนที่ออกมาอยู่เมืองนอกนานๆ แล้วเกิดอาการ “คิดถึงบ้าน” แม้เวลาของการอยู่ในต่างประเทศของผมรวมกันแล้วจะมากกว่าเวลาของการใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยก็ตาม ความรู้สึกในคำว่า “บ้าน” ก็โน้มเอียงไปทางไทยมากกว่า ในต่างประเทศอยู่ดีไม่ว่าการอยู่ในต่างประเทศจะให้ความรู้สึกมั่นคงและสงบสุขอย่างไรก็ตาม และสิ่งที่ผมถือว่าตัวเองมีโชคคือการได้ลองกลับไปอยู่แล้ว และก็ผ่านมาได้ด้วยดี อันถือว่าเป็นช่วงที่ดีช่วงหนึ่งของชีวิตทีเดียว

เมื่อมีคำถามถึงการเตรียมตัวของการย้ายกลับ

“บ้าน” สำหรับคนที่อยู่ต่างประเทศ ผมเลยได้คำตอบจากประสบการณ์จากช่วงเวลานั้นว่า คงต้องพิจารณาสองเรื่อง คือเรื่องทางวัตถุกับเรื่องทางใจ ในเรื่องทางวัตถุ ก็คงเป็นเรื่องที่อยู่อาศัยเป็นอันดับแรกว่าจะอยู่ที่ไหน เรามีบ้านของตัวเองหรือยัง ต้องไปหาซื้อหรือเช่าหรือไปอาศัยญาติพี่น้องอยู่ ไปเช่าอยู่ และจะไปอยู่ที่ไหน อยู่อย่างไร อันนี้เป็นข้อแรก สำหรับคนที่วางแผนการมานาน ได้ซื้อบ้านหรือปลูกบ้านไว้แล้วก็คงง่าย แต่กับคนที่เพิ่งคิด และไม่อยากไปอาศัยบ้านพี่น้องหรือไม่มีพี่น้องให้อาศัย เรื่องนี้ถือเป็นเรื่องใหญ่มากๆ การที่นับปีบ้าย้ายกลับโดยยังไม่เตรียมการในเรื่องนี้คิด

แค่ว่ากำลังจะไปหาซื้อเองๆ ต้องระวังให้หนักครับ เพราะพวกบ้านจัดสรรก็ดี คอนโดก็ดี มีทั้งที่ดีกับที่โกง หลอกลวงกันสะบัดข้อ โครงการใหม่ ไกลรถไฟฟ้าหรืออะไรๆ ที่มักโฆษณาเกินทำนองนี้ มีเป็นสิบๆ ร้อยๆ โครงการ ดูจากโฆษณาก็ดี แต่เจอของจริงแล้วจะปวดใจ มาตราฐานการก่อสร้างส่วนใหญ่ค่อนข้างต่ำกว่าในประเทศที่เจริญแล้ว (นี้ผมเลี้ยงใช้คำว่าสุกเอาเผากินแล้วนะครับ) พ้นจากเรื่องนี้ไปก็คือเรื่องรายได้ อันนี้สำคัญจะอยู่ได้ก็ต้องมีรายได้ แล้วเมืองไทยนั้นไม่มีสวัสดิการสังคมหรือเป็นระบบรัฐสวัสดิการอย่างไรในหลายๆ ประเทศในยุโรป ที่สำคัญคือสังคมไทยนั้น คนส่วน

ใหญ่ นับถือเงินเป็นพระเจ้า มีเงินมีทองนับเป็นน้อง เป็นพี่ ไปไหนก็มีมิตรไมตรีนิยม แต่ถ้าไม่มีเงินทอง มากพอแล้ว เมืองไทยอยู่ยากมากกว่าที่เราอยู่ใน ต่างประเทศ ยกเว้นแต่เราจะอยู่อย่าง “คนจนๆ” ในบ้านเราก็ไปอย่าง

ถามตัวเองครับว่าเรามีรายได้ต่อเดือนมาจากไหน ที่จะมาจ่ายเรื่องบ้าน น้ำไฟ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ เสื้อผ้า อาหาร ยารักษาโรค การท่องเที่ยวและการ บันเทิงตามอัธยาศัย

อย่าลืมครับว่า ไม่ว่าจะเรามีรายได้จากงาน ประจำในต่างประเทศแบบระดับกลางสุด เราก็พอ อยู่กันได้ พอจ่ายค่าเช่าบ้านน้ำไฟ ของใช้ในสวน

ที่จำเป็นหรือขาดไม่ได้ในชีวิต เรายังเหลือสำหรับการ บันเทิงและ “ไปพักร้อน” นิดๆ หน่อยๆ ได้ทุก ปี ยิ่งอยู่ในประเทศที่สวัสดิการสังคมดี เราไม่ต้อง กังวลเรื่องการเก็บเงินจ่ายค่าแป๊ะเจี๊ยะให้โรงเรียน หนังสือเรียน ดินสอปากกา การป่วยไข้ แต่เมือง ไทยไม่ได้เลยนะครับ ถ้าย้ายกลับโดยมีลูกในวัย เรียนไปด้วย ต้องคิดเรื่องสถาบันการศึกษาให้ดีๆ เพื่อให้ลูกสามารถแข่งขันได้ในสังคม แล้วสิ่งเหล่านี มี “ราคา” แพงมาก ซึ่งอย่างที่สองเรื่องรายได้นี้ เกี่ยวพันไปถึงประเด็นต่อไปคือเรื่องของการ

ย้ายกลับไปไทยแล้วไปทำอะไร ถ้ากลับไปเมื่อ เกษียณอายุ รับเงินเกษียณจากต่างประเทศกินไป

จนตาย อย่างนี้ก็ไปอย่าง คงไม่ต้องคิดเรื่องนี้แต่ สำหรับคนที่ยังอยู่ในวัยทำงาน คงจำเป็นต้องคิด ครับ ผมเคยเจอคนกลางคนตอนปลาย มีเงินกลับไป หลายล้าน แล้วบอกว่าทำงานอยู่ในต่างประเทศ มามากพอแล้ว เหนื่อย จะกลับไปใช้ชีวิตสนุกแบบ สะดวกสบาย ไม่ต้องทำงานบ้าง แต่ผลปรากฏว่า อยู่ได้ไม่นาน จะบ่นว่าเบื่อ รู้สึกว่าตัวเองว่างไป หมด ใหม่ๆ ก็ไปเที่ยวที่โน่นที่นี่ สนุกดี แต่นานๆ ไปก็ไม่รู้จะไปไหน เพื่อนฝูงที่เคยมีก็ไม่สนิทกันสัก เท่าไหร่แล้ว ต่างกับแต่ก่อนที่พอมาทัวร์เมืองไทย ที่นัดกันมาสังสรรค์ เพื่อนฝูงแห่มาอย่างกับเลี้ยงรุ่น สรวลเสเฮฮากันสนุกสนาน มีเรื่องคุยได้เป็นวันเป็น

คืน แต่ให้สังเกตอย่าง คือเพื่อนในไทยแต่ละคน ที่มากขึ้น จะพูดเหมือนๆ กันว่าพวกเขาไม่ค่อยได้เจอกันเพราะต่างคนต่างก็มีธุระวุ่นกับครอบครัวของตนและงานในหน้าที่ของตน บางคนพูดให้เห็นชัดว่า เดียวนี้เราเจอกันแต่เฉพาะใน “งานศพ” กับ “งานแต่งงานลูกหลาน”

อันนี้คนยังไม่ย้ายกลับไปอยู่เมืองไทยอย่างจริงจังจะไม่มีความเข้าใจ แต่พอกลับไปแล้วจะรู้เลยว่า เพื่อนฝูงห่างหายไปหมด แม้อยู่จังหวัดเดียวกัน โดยเฉพาะถ้าเป็นจังหวัดใหญ่ๆ เมืองใหญ่ๆ โอกาสเจอกันยิ่งน้อยจนถึงไม่เจอเลย ผิดกับตอนเราลงไปเที่ยว เขาจะมากขึ้นเยอะ แต่พอเราย้ายกลับไปอยู่จริง จะนัดเจอกับใครแต่ละคน แสนยากมากครับ คนนั้นไม่ว่าง คนนี้ป่วย คนโน้นติดงาน สารพัด ถึงวันนั้นเราจะเข้าใจถึง “ความเหงาท่ามกลางฝูงชน” ว่ามีแต่เราเท่านั้นที่ว่าง และพร้อมเสมอ ใครนัดมาก็ไปได้หมดอยู่คนเดียว

ส่วนเรื่องทางใจที่ผมจะกล่าวต่อ อันดับแรกคือ ความพร้อมทางใจของตัวเองกับคนรอบข้าง คือว่า ต้องคุยกับสามีหรือภรรยาและลูกๆ ให้ชัดเจน คุยกันให้ตกก่อนครับ ก่อนตัดสินใจ ดูว่าเมื่อเราพร้อมแล้ว พวกเขาพร้อมไหมที่จะตามเราไปหรือแยกกันอยู่ อะไรทำนองนี้ ขึ้นอยู่กับว่าลูกๆ ยังเป็นเด็กหรือว่าโตแล้ว ยังเรียนอยู่ ทำงานแล้ว มีครอบครัวหรือยัง เพราะการไปโดยที่คนรอบข้างไม่ยอมรับหรือรับไม่ได้ ไม่เกิดผลดีแน่ๆ ทั้งต่อตัวเราและคนที่เรา

ใกล้ชิด อันนี้ต้องมีการวางแผนกันให้ชัดว่าไป-ไปอย่างไร ถ้าคนอื่นยังไม่ไปไม่ได้โดยต้องอยู่ก่อน-อยู่อย่างไร แต่เชื่อไหมว่าลางดวงามญาติพี่น้องทางเมืองไทย จะเจอคำตอบว่า “กลับมาทำไม อยู่เมืองนอกดีแล้ว อย่าหาเรื่อง” อย่างนี้ก็มี

อีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวพันกับเรื่องงานคือเรื่องการใช้ชีวิต ซึ่งไม่ได้เน้นไปเรื่องของรายได้ แต่เป็นเรื่องงานที่ทำให้เรารู้สึกว่า มีอะไรทำ ชีวิตยังมีค่า

ตอนผมย้ายกลับไป ผมเล่นการเมืองแล้วเข้าไปเป็นอาจารย์สอนหนังสือในมหาวิทยาลัย ผมถือว่าตัวเองโชคดี เพราะมีอะไรทำ ไม่ใช่อยู่ว่างไปวันๆ แต่มีจุดให้ไปไม่ลดยไปลอมมา แล้วการเป็นอาจารย์ช่วยให้ผมได้สัมผัสกับคน มีลูกศิษย์ลูกหา มีเพื่อนร่วมงาน มีงานสัมพันธ์ อภิปราย มีการประชุมตลอด มีงานเขียน ทำให้ “ชีวิตไม่ว่าง”

แต่ถ้าไปทั้งที่ยังอยู่ในวัยทำงาน ผมว่ากา รอย โดยไม่มีอะไรทำ จะทำให้อยู่ยาก แม้มีเงินทองจับจ่ายใช้สอยก็ตาม พอชีวิตว่างเกินไปก็จะเหงา จะฟุ้งซ่าน ยกเว้นแต่เข้าวัดเข้าวา ฟังเทศน์ ปฏิบัติธรรม ละวางอะไรได้ทั้งหมดแล้ว อย่างนี้ก็ไปอย่างครับ

คนอยู่ในต่างประเทศจะต้องทำงานและปกติแล้วเราทำงานกันมาก (อันนี้คนในเมืองไทยไม่เข้าใจ ภาพในใจของเขา คือคนอยู่ในต่างประเทศ รวยและสบาย) ครั้นพอไม่มีอะไรทำ เราจะรู้สึกว่างเอาเลย คนที่ว่างงานนานๆ วงจรชีวิตจะเริ่มเปลี่ยนสังเกตดูครับว่าเรานอนดึกขึ้น จนไม่นอนกลางคืน

เลย แต่เปลี่ยนไปนอนกลางวันแทน เพราะไม่ต้องตื่นไปไหน ช่วงที่ตาว่างมากที่สุดก็เข็นๆ ไปจนดึก พออรุณรุ่งเริ่มเปิดหมदनนั้นแหละครับ ความรู้สึกเคืองเคืองจะกลับมาเกาะกุมใจทันที

อันดับสุดท้ายคือเรื่องการปรับตัว อันนี้สำคัญ อย่าไปคิดว่าเป็นคนไทย ผมดำ พูดไทย หอมกะปิ และกินน้ำพริกอร่อยแค่นั้นก็อยู่ได้แล้ว ไม่พอดครับ ยิ่งอยู่ในต่างประเทศนาน กลับมาไทยยิ่งต้องปรับตัวมากขึ้น เจอคนไม่เข้าใจ ขึ้นลงบันไดเลื่อนแบบยืนเกาะเกาะ สองคนยืนทั้งสองฝั่ง ไม่เปิดที่ให้ใครแทรกตัวเดินผ่าน เสียงดัง เบียดเสียด ชื่อของโดยโกงราคา เรียกแท็กซี่ที่ติดป้าย “ว่าง” แต่คนไหนหน้าไทยมาเรียก ก็ไม่ไปท่าเดียว รอแต่ฝรั่งหรือขับรถเบียดกัน เปิดไฟขอทางเมื่อไหร่จะโดนแซงปิดทางทันที แล้วนั่งเลงเยอะ เอะอะก็จะชกต่อยกันท่าเดียว

นี่ผมเล่าเรื่องความรู้สึกทางการเมือง เหตุการณ์ทางการเมืองเลยนะครับถ้าเอาเรื่องนั้นมาพูด จะรู้ว่าต้องทำใจขนาดไหนและจะรู้ว่าทำใจยากมากจนถึงยากที่สุดเป็นอย่างไร

ย้ายกลับบ้านเมื่อไหร่ เราต้องอดทน ต้องปรับตัว ต้องทำใจในหลายๆ อย่างที่จะไม่สบายใจ แต่ผ่านเรื่องพวกนี้ไปได้ มงอะไรเป็นบวกเข้าไว้ อะไรที่ไม่ถึงกับคอขาดบาดตายก็ปล่อยๆ ไปบ้าง ผมว่าในที่สุดแล้วเราก็จะอยู่ได้ และอยู่ได้อย่างมีความสุขด้วย เพราะเราย้ายกลับไปอยู่ “บ้านเรา” นี้ครับ

อะไรบ้างที่ควรคำนึง เมื่อจะ:ดินถิ่น

-พิทยา เรืองแก้ว

การย้ายถิ่นของหญิงไทยเข้ามาเยอรมนี หรือแม่แต่ในยุโรปเริ่มเมื่อประมาณต้นทศวรรษที่ 80 (ตั้งแต่ 1975 เป็นต้นมา) นับถึงปีนี้เป็นศตวรรษที่ 21 (ค.ศ. 2013) เวลาล่วงเลยมากไปกว่า 4 ทศวรรษ คนไทย หญิงไทยรุ่นบุกเบิกที่เดินทางเข้ามาเมื่ออายุอานามประมาณ 20 ปลายๆ หรือ 30 ต้นๆ ตอนนั้นก็คงเข้าช่วยเกษียณ หลายต่อหลายคน นึกถึงการใช้ชีวิตในบั้นปลายในประเทศไทย เมื่อหญิงไทยตัดสินใจจะกลับไปใช้ชีวิตในบั้นปลายที่ประเทศไทย คงไม่สามารถเก็บเสื้อผ้าใส่กระเป๋าลงแล้วเดินทางได้เลย แต่ยังคงมีหลายๆ อย่างที่ต้องจัดการ และหากไม่ได้กลับไปคนเดียว แต่มีสามีเยอรมันติดตามไปด้วย ยิ่งต้องมีหลายๆ สิ่งที่ต้องคำนึงถึง ดังที่เกริ่นไว้ใน นิตยสารดิฉบับที่ 14 ฉบับนี้เรามาคูยกกันนะคะว่า จะคืนถิ่นกลับไปอยู่บ้านเกิดเมืองนอนนั้นต้องคำนึงถึงอะไรบ้าง

การเตรียมตัวย้ายกลับบ้าน จะว่าไม่ต่างจากการเตรียมตัวย้ายมาอยู่เยอรมนีก็ได้ หรือจะว่าต่างกันมากก็ได้ ที่ต่างกันเพราะเราอาจต้องมีหลายสิ่งหลายอย่าง ที่ต้องเตรียมมากกว่า โดยเฉพาะเมื่อมีเรื่องพวง คือสามี (หรืออาจมีลูกๆ) ติดตามไปด้วย การเตรียมตัวอาจแบ่งกว้างๆ โดยค่านึงประเทศที่จะไปอยู่และที่จะจากไป แบ่งได้เป็นสองส่วนคือการเตรียมตัวในเยอรมนี และในประเทศไทย ขอเริ่มจากการเตรียมตัวในเยอรมนี เพราะตอนนี้เราอยู่ที่นี้

การเตรียมตัวในเยอรมนี ประการที่สำคัญที่สุดก็คงหนีไม่พ้นการติดต่อกับหน่วยราชการ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ไหนบ้างที่สำคัญ

ก. สำนักทะเบียนราษฎร Einwohnermeldeamt หรือ บางเมืองเรียก Bürgersamt จะเรียกว่าอะไรก็ได้แล้วแต่ ขอให้ เป็นสำนักงานที่มีกิจการเกี่ยวกับ การย้ายเข้า-ย้ายออก สิ่งที่ต้องไปจัดการที่นี้ก็คือ การแจ้งย้ายออก โดยต้องบอกเจ้าหน้าที่ว่า เราจะย้ายถิ่นฐานออกจากประเทศเยอรมนี โดยจะไม่กลับมาอีก (ทั้งนี้ไม่มีผลอะไรหากเราจะมีเที่ยวบ้าง) ทางสำนักทะเบียนก็จะทำการตัดชื่อเราออกไป ในกรณีที่มีสัญชาติเยอรมัน ก็อาจจะนำชื่อไปใส่ในทะเบียนกลางสำหรับคนเยอรมันที่มีถิ่นพำนักนอกประเทศ เมื่อแจ้งย้ายออกแล้ว ทางราชการก็จะให้หนังสือยืนยันมาให้ที่เรียกว่า Abmeldungsbescheinigung ซึ่งก็ต้องเก็บไว้ เพราะต้องใช้เป็น หลักฐานดำเนินการเรื่องอื่นๆ

ข. สำนักประกันสุขภาพ ที่เรามีประกันสุขภาพอยู่ ทั้งนี้ต้องไปแจ้งว่าเราจะย้ายออกนอกประเทศ เพื่อที่ว่าทางสำนักประกันจะได้เลิกเก็บเบี้ยประกันรายเดือนที่เราต้องจ่าย (เพราะสำนักประกันสุขภาพจะไม่มีประกัน ครอบคลุมถึงต่างประเทศ) ในการแจ้งยกเลิกการประกันนี้ เราจำเป็นต้องแสดง หนังสือยืนยันจากสำนักทะเบียนฯ ว่าเราแจ้งย้ายออกแล้ว ซึ่งก็คือ Abmeldungsbescheinigung นั้นแหละ

ค. สำนักประกันเงินค่าเลี้ยงชีพในวัยชรา

Rentversicherung ในกรณีที่มีสิทธิที่จะได้เงินค่าเลี้ยงชีพในวัยชรา หรือกรณีที่ได้เงินบำนาญสำหรับแม่เฒ่า (Witwerente) ทั้งนี้ควรที่จะไปติดต่อแต่เนิ่นๆ หรืออย่างน้อย ประมาณ 2 หรือ 3 เดือนก่อนที่จะเดินทางไปอยู่ประเทศไทย เพื่อแจ้งว่าจะย้ายออกนอกประเทศ และขอให้ทางสำนักประกันฯ จัดส่งเงินค่าเลี้ยงชีพในวัยชราไปให้ที่ประเทศไทย โดยทั่วไปทางสำนักประกันฯ จะให้กรอกเอกสารบางอย่าง และจะขอให้ไปเปิดบัญชีธนาคารชื่อของเราในประเทศไทย แล้วนำเลขบัญชีมาให้ นอกจากนี้ทางสำนักงานฯ อาจขอให้ทำเรื่องมอบอำนาจให้ใครสักคนที่มีถิ่นที่อยู่ในเยอรมนีเป็นผู้ที่ทางสำนักงานฯ จะติดต่อด้วยได้ หากว่าไม่สามารถติดต่อกับตัวเราผู้ที่เป็นคนรับเงินนี้ซึ่งย้ายไปอยู่ประเทศไทยแล้ว การโอนการจ่ายเงินไปยังบัญชีธนาคารในประเทศไทยอาจใช้เวลาประมาณ 2 หรือ 3 เดือนหลังจากที่มายื่นเรื่อง (คือเงินจะเข้าบัญชีธนาคารในไทยประมาณสองเดือนหลังจากยื่นเรื่อง) ดังนั้นทางสำนักงานประกันฯ จึงขอให้มาติดต่อก่อนเดินทางอย่างน้อย 2 เดือน หรือก่อนหน้านั้น

ผู้ที่รับเงินบำนาญสำหรับแม่เฒ่า (Witwerente) ตั้งแต่วันที่ 5 พ.ค. 2005 (พ.ศ. 2548) หากท่านรับเงินนี้อยู่และจะย้ายกลับไปอยู่ประเทศไทย ท่านจะได้รับเงินเต็มจำนวนเท่าที่รับในเยอรมนี จะไม่ถูกหัก 30% เหมือนช่วงก่อนปี 2005 (พ.ศ. 2548)

ง. ธนาคาร ที่มีบัญชีอยู่ หรือมีการเช่าตู้เก็บทรัพย์สิน และอื่นๆ ก็ต้องไปแจ้ง รวมทั้งแจ้งยกเลิกบัตรลูกค้ายาธนาคาร (Kundenkarte) บัตรเครดิต ยกเลิกการเช่าตู้เซฟ และอื่นๆ เพราะหากไม่ได้แจ้ง ธนาคารก็อาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ต่อไปอันอาจนำมาซึ่งปัญหาได้ในภายหลัง

จ. ประษณีย์ อาต้องไปคุยหรือ กรณีที่อาจจะมีจดหมายหรืออื่นๆ ส่งมาถึงเรา จะทำอย่างไร หากมีการเช่าตู้ประษณีย์ ก็คงต้องยกเลิก รวมทั้งเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ฉ. สมาคม (Verein) กรณีที่เป็นสมาชิก หรือ สมาชิก นิตยสารต่างๆ ก็ต้องแจ้งบอกเลิก เป็นต้น

ช. หน่วยงาน องค์การอื่น ๆ ที่ท่านต้องไปติดต่อแจ้งเรื่องย้ายถิ่นฐานกลับไปประเทศไทยก็จะต้องทำ เช่น ประกันต่างๆ เป็นต้น ก็คงต้องมานั่งทำรายการรายชื่อ สำนักงาน หน่วยงานที่ต้องติดต่อแจ้งเรื่องการย้ายออกนอกประเทศ ให้เขาทราบแต่เนิ่นๆ เพื่อไม่ให้มีปัญหาทั้งเราและเขา

นอกจากเรื่องการแจ้งการย้ายถิ่นฐานแล้วสิ่งที่ต้องคำนึงถึงอีกสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่จะมีสามี หรือลูกสัญชาติเยอรมันเดินทางย้ายถิ่นฐานไปด้วย หรือกรณีที่ได้ตัวท่านเองได้แปลงสัญชาติเป็นเยอรมันแล้ว สิ่งนั้นก็คือ เรื่อง วีซ่า

ข้อมูลจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) มีวีซ่า หรือ Visa (ภาษาราชการเรียกว่า การตรวจลงตรา) ที่ออกให้แก่คน

ต่างชาติหลายชนิด แต่ชนิดที่อนุญาตให้พำนักอยู่ได้นาน 356 วัน ซึ่งนับว่าสูงที่สุด ก็คือ การตรวจลงตรา(Visa)ประเภทคนอยู่ชั่วคราว ชนิดพิเศษ Non Immigrant Visa วีซ่าประเภทนี้ออกให้สำหรับ คนต่างชาติที่จะเข้ามาทำงาน เรียนหนังสือ ใช้ชีวิตในวันบั้นปลาย (อายุ 50 ขึ้นไป) รวมทั้ง เพื่ออุปการะบุตร คู่สมรส บิดามารดา ที่เป็นคนสัญชาติไทย

ในกรณีของหญิงไทยที่จะเดินทางคืนถิ่น วีซ่าที่จะต้องขอให้แก่สามี หรือพร้อมทั้งบุตร ก็จัดอยู่ในประเภทนี้ ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะกรณีของสามีต่างชาติ (เยอรมัน) ที่จะติดตามภรรยาไทยไปอยู่ประเทศไทย เพราะน่าจะเป็นกรณีที่จะเกิดขึ้นมากกว่า

วีซ่าที่สามีเยอรมัน (ต่างชาติ) จะขอได้ก็มี 2 ประเภทคือ

- วีซ่าขอเข้ามาพำนักอยู่ประเทศไทยเพื่ออุปการะภรรยาไทย
- วีซ่าเพื่อขอเข้ามาใช้ชีวิตในวันบั้นปลาย หรือที่เรียกว่า retirement visa

วีซ่าเพื่ออุปการะภรรยาไทย อนุญาตให้อยู่ในประเทศไทยได้ 365 วัน โดยสามารถขอต่ออายุได้ปีต่อปี คุณสมบัติของผู้ที่จะสามารถขอวีซ่าประเภทนี้ได้คือ

- ต้องมีหลักฐานแสดงความสัมพันธ์ นั่นก็คือทะเบียนสมรส และต้องมีความสัมพันธ์กันทั้งทางนิตินัยและพฤตินัย คือ ต้องอยู่กินกันจริงๆ ฉันทามีภรรยา
- ฝ่ายสามีซึ่งเป็นคนต่างด้าวต้องมีรายได้เฉลี่ยทั้งปีไม่น้อยกว่าเดือนละ 40,000 บาท หรือมีเงินฝากในธนาคารในประเทศไทยคงอยู่ในบัญชีตลอดระยะเวลาย้อนหลัง 2 เดือน ไม่น้อยกว่า 400,000 บาท เพื่อไว้ใช้จ่ายในรอบปี

วีซ่าเพื่อขอเข้ามาใช้ชีวิตในวันบั้นปลาย วีซ่านี้ จะเรียกว่า NON-IMMIGRANT O-A (LONGSTAY) อนุญาตให้อยู่ในประเทศไทยได้ 365 วัน ไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน โดยสามารถขอต่ออายุได้ปีต่อปี คุณสมบัติของผู้ที่จะสามารถขอวีซ่าประเภทนี้ได้คือ

- ต้องมีอายุ 50 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป
- ไม่เป็นบุคคลต้องห้ามเข้าประเทศตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522
- ไม่มีประวัติที่เป็นภัยต่อความมั่นคง ทั้งต่อประเทศไทย และประเทศที่ตนมีสัญชาติ หรือประเทศที่ตนมีถิ่นพำนัก
- ไม่เป็นโรคต้องห้ามตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2535)
- มีเงินฝาก ณ วันยื่นคำขอตลอดเวลาย้อนหลัง 3 เดือน ไม่น้อยกว่า 800,000 บาท และ หรือมีเงินได้หรือเงินบำนาญ รวมกันไม่น้อยกว่า 800,000 บาท เฉพาะในปีแรกให้แสดงบัญชีเงินฝากโดยมีเงินจำนวนดังกล่าวฝากอยู่ในบัญชีมาแล้วไม่น้อยกว่า 60 วัน หรือ
- มีหลักฐานการมีเงินได้ไม่น้อยกว่า เดือนละ 65,000 บาท

การยื่นขอวีซ่า สามารถยื่นเรื่องขอวีซ่าได้ที่สถานเอกอัครราชทูต หรือสถานกงสุลใหญ่ไทย ในประเทศที่คนต่างชาติถือสัญชาติ

หรือพำนักอยู่ กรณีสามีเยอรมัน ก็ยื่นเรื่องที่สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเบอร์ลิน หรือสถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครฟรังค์ฟวร์ท หรือสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ในรัฐต่างๆ เอกสารประกอบการยื่นคำร้องขอวีซ่า ได้แก่

- หนังสือเดินทางที่มีอายุใช้ได้ไม่น้อยกว่า 18 เดือน
- แบบฟอร์มการขอรับการตรวจลงตรา พร้อมรูปถ่าย และแบบฟอร์มประวัติส่วนตัว จำนวน 3 ชุด (ขอรับแบบฟอร์มได้จากสถานเอกอัครราชทูต และ สถานกงสุลฯ)
- หลักฐานด้านการเงิน ได้แก่ สำเนาบัญชีเงินฝาก (Bank Statement) และ หนังสือรับรองจากธนาคารฉบับจริงว่ามีเงินฝากจำนวนเทียบเป็นเงินไทยไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่กำหนดจริง (800,000 หรือ 400,000 บาท) หรือหนังสือรับรองรายได้เงินบำนาญ (ฉบับจริง) เดือนละไม่น้อยกว่า 65,000 บาท หรือ มีบัญชีเงินฝากและรายได้เงินบำนาญ (ต่อเดือน X 12) รวมกันไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่กำหนด โดยอาจแสดงหลักฐานบัญชีเงินฝาก หรือการมีรายได้ในประเทศที่ตนมีสัญชาติ หรือประเทศที่มีถิ่นพำนักก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นบัญชีเงินฝากในประเทศไทย
- ใบรับรองการสอบประวัติอาชญากรรม (Criminal Record) จากประเทศที่ตนมีสัญชาติหรือจากประเทศที่ตนมีถิ่นพำนัก (ใบรับรองอายุไม่เกิน 3 เดือน)
- ใบรับรองแพทย์จากประเทศที่ยื่นคำร้องที่แสดงว่าไม่เป็นโรคต้องห้ามตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 14 พ.ศ. 2535 (ใบรับรองมีอายุไม่เกิน 3 เดือน)

โดยมากเท่าที่พบ สามีเยอรมันที่ติดตามภรรยาไทยกลับไปอยู่ในประเทศไทย มักจะขอวีซ่า NON-IMMIGRANT O ซึ่งจะอนุญาตให้พำนักอยู่ได้ 90 วัน เมื่อถึงประเทศไทยจึงขอต่อวีซ่าแบบอุปการะภรรยา หรืออื่นๆ

ในกรณีขอวีซ่า NON-IMMIGRANT O-A (LONGSTAY) เมื่อเดินทางเข้ามาในประเทศไทย เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจะประทับอนุญาตให้อยู่ได้ไม่เกิน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่เดินทางเข้า เมื่อเดินทางเข้ามาพำนักในราชอาณาจักรครบ 90 วัน จะต้องรายงานตนต่อเจ้าหน้าที่ และครั้งต่อไปต้องรายงานตนทุกๆ 90 วัน ซึ่งสามารถรายงานตนต่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ณ ท้องที่ที่ตนพักอาศัย หรือกรณีที่ไม่มียื่นตรวจคนเข้าเมือง ให้รายงานที่สถานีตำรวจในท้องที่ที่ตนพักอาศัย

การยื่นเรื่องขอวีซ่า NON-IMMIGRANT O-A (LONGSTAY)

อาจทำได้อีกแนวทางหนึ่งคือ การใช้บริการของบริษัท Thai Longstay Management Co., Ltd ซึ่งรัฐบาลไทยได้ร่วมทุนกับเอกชนจัดตั้งขึ้น ให้เป็นผู้ดำเนินการให้ก็ได้ โดยสามารถเข้าไปดูรายละเอียดได้ที่ www.thailongstay.co.th ซึ่งมีหลายโปรแกรมให้เลือก ใช้เวลาดำเนินการประมาณ 30 วัน สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องทราบสำหรับผู้ที่ได้วีซ่าอยู่ในประเทศไทยระยะยาว 1 ปี ก็คือ หากว่า จะต้องเดินทางออกนอกประเทศ จะต้องไปขอ รีเอ็นทรีวีซ่า (Re-Entry Visa) เพื่อป้องกันมิให้วีซ่าขาด โดยไปขอที่สตม.

การขอมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย นอกจากนี้ที่ชำระระยะยาว (1 ปี) แล้ว ตามประกาศคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธ.ค. 2546 เป็นอีกเงื่อนไขหนึ่งที่อนุญาตให้คนต่างด้าวสามารถขอมีถิ่นที่อยู่ถาวรได้ ทั้งนี้คนต่างชาตินั้นจะต้องยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ถาวร ตามวันเวลาที่สทม.กำหนด คือในแต่ละปี สทม.จะประกาศกำหนดวันเวลาให้คนต่างชาติยื่นเรื่องได้ ซึ่งจะเป็นเมื่อใด ก็ต้องติดตามสอบถามจากสทม.เอง สำหรับคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่สามารถขอมีถิ่นที่อยู่ถาวรคือ

1. จะต้องเป็นผู้ที่ถือหนังสือเดินทางที่ได้รับการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Non Immigrant Visa) ต่อเนื่องมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีนับจนถึงวันยื่นคำขอ นั่นคือต้องได้วีซ่า Non Immigrant O มาแล้ว ติดต่อกัน 3 ปี
2. ต้องมีคุณสมบัติเข้าหลักเกณฑ์และเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามามีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ลงวันที่ 26 ธ.ค. 2546 ซึ่งในกรณีของสามีเยอรมันของหญิงไทย เงื่อนไขที่เข้าข่ายการยื่นขอ ก็คือ เพื่อเหตุผลทางมนุษยธรรม นั่นคือเพื่ออุปการะอีกฝ่ายหนึ่ง คุณสมบัติมีดังนี้
 - ต้องจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี และมีบุตรด้วยกัน ถ้าไม่มีบุตรด้วยกันต้องมีใบรับรองแพทย์ซึ่งแสดงผลการไม่สามารถมีบุตรจากโรงพยาบาลมาแสดง หรือ หากไม่มีใบแพทย์ ก็ต้องแต่งงานจดทะเบียนสมรสมาแล้วอย่างน้อย 5 ปี หรือ
 - มีบุตรสัญชาติไทย โดยหลักสายโลหิต
 - คู่สมรสคนใดคนหนึ่ง หรือทั้งสองคนรวมกัน มีรายได้เพียงพอต่อการให้ความอุปการะ โดยมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 30,000 บาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปีติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ และแสดงหลักฐานการเสียภาษีโดยถูกต้อง
 - ในกรณีที่ผู้อุปการะเป็นผู้สูงอายุ คืออายุเกิน 50 ปี ผู้ให้ความอุปการะจะต้องมีรายได้ต่อปีเฉลี่ยไม่น้อยกว่าเดือนละ 65,000 บาท เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปีติดต่อกัน นับจนถึงวันที่ยื่นคำขอ
 - กรณีสามีหรือภรรยาหรือบุตร ซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่แล้ว ผู้ให้ความอุปการะ จะต้องมีความสัมพันธ์เช่นเดียวกับประเภทขอเพื่อทำงาน

หากมีคุณสมบัติครบถ้วนก็สามารถยื่นคำร้องได้ที่กองบังคับการกองตรวจคนเข้าเมืองกรุงเทพมหานครและด่านตรวจคนเข้าเมืองทุกแห่ง ติดต่อสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่งานถิ่นที่อยู่ กองกำกับการ 1 กองบังคับการกองตรวจคนเข้าเมืองกรุงเทพมหานคร โทร. 0-2287-3130-10 ต่อ 2234 หรือ 2235 หรือ 0-2287-3117 หรือตรวจสอบรายละเอียดได้ที่ www.immigration.go.th

การเตรียมตัวในประเทศไทย เราคุยเรื่องเกี่ยวกับการเตรียมตัวในเยอรมนีไปแล้ว ที่นี้มาดูว่า ในประเทศไทยต้องคำนึงถึงอะไรบ้าง สิ่งที่ต้องคิดถึงได้แก่*

ก. ที่อยู่ อาจต้องพูดคุยหรือกันว่า จะกลับมาอยู่ที่ไหน อยู่บ้านเกิดของตนเอง อยู่จังหวัดอื่นที่อาจจะจะมีสาธารณูปโภคครบครัน สิ่งหนึ่งที่อาจต้องคำนึงถึงคือ สังคมสำหรับสามีชาวต่างชาติว่าจะอยู่ในชุมชนบ้านเกิดเราได้ไหม จะเหงาไหม จะมีเพื่อนหรือไม่ โดยเฉพาะหากจะต้องกลับไปอยู่บ้านเกิดที่ยังไม่มีเพื่อนบ้านเป็นชาวต่างชาติมากนัก สำหรับผู้ที่กลับไปอยู่อบบลาชธานี อุดรธานี หรือจังหวัดในภาคอีสาน หรือพัทยา หรือ หัวหิน อาจจะไม่ต้องกังวลมากนัก เพราะในพื้นที่เหล่านี้มี คู่สมรสสองวัฒนธรรมทำนักร้อยเป็นจำนวนมาก

ข. ประกันสุขภาพ ซึ่งคงต้องติดต่อหาข้อมูล ปัจจุบันก็มีบริการให้เลือกอยู่หลายบริษัท สำหรับภรรยาหรือคนไทยที่ยังมีสัญชาติไทย และบัตรประจำตัวประชาชน ท่านมีสิทธิได้รับการรักษาขั้นพื้นฐานจากรัฐ ซึ่งเรียกกันว่าบัตรทอง 30 บาทรักษาทุกโรค และหากท่านมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ท่านมีสิทธิที่จะได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเดือนละ 600 บาท (หากประสงค์จะรับ) สามารถติดต่อได้ที่ว่าการอำเภอ หรือสำนักงานเขตที่ท่านมีทะเบียนบ้านอยู่

ค. อีกสิ่งหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือ เรากลับไปบ้านเรา โดยมีคู่ชีวิตกลับไปด้วย ซึ่งเป็นคนต่างชาติ เหมือนกับตัวเรา เมื่อมาอยู่ในเยอรมนี การย้ายกลับประเทศไทยจะทำให้สถานภาพของเราและสามีกลับกัน เราอาจจะต้องทำหน้าที่ดังที่สามีเคยทำในเยอรมนี ทั้งนี้ด้วยเงื่อนไขด้านภาษา การติดต่อราชการและเอกสาร คงต้องเป็นตัวเราที่จะต้องเป็นหลัก ดังนั้นก็ควรเตรียมตัวให้พร้อม หาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น การต่ออายุวีซ่าของสามี การขอมีทะเบียนบ้านสำหรับคนต่างชาติของสามี ข้อกำหนดต่างๆ ฯลฯ เป็นต้น และที่สำคัญควรที่จะต้องหาข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงาน องค์กรที่ให้ความช่วยเหลือ คู่สมรสสองวัฒนธรรม หรือ คนเยอรมัน ที่มีที่อยู่สำคัญๆ อันได้แก่ สทม. สถานเอกอัครราชทูตเยอรมัน สถานกงสุลกิตติมศักดิ์เยอรมัน

ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้น ที่อาจเป็นตัวช่วยสำหรับการเตรียมตัวในการเดินทางคืนถิ่น แต่สิ่งสำคัญก็คือ การเตรียมใจ การทำความเข้าใจกันระหว่างคนสองคน (ตัวเราและสามี) ที่จะต้องไปร่วมกันตั้งต้นชีวิตใหม่ในท้องถิ่นใหม่ เพราะประเทศไทยที่เราจากมาเมื่อหลายสิบปีก่อน อาจจะไม่ใช่ประเทศไทยที่เรากำลังจะกลับไปในวันนั้น และการไปเที่ยว เยี่ยมเยียนญาติ เพื่อนฝูงเป็นครั้งคราวเมื่อพักร้อน อาจจะไม่เหมือนกับการกลับไปตั้งรกรากอยู่เลย

อ่านข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องวีซ่าได้จาก

- www.immigration.go.th/.../declaration4extend.doc
- www.immigration.go.th/nov2004/2notice/rtp777.pdf
- <http://www.thailongstay.co.th/packageandpromotions.html>
- <http://www.consular.go.th/main/th/services/1287/19769-การตรวจลงตราสำหรับคนต่างด้าวที่อายุ-50-ปี.html>

*ส่วนนี้ข้อ ก. และ ข. เรียบเรียงและเพิ่มเติมมาจากฉบับบ้านเรา รัก (ยักษ์) รอยยิ้ม เขียนโดยคุณเสริมศรี บุญสุตม์ บทความที่จะพิมพ์ในหนังสือไทยต่างด้าว ท้าวต่างแดน ซึ่งกำลังจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในเร็ววัน นี้

WESTERN UNION WU

moving money for better

ใหม่! DIRECT TO BANK: ส่งเงินสดเข้าบัญชี ธนาคารโดยตรง

ส่งเงินทั่วโลก ด้วยความปลอดภัยเช่นเดียวกับธนาคาร!

ส่งเงินสดเข้าบัญชีธนาคารของเพื่อน ๆ และครอบครัวของคุณโดยตรง
ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบริการใหม่ได้ที่: www.reisebank.de/wu

คุณจะพบ **ReiseBank** ในกว่า 50 เมืองทั่วยุโรปนี้:
ตามสถานีรถไฟใหญ่ ๆ และสนามบิน

Reise Bank

Die Bargeld-Experten.

*ความถี่ในการรับเงินหรือข้อจำกัดการให้บริการอาจเกิดขึ้นตามข้อกำหนดและเงื่อนไขการให้บริการ ซึ่งรวมถึงจำนวนเงินที่โอน ประเทศปลายทาง สกุลเงินที่พร้อมรับ กฎระเบียบและเงื่อนไขการแลกเปลี่ยนเงินตรา การติดต่อขอรับเงิน เอกสารแสดงของตู้รับเงิน เวลาทำการและช่วงเวลาที่แตกต่างกัน หรือข้อจำกัดอื่น ๆ ซึ่งทำให้เกิดความล่าช้า กรุณาสุ่มตัวอย่างในแบบฟอร์มการส่งเงิน

การโรงแรมเยอรมัน ตอนที่ 2: Hotelfachmann-/frau Teil II

“In der Küche herrscht meistens ein rauher Ton!” - นัจญพณ์ บุตรดี ยูฟัวร์

ส่วนมากแล้วภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกันในแผนกครัวหรือระหว่างแผนกร้านอาหารกับแผนกครัวในโรงแรมนั้นจะไม่เพราะเลย หรืออาจจะว่าไร้มารยาทก็ได้ ซึ่งเป็นสิ่งตรงข้ามกับคุณสมบัติพื้นฐานของชาวโรงแรมดังที่กล่าวเอาไว้ในตอนแรกเป็นอย่างยิ่งครับ ความแตกต่างระหว่างนิสัยคนไทยกับคนเยอรมันตามประสบการณ์ของผู้เขียนที่ได้สะสมมาในชีวิตการโรงแรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแผนกครัวแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า คนไทยจะมีนิสัยที่โกรธฝังใจ โกรธเอาเป็นเอาตาย โกรธโดยไม่ให้อภัย แต่ไม่ยอมพูดต่อหน้าคู่อริ เพราะว่ามันกล้าตรงกันข้ามกับคนเยอรมันถ้าโกรธหรือไม่พอใจก็จะระเบิดออกมาต่อนั้นหรือตรงนั้นในทันที ซึ่งตามความคิดเห็นของผู้เขียนแล้วเห็นว่าเป็นข้อดีเพราะว่ามันเป็นการเปิดโอกาสที่จะได้คลี่คลายเรื่องต่างๆ ในทันที และพอเสร็จงาน เขาเหล่านั้นก็จะลืมทุกสิ่งทุกอย่างที่เพิ่งเกิดขึ้น เหมือนกับว่ามันไม่ได้เกิดอะไรขึ้นเลย เป็นไปได้อย่างไรกัน ก็ติดตามอ่านกันนะครับ

ฉบับนี้เราจะมาพูดถึงเนื้อหาของการศึกษาวิชาการโรงแรมในภาคปฏิบัติกัน ก่อนที่ผู้ที่สนใจจะเริ่มต้นเรียนวิชาการโรงแรมนั้น หลังจากที่ผู้สนใจคิดว่าคุณสมบัติคุณครบถ้วนสมบูรณ์ตามที่ผมได้กล่าวเอาไว้ในตอนแรก “การโรงแรมเยอรมัน ตอนที่ 1” นั้น คือผู้สนใจต้องหาโรงแรมซึ่งเป็นสถานที่ศึกษาวิชาการโรงแรมดังกล่าว ผู้เขียนขอแนะนำให้ผู้สนใจทุกท่านลองเข้าไปฝึกงานในโรงแรมดังกล่าวประมาณสัปดาห์ติดต่อก่อนนะครับ ที่เยอรมันเขาเรียกว่า (Praktikum) คือเข้าไปทำความรู้จักกับระบบการทำงานของโรงแรมก่อน เพื่อป้องกันการผิดพลาดหรือเสียใจภายหลัง เพราะถ้าผู้สนใจตัดสินใจที่จะเข้าไปเรียน ณ โรงแรมแห่งใดนั้น จงคิดไว้เสมอเลยว่าระยะเวลา 3 ปีที่ผู้สนใจจะเรียนนั้น มันอาจจะนานแสนนานก็ได้ถ้าเลือกโรงแรมผิด เพราะฉะนั้นลองเข้าไปฝึกงานดูก่อนแล้วค่อยตัดสินใจนะครับ

แล้วจะสมัครอย่างไรถึงจะได้ที่เรียน ผู้เขียนขอแนะนำให้ผู้สนใจสมัครด้วยตัวเอง เมื่อครั้งที่ผู้เขียนทำงานฝ่ายบุคคลนั้น บ่อยครั้งมากที่สามีเยอรมันของพวกเขาชาวหญิงไทยทั้งหลาย ผู้ซึ่งหวังดีอยากจะให้ภรรยาได้ทำงานหรือเข้าเรียนตามความประสงค์โทรมาสอบถามเป็นตัวแทนของภรรยาว่ายังมีตำแหน่งว่างไหมอย่างไร ฯลฯ ผู้เขียนเองจะถาม

กลับไปทันทีเลยครับว่าทำไมบุคคลที่จะสมัครไม่โทรมาสอบถามเอง ส่วนมากแล้วเขาจะตอบกลับมาว่า “ภรรยาผู้เขียนพูดภาษาเยอรมันไม่ค่อยเก่ง ประกอบกับเขาเป็นคนชื่อยาวด้วย” อย่างนี้เป็นต้น ผู้เขียนจึงว่า “อ้าว... สรุปแล้วก็คือถ้าผมรับภรรยาคุณเข้าทำงานผมก็ต้องรับคุณเข้าทำงานด้วยใช่ไหมหรือเปล่าครับ เพราะว่าถ้าแฟนคุณไม่กล้าที่จะติดต่อมาเองแล้วจะทำงานร่วมกันได้อย่างไร ให้เขาโทรมาเองครับผมพูดไทยได้” ผู้เขียนอยากจะแนะนำให้ผู้สนใจทุกท่านเขียนใบสมัครงานเองและนำไปยื่น ณ โรงแรมนั้นๆ ด้วยตนเอง เพราะว่าเราคนไทยส่วนมากเป็นบุคคลที่เกิดมามีเส้นใบบุคลิกภาพ พูดไปยิ้มไป คนเยอรมันเขาจะชอบบุคลิกภาพของเราโดยเฉพาะงานการโรงแรมแล้วเป็นคุณสมบัติที่ขาดไม่ได้เลยครับ

หลังจากที่ผู้สนใจทุกท่านฝ่าฟันอุปสรรคมาจนกระทั่งได้ที่เรียนคือโรงแรมตามความหวังแล้วนั้น มาดูกันนะครับว่าการโรงแรมเยอรมันมีอะไรที่หน้าสนใจกันบ้าง

แผนกร้านอาหาร I (Restaurant I) ผู้เขียนแยกเป็น แผนกร้านอาหาร I และ II นะครับ

แผนกร้านอาหาร I การบริการอาหารเช้า (Frühstücksservice) แผนกนี้คือแผนกแรกที่

โรงแรมส่วนมากจะให้พนักงานเข้าไปฝึกงานก่อนแผนกอื่นๆ จุดประสงค์คือเปิดโอกาสให้นักศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับการติดต่อพูดคุยกับลูกค้าของโรงแรม เพราะการบริการอาหารเขานั้นพนักงานไม่ต้องใช้ความสามารถในด้านวิชาการอะไรมากนัก ส่วนมากแล้วแค่สอบถามลูกค้าว่า “สวัสดิ์ตอนเช้าครับ นอนหลับสบายดีไหมครับ จะรับชา หรือ กาแฟดีครับ หมายเลขห้องอะไรครับ” อย่างนี้เป็นต้น อ้อ.. ลืมไป เมื่อลูกค้าทานอาหารเช้าเสร็จก็แค่บอกกว่า “Einen schönen Tag wünsche ich Ihnen” ก็แค่นั้นเอง สำคัญที่สุดในการบริการอาหารเช้าคือฝ่ายบริหารจะดูว่านักศึกษาคนไหนไหวพริบและอธยาศัยดี ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ตัดสินใจได้ว่าแผนกต่อไปที่นักศึกษาจะเข้าไปฝึกงานนั้นคือแผนกอะไร เพราะว่าโรงแรมต่างๆมีหลายแผนกด้วยกันและมีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก ทางบริษัทจึงจำเป็นต้องกระจายนักศึกษาเข้าไปฝึกงานตามแผนกต่างๆ เพราะฉะนั้นผู้เขียนขอแนะนำให้นักศึกษาวิชาการโรงแรมกล้าแสดงออก กล่าวพูดกล้าคุย อย่างมีแต่กลัวดอกพิกุลจะร่วง

แผนกร้านอาหาร II หมายถึงการบริการอาหารตามสั่งรวมทั้งการแนะนำไวน์ชนิดต่างๆ ให้แก่ลูกค้า เพราะฉะนั้นแล้วนักศึกษาแผนกนี้ต้องมีความรู้เกี่ยวกับรายการอาหารรวมทั้งไวน์ชนิดต่างๆ ที่ทางโรงแรม

เสนอให้ลูกค้าในร้านอาหารเป็นอย่างดีที่เดียวและต้องเป็นบุคคลที่ทำงานอย่างมีสมาธิเพราะไม่เช่นนั้นอาจจะมีการเข้าใจผิดเมื่อลูกค้าสั่งอาหารได้ซึ่งจะส่งผลให้ลูกค้าต้องรอคอยอาหารนาน และอาจทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกับแผนกครัวได้ พนักงานร้านอาหารที่ดีต้องรู้จักรายการอาหารรวมทั้งไวน์ทั้งหมดในโรงแรมโดยไม่ต้องดูเมนูแต่อย่างไร นักศึกษาต้องรู้ว่าการปรุงอาหารชนิดต่างๆ เป็นอย่างไรรสชาติแบบไหน ใช้อัตถุดิบอะไรบางในการปรุง ใช้เวลานานไหม ใช้สารปรุงแต่งรสอาหารในการปรุง เช่นผงชูรสในการปรุงหรือเปล่า เพราะลูกค้าบางท่านอาจจะเกิดการแพ้สารดังกล่าวได้นอกจากนั้นแล้วนักศึกษาในแผนกนี้ต้องมีความรู้เกี่ยวกับรสชาติ ที่มาและปีที่ผลิตของไวน์ชนิดต่างๆเป็นอย่างดีด้วย พร้อมกันนี้นักศึกษาต้องทราบว่าเป็นไวน์ชนิดไหนเหมาะกับอาหารประเภทไหนบ้าง เพราะลูกค้าที่มาทานอาหารจะถามนักศึกษาแผนกนี้หลังจากที่เขาสั่งอาหารแล้วเสมอว่า “ไวน์ชนิดไหนเหมาะกับอาหารที่เราสั่งไป พอจะแนะนำได้ไหมครับ” นักศึกษาจะได้เรียนรู้การผลิตรวมทั้งที่มาของไวน์ชนิดต่างๆในวิทยาลัยอาชีพ เพราะฉะนั้นไม่ต้องกังวลว่าจะทำไม่ได้ นะครับ

นักศึกษาแผนกนี้ต้องใช้สมาธิในการทำงานต้องทราบว่าจะใส่วิธีไหนสั่งอาหารก่อนและใส่วิธีไหนมา

ทีหลัง เพราะการเสิร์ฟอาหารนั้นต้องเสิร์ฟตามลำดับนั่นเอง อนึ่งนักศึกษาแผนกนี้ต้องมีความอดทนไม่โกรธง่ายและไม่มีทิฐิ ตามประสบการณ์ของผู้เขียนเองนั่นเมื่อครั้งที่ผู้เขียนศึกษาอยู่และฝึกงานในแผนกนี้ รู้สึกว่าจะปรับตัวค่อนข้างยากในครั้งนั้น เพราะว่าไม่ว่าจะสั่งอาหารอะไรไป แผนกครัวจะเอ็ดและตะคอกใส่ตลอดเวลาซึ่งเราไม่เคยเผชิญสถานการณ์เช่นนี้มาก่อน พอหลายๆเข้าถึงทราบว่าการทำงานในครัวเยอรมันโดยเฉพาะครัวที่ปรุงอาหารตามสั่งเขาสื่อสารกันอย่างไรนี่เอง เพราะว่าถ้าพูดค่อยหรือสุภาพกลัวคนฟังจะไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นแล้วผู้เขียนขอแนะนำ ถ้านักศึกษาโดนเอ็ดหรือตะคอกใส่ก็ให้ตะคอกกลับ อายายอม เราต้องแสดงให้เห็นคนอื่นเห็นว่าเราก็ตะคอกเหมือนกัน แต่อย่ามีทิฐิกับบุคคลนั้น เพราะว่าหลักจากเลิกงานแล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็เป็นไปตามปกติ นักศึกษาแผนกนี้ต้องเป็นบุคคลที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่มีกลิ่นตัว (อันนี้สำคัญในทุกแผนก) ไม่ใช้น้ำหอมที่มีกลิ่นแรงเกินไป แต่งตัวสุภาพ เสื้อผ้าสะอาด เสื้อขาวก็ต้องให้มันขาวไม่ใช่หมอง ไม่แต่งตัวหรือหวา ปิดคอเสื้อให้มิดชิดไม่ต้องโชว์อก ไม่แต่งหน้าเข้มจนเกินไป แต่งแบบเรียบๆ พูดจาเพราะเสียงดังฟังชัด ถ้าซื้ออาหารหรือไวน์เป็นเป็นต้นว่าภาษาฝรั่งเศสก็ควรออกสำเนียงให้ชัดเจน (อันนี้มันฝึกกันได้) เป็นต้น

แผนกแม่บ้าน (Housekeeping หรือ Etage)

แผนกแม่บ้านเป็นแผนกที่นักศึกษาไม่ค่อยชอบกัน เพราะใครเขาทำแผนกนี้ต้องทำความสะอาดพื้นที่ภายในโรงแรมทั้งหมด ตั้งแต่ทำห้องไว้ต้อนรับลูกค้าจนถึง “ซัดส้วม” เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามแผนกนี้ก็เป็นแผนกที่สำคัญแผนกหนึ่ง เพราะว่าถ้านักศึกษาเรียนจบไปแล้ว สามารถที่จะเป็นหัวหน้าแผนกแม่บ้านได้ (Hausdame หรือ Housekeeping Supervisor) เพราะฉะนั้นแล้วเราต้องรู้จักงานไม่อย่างนั้นก็เป็นหัวหน้าแผนกไม่ได้ ข้อดีของแผนกนี้ก็คือนักศึกษาจะเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะของห้องต่างๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการทำงานในแผนกต่างๆ อย่างเช่น แผนกต้อนรับและแผนกสำรวจห้องพัก เป็นต้น “ถ้าเรารู้จักสินค้าที่เราขาย เราก็จะขายมันได้อย่างมั่นใจ” ผู้เขียนขอแนะนำให้นักศึกษาที่เข้าฝึกงานในแผนกนี้ อย่ายู่งานกันนะครับ อย่ตามเพื่อนคนอื่น ให้ตั้งใจทำงานและเป็นตัวของตัวเองทั้งต่อหน้าและลับหลังเจ้านาย นักศึกษาในแผนกนี้ก็ต้องอดียาคัดเช่นเคย เจอลูกค้าตามที่ต่างๆในโรงแรมก็อย่าลืมพูดคำสวัสดิ์ลูกค้านะครับ

แผนกจัดเลี้ยง (Bankett)

แผนกนี้เป็นแผนกที่ค่อนข้างหนักพอสมควร เพราะนักศึกษาต้องยกเก้าอี้ ฯลฯ เพื่อจัดห้องประชุม

และจัดเลี้ยงในรูปแบบต่างๆ เมื่อสมัยที่ผู้เขียนศึกษาอยู่ชอบการจัดเลี้ยงงานแต่งงานมากที่สุด นอกจากจะจัดห้องจัดเลี้ยงตามความประสงค์ของลูกค้าแล้ว นักศึกษายังต้องให้บริการเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่มแก่ลูกค้าในงานเลี้ยงด้วย เสริฟตั้งแต่แชมเปญจนถึงเค้กแต่งงานงานเลี้ยงส่วนใหญ่จะจัดขึ้นตอนเย็นและตรงกับตอนเย็นของวันเสาร์ นักศึกษาต้องเริ่มทำงานตั้งแต่ 5 โมงเย็น จนถึงแขกจะเลิกกลับบ้านกันหมด บางทีก็ยามสาม บางทีก็ ย่ำรุ่ง คือต้องทำงานล่วงเวลากันครับ ถ้าเป็นการประชุมสัมมนาของบริษัทต่างๆ ทั่วไป ส่วนมากแล้วจะจัดจาก วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ หน้าที่ของนักศึกษาในแผนกนี้คือ เตรียมเครื่องดื่มในช่วงเช้า เตรียมชา-กาแฟ พร้อมด้วยอาหารว่างทั้งช่วงก่อนเที่ยงและช่วงบ่ายขึ้นอยู่กับว่าลูกค้าได้สั่งอะไรมาบ้างเป็นต้น และงานอีกส่วนหนึ่งของแผนกจัดเลี้ยงคือการแนะนำลูกค้าโดยตรง หมายความว่าในกรณีที่ถูกถามถึงความประสงค์ที่จะฉลองวันสำคัญเป็นต้นว่างานแต่งงาน ลูกค้าก็จะติดต่อมายังแผนกจัดเลี้ยงโดยตรงเพื่อจะขอคำแนะนำในความเป็นไปได้ของการจัดเลี้ยงดังกล่าวในโรงแรมที่นักศึกษาฝึกงานอยู่ นี่คือโอกาสของนักศึกษาในแผนกนี้ที่จะแสดงความสามารถในการเจรจาต่อรองในแง่ของผู้เชี่ยวชาญในการจัดเลี้ยงต่างๆ ความสามารถเพิ่มเติมของนักศึกษาแผนกนี้คือความรู้ในเรื่องของอาหารชนิดต่างๆที่ทางโรงแรมเสนอขายให้ลูกค้า รวมทั้งความรู้เรื่องอาหารทั่วไป เพราะลูกค้าที่มาขอคำแนะนำแต่ละท่านนั้นจะมีความคิดและความประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป และเรื่องอาหารนั้นสำคัญมาก ถ้าเลือกอาหารผิดลูกค้าก็จะไม่พอใจ

ในการบริการของทางโรงแรม นักศึกษาต้องทราบว่าอาหารชนิดไหนเหมาะกับการจัดบุฟเฟ่ต์ ซึ่งจะต้องเป็นอาหารที่ไม่เสียดรสชาติและรูปทรงถ้าตั้งอยู่บนบุฟเฟ่ต์นานๆเป็นต้น นักศึกษาในแผนกนี้ก็ต้องอึดยาคือดีเช่นเคยชอบพูดชอบคุยและไม่ย่อท้อต่อการทำงานล่วงเวลา

แผนกครัว (Küche)

หน้าที่ของนักศึกษาวิชาการโรงแรมในแผนกครัวนั้น ไม่ใช่ว่านักศึกษาต้องทำอาหารเมนูต่างๆ ให้ลูกค้าทานนะครับ นั่นเป็นหน้าที่ของนักศึกษาที่เขาเรียนทุกกัน จุดประสงค์ในการทำงานในครัวของนักศึกษาวิชาการโรงแรมนั้นคือ เพื่อที่จะให้นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการประกอบอาหารขั้นพื้นฐานและการรักษาความสะอาดบริเวณในครัวและลูกหมีในการเก็บอาหารชนิดต่างๆเป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้นักศึกษาจะเรียนภาคทฤษฎีในวิทยาลัยอาชีวศึกษาและนำมาปฏิบัติในโรงแรมดังกล่าว หน้าที่จริงๆของนักศึกษาวิชาการโรงแรมในแผนกครัวยังคือ ล้างและหั่นผัก-ผลไม้อย่างถูกวิธี ทำสลัดต่างๆ รวมทั้งน้ำจิ้ม ทำความสะอาดครัว เก็บวัตถุดิบในการประกอบอาหารในครัวอย่างถูกวิธี ทำอาหารเช้า เช่น ไข่ต้ม หมูสามชั้นและไส้กรอกจืดทอด ไชกวน สลัดผลไม้ ฯลฯ ในการทำอาหารเหล่านั้น ปรกตินักศึกษาแผนกนี้ต้องเริ่มงานตั้งแต่ตีห้าเป็นต้นไป เพราะว่าอาหารเช้าเริ่มหกโมงเช้า ก่อนที่ลูกค้าจะมาทานอาหาร แผนกครัวต้องเตรียมอาหารต่างๆ ให้เสร็จเรียบร้อยพร้อมที่จะเสิร์ฟนอกจากนั้นแล้ว ในระหว่างที่ลูกค้าทานอาหารเช้า แผนกครัวคือนักศึกษาต้องหมั่นดูแลความเรียบร้อยของบุฟเฟ่ต์

อาหารเช้าด้วย เพราะฉะนั้นแล้วต้องยิ้มแย้มเสมอ มีปัญหาที่บ้านก็เก็บปัญหาไว้ที่บ้าน เพราะว่ามันไม่ใช่ความผิดของลูกค้าหรือเพื่อนร่วมงานถ้าชีวิตคุณไม่เป็นไปตามความประสงค์ของคุณ

แผนกต้อนรับ (Rezeption)

แผนกต้อนรับนั้นเป็นแผนกที่สำคัญมากเพราะว่าเวลาลูกค้าเข้ามาพัก บุคคลแรกที่ลูกค้าคุยด้วยคือพนักงานแผนกต้อนรับ เราคนไทยเกิดมาเป็นบุคคลที่ยิ้มแย้มแจ่มใสซึ่งเป็นคุณสมบัติที่เหมาะสมกับอาชีพนี้และแผนกนี้เป็นอย่างยิ่ง เราคนไทยจะยิ้มก่อนพูดและเป็นคนที่สุภาพบวกกับเป็นคนที่พูดจาเพราะ สำหรับผู้เขียนโดยส่วนตัวแล้วชอบแผนกนี้มากเป็นพิเศษ ชอบที่จะสื่อสารกับลูกค้า แก้ปัญหาต่างๆให้ลูกค้าซึ่งมันเป็นสิ่งที่ท้าทาย เพราะแต่ละวันนั้นจะต้องเผชิญกับลูกค้าใหม่ๆอยู่ตลอดและลูกค้าแต่ละท่านก็จะมีอุปนิสัยไม่เหมือนกันซึ่งเปิดโอกาสให้เราได้เรียนรู้กับบุคคลประเภทต่างๆได้เป็นอย่างดี

คุณสมบัติของนักศึกษาแผนกนี้นอกจากจะคล้ายๆกับแผนกร้านอาหาร II แล้วคือ ยิ้มแย้มแจ่มใส มองโลกในแง่ดี ชอบพูดคุย สามารถที่จะสื่อสารภาษาต่างชาติได้ อย่างน้อยที่สุดภาษาอังกฤษ มีความอดทน มีความรู้และเข้าใจกับการใช้คอมพิวเตอร์ รวมทั้งเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆได้เป็นอย่างดี เป็นคนที่มีไหวพริบดี และที่สำคัญเวลาคุยโทรศัพท์กับลูกค้าก็อย่าลืมยิ้มด้วยนะครับ ถึงลูกค้าจะมองไม่เห็นเรา เขารู้จากการพูดของเราว่าอารมณ์ของเราในขณะนี้เป็นอย่างไร

ผู้เขียนขอกล่าวถึงแผนกนี้แบบคร่าวๆ เพราะ

ว่าแผนกนี้เป็นแผนกที่สำคัญและมีความรับผิดชอบสูงมาก ซึ่งต้องเขียนเป็นบทความพิเศษเฉพาะแผนกนี้อีกครั้งครับ

แผนกสำรองห้องพัก (Reservierung)

เพราะเหตุที่ยุคนี้เป็นยุคอินเทอร์เน็ต ลูกค้าส่วนมากจะสำรองห้องพักผ่านอินเทอร์เน็ตหรือทางอีเมล ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้าเป็นอย่างมาก แต่ก็ยังมีลูกค้าบางส่วนที่ยังยึดถือและเชื่อใจในการใช้บริการสำรองห้องพักทางโทรศัพท์อยู่ นักศึกษาแผนกนี้จะมีหน้าที่สำรองห้องพักให้แก่ลูกค้าโดยป้อนข้อมูลเข้าคอมพิวเตอร์โปรแกรมนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นการจองโดยทางอินเทอร์เน็ตหรือทางโทรศัพท์ก็ตาม

คุณสมบัติของนักศึกษาแผนกนี้ต้องเป็นบุคคลที่พูดเพราะ สุภาพ มีความสามารถในการพิมพ์คอมพิวเตอร์ได้เร็วและสามารถที่จะคุยโทรศัพท์พร้อมทั้งพิมพ์เข้าคอมพิวเตอร์ในเวลาเดียวกันได้ เป็นบุคคลที่ทำงานละเอียด พูดและเขียนภาษาอังกฤษรวมทั้งอังกฤษได้ดีซึ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเขียนหนังสือรับรองการจองฯ ให้แก่ลูกค้า รู้จักใช้ภาษาในการเขียนจดหมายเป็นอย่างดี

หน้าที่อีกส่วนหนึ่งของนักศึกษาแผนกนี้ในปัจจุบันคือ การควบคุมดูแลราคาเช่าห้องตามเว็บไซต์ การจองห้องพักต่างๆ ตัวอย่างเช่น HRS, hotel.de, booking.com และ agoda.com เป็นต้น เพื่อให้ราคาเช่าห้องตรงกับความต้องการของตลาด นักศึกษาแผนกนี้จะทำงานร่วมกับแผนกการตลาดอย่างใกล้ชิด สำหรับใครที่ชอบหยุดเสาร์-อาทิตย์ก็เหมาะกับแผนกนี้มาก เพราะแผนกสำรองห้องพัก

นั้นจะเปิดบริการเฉพาะจันทร์ถึงศุกร์เท่านั้น

แผนกการขายและการตลาด (Verkauf และ Marketing)

การตลาดนั้นเป็นหัวใจของโรงแรมเลยทีเดียว เพราะว่าถ้าการตลาดดีธุรกิจก็เป็นเงาตามตัวหน้าที่ของนักศึกษาแผนกการขายและการตลาดนั้นคือจะต้องหาลูกค้าให้ได้มากที่สุดโดยการตระเวนไปตามบริษัทต่างๆ เพื่อเจรจาต่อรองการทำงานร่วมกันเพื่อที่จะให้บริษัทต่างๆ มาจัดประชุมสัมมนา รวมทั้งเข้าพักในโรงแรม แผนกนี้จะแตกต่างกับแผนกจัดเลี้ยง คือแผนกการขายและการตลาดนั้นจะพยายามโปรโมทขายสินค้าของโรงแรมทุกอย่างซึ่งฝ่ายแผนกจัดเลี้ยงจะรับช่วงต่อจากแผนกการขายและการตลาดนั่นเอง หมายความว่าแผนกการขายและการตลาดจะหาลูกค้ามาให้โรงแรม และจะส่งต่อไปให้แผนกต่างๆ ต่อไป

คุณสมบัติของนักศึกษาแผนกนี้ต้องเป็นบุคคลที่พูดเพราะ สุภาพ มีความอดทน เป็นบุคคลที่บุคลิกหน้าตาดี มีความรู้เกี่ยวกับสินค้าของโรงแรมเป็นอย่างดี เป็นบุคคลที่ชอบเดินทางบางที่ต้องค้างแรม และเป็นคนที่ "ชอบต่อ" ไม่ใช่ลูกค้าปฏิเสธมาครั้งหนึ่งแล้วไม่ติดต่อไปอีกเลย เอาใจลูกค้าเก่ง เป็นต้น

แผนกบัญชี และบุคคล (Buchhaltung และ Personalwesen)

หน้าที่ของนักศึกษาแผนกนี้คือ เป็นเลขานุการผู้จัดการฝ่ายบุคคลและฝ่ายบัญชี เช่น เก็บเอกสารสำคัญต่างๆ ของพนักงาน ทำสัญญาการจ้างงาน ทำบัญชีของโรงแรมทั้งหมด ประเมินผลรายรับ

รายจ่าย ฯลฯ

คุณสมบัติของนักศึกษาแผนกนี้ต้องเป็นบุคคลที่เก็บความลับได้ดี เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับพนักงานและของบริษัท เพราะแผนกนี้จะเป็นผู้เก็บข้อมูลต่างๆ ของโรงแรมเอาไว้และจะรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวด้านการเงินของโรงแรมทุกอย่าง เป็นบุคคลที่พูดจาเพราะและมีความรู้เรื่องกฎหมายแรงงานและกฎหมายภาษีอากรพอสมควร

ผู้อ่านเห็นแล้วใช่ไหมครับว่าอาชีพการโรงแรมนั้นมันไม่น่าเบื่อ แต่เป็นตรงกันข้ามเลย สำหรับผู้เขียนแล้วทำอาชีพไหนก็ไม่สนุกเท่าอาชีพการโรงแรมครับ ฉบับต่อไปเราจะพูดถึงระบบการเรียนการสอนวิชาการโรงแรมในวิทยาลัยอาชีวศึกษาพร้อมทั้งเคล็ดลับในการสมัครเข้าศึกษาในโรงแรมต่างๆ ให้ผู้อ่านนำไปปฏิบัติกัน อย่าลืมติดตามอ่านนะครับ

ขอปิดท้ายด้วยเกร็ดความรู้เกี่ยวกับภาษาเยอรมันที่ใช้กันโรงแรมนะครับ

คำว่า "bezugsfertig" หมายความว่า พร้อมแล้ว หรือเสร็จพร้อมที่ย้ายเข้าไปพักแล้ว ฯลฯ ตัวอย่างเช่น ถ้าลูกค้าถามว่าห้องเสร็จหรือยัง พนักงานโรงแรมจะไม่ตอบว่า "Das Zimmer ist fertig" (ห้องเสร็จแล้วครับ) หรือ "Das Zimmer ist noch schmutzig" (ห้องยังสกปรกอยู่เลยครับ) แต่จะตอบว่า "Ihr Zimmer ist bezugsfertig" (ห้องลูกค้าพร้อมแล้วครับ) หรือ "Ihr Zimmer ist noch nicht bezugsfertig" (ห้องลูกค้ายังไม่พร้อมแล้วครับตอนนี้) เป็นต้น

Du oder Sie - คุณย่าแก้ว

Duzen oder Siezen สองคำสั้นๆ ที่แปลเป็นภาษาไทยได้หลายๆ คำ และเป็นสองคำที่เราใช้กันในชีวิตประจำวัน กับคนที่เราพูดคุยติดต่อกันด้วย วันละไม่รู้กี่สิบครั้ง แล้ววันๆ เราพบผู้คนที่มีความสัมพันธ์กับเราต่างๆ กันไป ภาษาไทยเรามีคำที่สื่อถึงชื่อยะเยะ (คำที่เราใช้ญาติพี่น้องมากมายเป็นต้น) ที่ให้ความหมายว่าตนพูดด้วยความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนที่เขาพูดด้วยได้เห็น วย่างไร

ความคิดนำหัวข้อนี้มาเขียนได้แรงบันดาลใจมาจากหนังสือพิมพ์ฉบับที่บ้านรับเป็นประจำคือทุกวันอังคารจะมีคอลัมน์สั้นๆ เกี่ยวกับการใช้ภาษาเยอรมัน ยกปัญหาการใช้ภาษาเยอรมัน(ของคนเยอรมัน) ก็ความเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย ตามสังคมที่เปลี่ยนไปนั่นแหละ มาพิจารณา คิดว่าชาติไหนๆ ก็วิตกกังวลกับ"ความไม่เหมือนเดิม" เพราะภาษาเป็นกระจกสะท้อนความเปลี่ยนแปลงของคนในสังคม ทำให้เหล่า "อนุรักษ"ทั้งหลายเป็นห่วง คนเขียนคอลัมน์ที่ว่านี้เขียนได้อย่างน่าอ่าน จึงเป็นแฟนคนหนึ่งของคนคอลัมน์นี้ อ่านแล้วรู้สึกเบาใจนิดๆ ว่า ไม่ใช่เราเท่านั้นที่มีปัญหาเกี่ยวกับภาษาของเขา และเมื่อหลายฉบับก่อนได้อ่านเรื่องการใช้ คำว่า „du“ เลยอยากลองเขียนดูบ้าง Wie soll ich Sie anreden?

หลักภาษาลักนิด เป็นภาคทฤษฎี ลองย้อนคิดกลับไปสมัยยังเป็นเด็กนักเรียนชั่วโมงไวยากรณ์ไทย (หา?) ชนิดและหน้าที่ของคำ du และ Sie (ยังมี ihr อีกคำ) จัดว่าเป็น คำสรรพนาม Pronomen ซึ่งมาจากภาษาละติน แยกคำเป็น pro = für สำหรับ, แทน (ตย.(สำหรับ) Ist das für mich? (ไปแทน) Kannst du für mich hingehen?) และ nomen ว่า นาม เป็นที่มาของคำเยอรมันว่า Fürwort เป็นสรรพนามชนิดบุรุษสรรพนาม ภาษาไวยากรณ์เยอรมันใช้คำว่า Personalpronomen [per so nal pro no men] หรือ das persönliche Fürwort ชัดเจนลงไปอีกคือ เป็นบุรุษสรรพนาม ชนิด บุรุษที่สอง Anredepronomen [an re de+pro no men]/ Anredefürwort คือ คำใช้แทนนามกับคนที่เราพูด anreden ด้วย ในภาษาไทยนำคำนามมาใช้เป็นบุรุษสรรพนามได้ด้วย(มากที่สุด) และส่วนใหญ่จะละไว้ถือว่าเป็นที่เข้าใจกันแล้วว่าหมายถึงใคร (อะไร) เป็นต้น เช่น

• พี่ มาถึงกี่โมง

Wann/ Um wie viel Uhr kommst du an?
(พี่ ในที่นี้คือ du เป็นประธาน)

• จะไปรับนะ

(Ich) werde (dich) abholen.
(du ทำหน้าที่เป็นกรรม = dich)

ลักษณะภาษาไทยนั้นคำในภาษาไทยสำเร็จรูปตัดสินใจใช้คำไหนแทนคนที่เขาพูดด้วยความ

เหมาะสม ความสุภาพ ความสนิทสนมคุ้นเคย ฯลฯ ก็นำมาใช้เลย ตำแหน่งของคำในประโยคภาษาไทย สำคัญจัดลงให้ถูกที่ที่สื่อกันได้ ตามความประสงค์ คำที่ใช้แทนผู้ที่เราพูดด้วยที่มีเยอะเยอะในภาษาไทยนี้ใช้ในภาษาเยอรมัน มีสามคำ คือ du, Sie (และ ihr) ใช้เป็นคำกริยา Verb ว่า duzen และ siezen (ihren ไม่มี นัยว่ามีในสมัยโบราณ ความหมายต่างจากที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน) เป็นคำนามว่า das Du และ das Sie (ภาษาอังกฤษมี you เท่านั้น) แม้จะมีคำให้ใช้น้อยกว่าของเรามาก แต่ก็ใช้ว่าจะไม่ยุ่งยาก ด้วยโครงสร้างภาษาของเขา เวลาใช้ในประโยคจึงต้อง ผันไปตามกฎหน้าที่ของคำ ผันไปตามที่คำกริยากำหนด เช่นต้องคำนึงว่า คำทั้งสามนี้ทำหน้าที่อะไรในประโยค เป็นประธานในประโยค

Nominativ Singular เอกพจน์ du Sie

Plural พหูพจน์ ihr Sie

Dativobjekt กรรมรอง dir euch Ihnen

Akkusativobjekt กรรมตรง dich euch Sie เป็นต้น

ในประโยคคำว่า ihr นี้จะเขียนตัวเล็ก และ ihr เป็นรูปพหูพจน์ Plural/ Mehrzahl ของ du คือ du ตั้งแต่สองคนขึ้นไป จะแปลก็ประมาณว่า "พวกแก พวกเธอ เพื่อนๆ" นั่นเอง การผันคำกริยา Verb ตามประธาน ihr นี้คือเอา Infinitiv คำกริยาที่ยังไม่สำเร็จรูปคือยังไม่ได้ผันตามประธานมาตัด Endung (คือ -en ท้ายคำนั้นแหละ) ออกแล้วเติม t เท่านั้น (นอกจาก Verb: sein= (ihr) seid)

• Was habt ihr denn?

มีอะไรกันหรือ (ปัญหา) (ประธาน)

• Ihr seid spitze!

พวกเธอดี/ เก่งที่สุด (ประธาน Verb: sein)

• Geht es euch gut?

สบายดีกันหรือ (กรรมรอง)

• Ich habe gerade an euch gedacht.

กำลังคิดถึงอยู่เลย (กรรมตรง)

• Seid unbesorgt, es wird alles wieder gut!

อย่ากังวลไปเลยนะ แล้วทุกอย่างก็จะดีเอง (ละประธาน แนะนำ ปลอดภัย Verb: sein)

• Nehmt doch Platz!

เชิญนั่ง (ละประธาน ประโยคเชื้อเชิญ)

Sie เขียนตัวใหญ่เสมอไม่ว่าจะทำหน้าที่อะไรอยู่ที่ไหนในประโยค ภาษาไทยก็น่าจะเป็น "คุณ, ท่าน, หัวหน้า, ผอ." ทำนองนี้ เวลาใช้ก็มีคำว่า Herr ..., Frau ... ชื่อสกุลหรือตำแหน่งแล้วชื่อสกุลตาม การผันคำกริยาตามประธาน Sie ที่ว่านี้ง่ายมากๆ ใช้ Infinitiv ได้เลย นอกจากคำกริยาไม่กี่ตัวที่ไม่เป็นไปตามนี้ เช่น Verb „sein“ (Sie sind, Seien Sie...!) ตัวอย่าง เช่น

• Was haben Sie denn?

มีอะไรหรือคะ (ประธาน)

• Sie sind spitze!

คุณนี่ วิเศษจริงๆ (ประธาน)

• Sind Sie wieder gesund?

สบายดีแล้วหรือคะ (ประธาน)

• Wie geht es Ihnen?

เป็นยังไงคะ (กรรมรอง)

• Ich habe Sie ja lange nicht gesehen.

ไม่ได้พบคุณชะนานาน(นะคะ) (กรรมตรง)

• Seien Sie unbesorgt, es wird alles wieder gut!

อย่ากังวลไปเลยคะ แล้วทุกอย่างก็จะดีเอง (แนะนำ ปลอดภัย Verb: sein)

• Nehmen Sie doch Platz!

เชิญนั่งคะ (ประโยคเชื้อเชิญ)

ขอยกตัวอย่างความง่ายของการใช้ Sie ออกนอกเรื่องนิด สมัยเรียนภาษาเยอรมันตอนนั้นพอใช้ภาษาได้แล้ว มีเพื่อน "ซี" สนิทที่เรียนด้วยกัน มาตกระกำเรียนต่อที่เยอรมนีด้วยกัน แปลกใจที่ "มัน" ไม่ใช่ du เลยออกจากในห้องเรียนชั่วโมงไวยากรณ์ Grammatik และทำข้อสอบไวยากรณ์ แม้กับชายหนุ่มที่ไปไหนมาไหนด้วยกัน "มัน" ก็ Sie ตลอดจึงถามด้วยสงสัยมานานแล้ว เจ้าเพื่อนคนนั้นบอกว่า ซีก็เรียก "มัน" Verb หวะ ใช้ Sie ง่ายดีไม่ต้องผัน Verb ให้ยุ่งยาก เรื่องจริง! สุดท้ายเจ้าหล่อนก็แต่งงานไปกับคนไทยจะเป็นเพราะ du เป็นสาเหตุหรือเปล่าไม่ได้ถาม มาคิดว่าตอนที่เรียนเรายังไม่มีความรู้สึกทางภาษาลึกซึ้งซึ้งพอได้แต่ท่องและจำตามที่เขาสอน รู้แต่ความแตกต่างทางไวยากรณ์ Du ตัวเอกของการเขียนบทความนี้ คำกริยาที่ผันไม่ตามกฎจะอยู่ที่ตรงกับบุรุษที่สาม เอกพจน์ (er,sie,es) ตัวอย่างเช่น

- Was hast du denn?
มีอะไรหรือ/ เหมอ
- Bist du wieder gesund?
สบายดีแล้วหรือ (Verb: sein)
- Wie geht's dir?
เป็นยังไงบ้าง
- Ich habe dich ja lange nicht gesehen.
ไม่ได้พบชชะนาน
- Sei unbesorgt, es wird alles wieder gut!
อย่ากังวลไปเลยนะ
(ละประธาน แนะนำ ปลอดภัย Verb: sein)
- Nimm doch Platz!
นั่งซิ (จะ) (ละประธาน ประโยคเชื้อเชิญ)

แล้วก็ยังเป็นคำที่ใช้บ่อยเสียด้วยเพราะเป็นคำที่ใช้แสดงความสนิทสนมกับผู้ที่เขาพูดด้วย คนที่เราใช้ du ด้วยในการสนทนาเราจะเรียกชื่อตัวหรือชื่อเล่นของเขาหรือคำบอกเครือญาตินำหน้าเป็นคำที่ใช้กันในหมู่คนวัยรุ่นหนุ่มสาวแสดงความ jung und dynamisch วัยใส-ไฟแรงในหมู่สมาชิกสมาคมเดียวกัน ที่ตกลงกันว่า Hier duzen wir uns. Du แสดงความใกล้ชิดสนิทสนมไว้วางใจเป็นพวกเดียวกัน Nähe, Vertrautheit, Zugehörigkeit

นอกเรื่องอีกนิดในเรื่องความรู้สึก Zugehörigkeit มีประสบการณ์ของตัวเอง เมื่อไม่กี่เดือนมานี้ได้สมัครเป็นสมาชิกของสมาคมออกกั๊ลังกายแห่งหนึ่ง คนที่รับเราบอกว่า Hier duzen wir uns. สังเกตได้ว่ากับเราคนอื่น ๆ จะรู้สึกเกร็งนิดๆ ที่จะใช้คำ du นี้ ทำให้ตัวเองก็ไม่แน่ใจว่าสมควรจะใช้ du กับเขาไหมและเกิดความรู้สึกกลัวจริงๆ แล้วเราก็ยังไม่ได้อยู่ใน "วง" Man fühlt sich doch noch nicht zugehörig. ยังไม่นับเป็นพวกเดียวกันทีเดียวนักหรือจากการตกลงกันในหมู่เพื่อนร่วมงานเพื่อนบ้าน ฯลฯ ซึ่งมักจะเริ่มต้นกันด้วย Sie เมื่อสนิทสนมกันมากขึ้น ต้องชะตา ก็จะมีการตกลงร่วมกันในการเปลี่ยนใช้คำแทนซึ่งกันและกัน ภาษาเยอรมันเรียกว่า das Du anbieten โดยทั่วไปคนที่สูงวัยกว่าจะเป็นผู้เสนอให้ความสนิทสนมนี้ เช่นจะบอกว่า

- Wollen wir uns nicht duzen?

เรามาใช้ du กัน ดีไหม

สมัยก่อนมีกฎตายตัวลงไปเลยว่ากับ "คนอื่น" คือ คนนอกวงผู้ใกล้ชิดคุ้นเคยจะไม่ใช้คำว่า du เป็นอันขาด ที่ว่า Fremde duzt man nicht! สมัยนี้ Heute ไม่เคร่งครัดเหมือนเมื่อก่อน กระนั้นช่วงเปลี่ยนจาก Sie เป็น du คือ der Übergang vom Siezen zum Duzen ต้องมีการตกลงกัน คือฝ่ายหนึ่งเสนออีกฝ่ายยอมรับ บางภาคมีธรรมเนียมว่าเอาแขนไขว้กันตีแล้วจับปากกันหนึ่งที

ผู้ผู้เชี่ยวชาญทางมารยาทสังคม Benimm-Experte (das Benehmen, sich benehmen) แยกสังคมของชีวิตแต่ละคนออกเป็นสอง "วง (สังคม)" คือ "วงใน" ในแวดวงชีวิตส่วนตัวการใช้ du เป็นเรื่องธรรมดาอยู่แล้ว หากจะต้องมีการเปลี่ยนเสียก่อน เพื่อมาใช้ du กันตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ผู้สูงอายุกว่าไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายจะเป็นผู้ยื่นความสนิทสนมนี้ให้ ผู้มีอายุน้อยกว่า

- Im Privaten bietet immer der Ältere dem Jüngeren das Du an - ganz gleich ob Mann oder Frau.
- Wollen wir uns nicht duzen?
- Du kannst ruhig du zu mir sagen!
- Sag einfach Du zu mir
ก็คงคล้ายๆ ภาษาไทยว่าเรียก พี่ แ้ว ก็ได้นะ

ในแวดวงชีวิตการทำงาน ตำแหน่งหน้าที่การทำงานเป็นตัวกำหนด der Chef หรือ die Chefin bietet das Du an เช่นที่เคยมาแล้วว่าไม่ใช่การใช้ Sie und Du เป็นปัญหาที่ชวนให้พิจารณา แต่น่าพิจารณาที่การเปลี่ยนจาก Übergang vom Sie zum Du ผู้รื้อกันนั้นแหละนำกรณีสามกรณีมาบอกเล่าเป็นตัวอย่าง

กรณีทีหนึ่ง ในงานสังสรรค์ของบริษัท ในบรรยากาศสนุกสนานรื่นเริง หัวหน้าอารมณ์ดีใจดีแสดงความสนิทสนมกับลูกน้องคนหนึ่งเสนอให้ใช้ du กัน ใครจะกล้าปฏิเสธ? วันรุ่งขึ้น เจอคนที่ทำงานทำได้ดี "ท่าน" ยังจำได้หรือเปล่าหนอว่าเรา wir sind schon per Du "ผู้รู้" แนะนำว่าให้ใช้คำง่ายๆ เป็นกลางๆ ไปเสียเช่นใช้ wir เรา ต้องรอให้ "ท่าน" ส่งสัญญาณ เช่นใช้ Sie เช่นเดิมแล้วดูว่า "เจ้านาย" จะว่าอย่างไร ถ้า "ท่าน" จริงใจและบอกเช่นว่า Sind wir nicht schon beim Du? ก็ใช้ du ได้เลย แต่อย่าไปเตือนเขยวนะ ห้ามเด็ดขาด

กรณีทีสอง ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจะเป็นผู้เริ่มเสนอ du ให้ผู้บังคับบัญชา/ หัวหน้าก่อนไม่ได้เป็นอันขาด แม้จะสูงวัยกว่าก็ตาม ผู้เริ่มต้นต้องมีตำแหน่งหน้าที่สูงกว่าคือต้องมาจาก Chef ไม่ว่า Chef จะอยู่ในวัยไหน ถ้ามีตำแหน่งเสมอกัน คนที่ทำงานในบริษัทมานานกว่าคือมีอายุการทำงานที่นั่นสูงกว่าเป็นผู้เริ่ม

กรณีทีสาม กรณีนี้หน้าลำบากใจเมื่อมีผู้เสนอความสนิทสนมนี้แต่เราอยากปฏิเสธที่ว่าลำบากใจเพราะหาเหตุผลที่จะไม่กระทบใจกันยากนัก ถ้าฝืนใจไม่ได้จริงๆ ถ้า (ยัง) ไม่อยากรับข้อเสนอนี้ด้วยเหตุผลใดก็ตามภาษาไทยว่าต้องทำอย่างละมุนละม่อม อย่าให้ผู้เสนอเสียหน้าเช่น ขอขอบคุณนะ แตรอให้เรารู้จักกันดีกว่านี้หนอยดีไหม หัวงว

โอกาสที่จะได้พูดประโยคเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้น เขาตาจนจริงๆ จะเอาตัวอย่างของเพื่อนสาวที่เขียนเล่าไว้ข้างต้นก็ได้ ใช้ความเป็นต่างดาวให้เป็นประโยชน์ ไม่สะเทือนใจกันด้วย ผัดผ่อนไปว่าขอฝึกฝน Verb ให้คล่องก่อน

การใช้ du เป็นความสัมพันธ์ตลอดชีวิตเหมือนคำที่เราใช้เรียกเพื่อนพี่น้อง ฯลฯ ที่เราจะใช้ตลอดชีวิต(เรา) การเปลี่ยนจาก Sie เป็น du แสดงถึงความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้ามีการเปลี่ยนจาก du กลับไปเป็น Sie ละก้อไม่มองหน้ากันแน่นอน การใช้ du พร้าเพื่อนนั้นไม่สมควรเพราะบางคนก็ไม่รู้สึกสนิทสนมกับเราขนาดนั้น จะมองว่าเราไม่รู้จักกาลเทศะ เหมือนกับเราที่ไม่อยากให้ใครก็ได้มาเรียกเราว่า พี่ ป้า เจ ... ยังไงยังงั้นแหละ

ทวนการเขียนสักรัด ก่อนจบ Die Rechtschreibung การเขียน คำว่า du ในประโยค

1. จะเขียนตัวเล็กเสมอ
2. จะเขียนตัวใหญ่ เมื่อเป็นคำนาม เช่น das Du anbieten
Hurra! Der Chef hat mir heute das Du angeboten.
3. ในการเขียนจดหมาย เมื่อก่อนต้องเขียนตัวใหญ่เสมอ มีช่วงที่ทำให้สับสนคือตั้งแต่ปี 1996 ตามการปฏิรูปการเขียนภาษาเยอรมันที่ถูกต้อง Rechtschreibreform [recht schreib reform] ให้เขียนตัวเล็กปรับเปลี่ยนมาจนปี 2006 เป็นต้นมา ให้กลับไปเขียนตัวใหญ่ แต่จะเขียนตัวเล็กก็ได้ไม่ผิด เน้นว่าในจดหมายเท่านั้นที่เขียน du ตัวใหญ่ และถ้าเขียนตัวใหญ่ทุกรูปแบบของ du ต้องตัวใหญ่หมด Du Dich Dir ถ้าตัวเล็กก็ตัวเล็กหมด สำหรับ ihr เช่นเดียวกัน คำ Sie เขียนตัวใหญ่เสมอ และทุกรูปแบบของ Sie สรุปรว่า du และ ihr ในจดหมายเขียนตัวใหญ่จะเขียนตัวเล็กก็ได้ แต่จะต้องใหญ่ก็ใหญ่หมด เล็กก็เล็กหมด

Du Dir Dich oder du dir dich

Ihr Euch Euch oder ihr euch euch

Sie คำสุภาพบุรุษที่สองต้องเขียนตัวใหญ่เสมอไม่ว่าที่ใด Sie Ihnen Sie

ไวยากรณ์เป็นหลักของภาษา ช่วยอธิบายเพื่อขจัดข้อสงสัย ให้เข้าใจโครงสร้างของภาษานั้นๆ เพื่อความมั่นใจเมื่อนำไปใช้ สำคัญ(กว่า)คือการนำไปใช้/ การสื่อสารกันได้ตามจุดประสงค์

Quellennachweis: DW.de 20.01.2013, Autorin/Autor Birgit Görtz, Wikipedia

โครงการทำบัตรประชาชนในต่างประเทศ

หลังจากที่นิตยสารดีได้นำเสนอเรื่องราวการทำบัตรประชาชนในต่างประเทศมาอย่างต่อเนื่องในฉบับนี้ นิตยสารดีได้รวบรวมเอาปัญหาและข้อสงสัยต่าง ๆ ในการทำบัตรประชาชนในต่างประเทศมาเสนออีกครั้ง เพื่อช่วยให้นักผู้อ่านมีความเข้าใจในเบื้องต้นและเตรียมความพร้อมก่อนที่จะไปยื่นเรื่องขอทำบัตรประชาชนกับสถานกงสุลใหญ่ในวาระอันใกล้นี้

ปัญหาและข้อซักถามที่ได้รวบรวมมานี้ นำมาจากการเข้าพบพูดคุยและให้ข้อมูลของคณะข้าราชการอาวุโสกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2566 ที่ผ่านมานำทีมโดย นายประชา เตรีตน์ หัวหน้าผู้ตรวจราชการ กรมการปกครอง นายสถาพร ศิริภักดิ์ รองอธิบดีกรมการปกครอง นายธวัชชัย ธรรมรักษ์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารทะเบียน และเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญการวางระบบ

เงื่อนไขในการขอทำบัตรประชาชนกับสถานกงสุลใหญ่มีดังต่อไปนี้

1. ต้องเป็นบุคคลที่มีเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก และมีข้อมูลรูปถ่าย รวมทั้งข้อมูลลายนิ้วมืออยู่ในระบบทะเบียนราษฎรแล้ว
2. ต้องเป็นบุคคลที่มีถิ่นมีถิ่นพำนักอยู่ในประเทศเยอรมนีเท่านั้น
3. จะต้องเป็นการต่ออายุบัตรประชาชน หรือขอทำบัตรใหม่ในกรณีบัตรเดิมชำรุดหรือสูญหายเท่านั้น ไม่ใช่เป็นการทำบัตรประชาชนเป็นครั้งแรก
4. ในกรณีที่ต้องการทำบัตรประชาชนครั้งแรก จะต้องกลับไปดำเนินการที่ประเทศไทยเท่านั้น เนื่องจากต้องมีการเก็บข้อมูลลายนิ้วมือ และรูปถ่ายที่อำเภอ หรือเขตที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

ต้องใช้หลักฐานอะไรบ้างในการขอทำบัตรประชาชนและมีค่าใช้จ่ายหรือไม่

หลักฐานที่ต้องใช้ในการยื่นเรื่องขอทำบัตรประชาชนคือบัตรประชาชนใบเดิมที่หมดอายุหรือที่ชำรุด ในกรณีที่บัตรสูญหายสามารถนำสำเนาเอกสารบัตรเดิมมาใช้แทนได้ ซึ่งการขอต่ออายุในกรณีบัตรหมดอายุยังไม่เกิน 2 เดือนหรือขอทำบัตรใหม่ในกรณีชำรุดหรือสูญหายนั้นจะไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น โดยใช้เวลาในการออกบัตรใหม่ประมาณ 15 นาที

หากบัตรหายหรือไม่มีสำเนาเอกสารบัตรใบเดิมต้องทำอย่างไร

หากเป็นผู้ที่เคยมีบัตรประชาชนอยู่แล้ว หรือเคยมีประวัติการทำบัตรประชาชนในเขตหรืออำเภอที่ตนมีชื่อในทะเบียนบ้านในประเทศไทยหลังจากปี 2527 เป็นต้นมา สามารถแจ้งบัตรหายต่อเจ้าหน้าที่สถานกงสุลใหญ่ได้โดยตรง ถ้ามีเลขประจำตัวประชาชนอยู่ด้วยก็จะยิ่งเพิ่มความสะดวกในการทำงานให้แก่เจ้าหน้าที่เป็นอย่างมาก

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่เคยมีประวัติลายนิ้วมือหรือรูปถ่ายในระบบทะเบียนราษฎรที่ประเทศไทย หรือถึงแม้จะมีเลขประจำตัวประชาชนอยู่ในทะเบียนบ้านอยู่แล้ว บุคคลนั้นจำเป็นต้องกลับไปทำบัตรประชาชนที่ประเทศไทยก่อน ทั้งนี้เพื่อเป็นการ

ป้องกันการสวมสิทธิ์หรือลักลอบแอบอ้างข้อมูลของบุคคลอื่นๆ เช่น นาง ก. ย้ายมาอยู่เยอรมนีตั้งแต่ปี 2525 และไม่เคยกลับไปทำบัตรประชาชนที่ประเทศไทยเลย แต่มีชื่อตัวและเลขประจำตัวประชาชน 13 หลักแล้ว ก็ต้องกลับไปทำบัตรที่ประเทศไทยเพื่อเป็นการเก็บข้อมูลลายนิ้วมือและรูปถ่ายไว้ในระบบทะเบียนราษฎรเป็นครั้งแรกเสียก่อน หลังจากนั้นจึงจะสามารถต่ออายุหรือทำบัตรใหม่ในต่างประเทศได้

ในกรณีที่บัตรหมดอายุไปนานแล้วสามารถขอทำใหม่ได้หรือไม่

หากบัตรเดิมหมดอายุแล้วแต่ยังไม่เกินสองเดือน สามารถไปต่ออายุได้ทันทีโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม แต่หากบัตรเดิมหมดอายุไปแล้วเกิน 2 เดือนจะต้องเสียค่าปรับตามกฎหมายก่อนเป็นจำนวนเงิน 20 บาท แล้วจึงจะสามารถต่ออายุได้

สามารถเปลี่ยนรายละเอียดบนตัวบัตรเช่น ที่อยู่ หรือชื่อตัว ชื่อนามสกุลได้หรือไม่

การทำบัตรประชาชนในต่างประเทศนั้นจะเป็นเพียงการอ้างอิงข้อมูลจากทะเบียนราษฎรส่วนกลางในประเทศไทยเท่านั้น ไม่สามารถแก้ไขรายละเอียดในส่วนใดๆ ได้ หากต้องการเปลี่ยนรายละเอียดต่างๆ ที่อยู่บนหน้าบัตรประชาชน จะต้องเปลี่ยนที่อำเภอหรือเขตที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเท่านั้น ซึ่งเจ้าตัวจะเดินทางไปเปลี่ยนเองหรือทำหนังสือมอบอำนาจให้ผู้อื่นไปดำเนินการให้ก็ได้ หากข้อมูลในทะเบียนราษฎรส่วนกลางได้รับการเปลี่ยนแปลงแล้ว ข้อมูลใหม่ถึงจะปรากฏบนหน้าบัตรใหม่

คนที่ขอทำบัตรประชาชนในต่างประเทศต้องเป็นผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านชั่วคราวสำหรับผู้เดินทางออกนอกประเทศเท่านั้นหรือไม่

ปัจจุบันข้อกำหนดนี้ได้ถูกยกเว้นโดยกระทรวงมหาดไทยเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนชาวไทยที่พำนักอยู่ในต่างประเทศ และในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะมีการออกกฎหมายเพื่อแก้ไขข้อกำหนดนี้ต่อไป (รายละเอียดเรื่องทะเบียนบ้านชั่วคราว สามารถอ่านย้อนหลังได้ในนิตยสารดีเล่มที่ 11 หน้า 21-22)

Die Prinzessin auf dem Berg

ถ้าชื่อของตัวเองถูกย้ายไปอยู่ในทะเบียนบ้าน
กลางต้องทำอย่างไร

กรณีนี้ต้องให้บุคคลนั้นดำเนินการย้ายชื่อตัวเอง
ออกจากทะเบียนบ้านกลางไปเข้าทะเบียนบ้านปกติ
เสียก่อน ซึ่งจะดำเนินการเองหรือทำหนังสือมอบ
อำนาจให้บุคคลอื่นดำเนินการให้ก็ได้ เมื่อดำเนินการ
ย้ายชื่อแล้วจึงจะสามารถขอทำบัตรประชาชน
ในต่างประเทศได้ หากท่านไม่แน่ใจว่าชื่อของท่าน
อยู่ในทะเบียนบ้านชนิดใด สามารถขอตรวจสอบ
ได้กับทางเจ้าหน้าที่กงสุลโดยตรง

กรณีที่บุคคลถูกศาลตัดสินว่าเป็นบุคคลสาป
สูญ (ทร.97) ต้องทำอย่างไร

บุคคลนั้นต้องกลับไปดำเนินการแสดงพิสูจน์ตัว
ตนพร้อมพยานบุคคลที่ยืนยันตัวตนต่อนายทะเบียน
ประจำอำเภอหรือเขตของตัวเอง เมื่อขั้นตอนการ
พิสูจน์ตัวตนเสร็จเรียบร้อยแล้ว และมีชื่อกลับมา
ปรากฏในทะเบียนราษฎรแล้ว จึงจะสามารถมา
ขอทำบัตรประชาชนได้

ในกรณีที่ถือหนังสือเดินทางของเยอรมันแล้ว
จะสามารถขอมีบัตรประชาชนไทยได้หรือไม่

สามารถขอทำได้หากมีคุณสมบัติตามเกณฑ์
ที่แจ้งไว้ข้างต้นคือเคยทำบัตรประชาชนจากเมือง
ไทยมาหลังจากปี 2527

จะสามารถยื่นเรื่องทำบัตรประชาชนได้เมื่อไหร่

ทางสถานกงสุลใหญ่ นครพริ้งพวรท์ได้เตรียม
ความพร้อมทั้งทางด้านเครื่องมือ และบุคลากรไว้
แล้ว และคาดว่าจะสามารถเปิดบริการแก่บุคคล
ทั่วไปให้มายื่นเรื่องขอทำบัตรประชาชนในต่าง
ประเทศได้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2556 เป็นต้นไป

*Es war einmal eine kleine Prinzessin, die war über alle
Maßen schön. Ihre Mutter vergrub eines Tages den Schatz
des Königs unter dem Berg, auf dem die Burg stand. Sie
vergrub den Schatz vor dem Schrecken der Meere. Piraten,
die über alle Weltmeere segelten.*

*Als der Vater von seiner Reise zurückkehrte, fragte er
nach seinem Schatz. Die Mutter sagte zu ihm: „Wir haben
den Schatz versteckt, er ist im Berg vergraben. Dort haust
ein Ungeheuer, das Feuer aus dem Berg spuckt, wenn die
Piraten unseren Schatz stehlen wollen.“*

*Der Familie und dem Burggesinde tut das Ungeheuer nichts
Böses. Das Ungeheuer achtet auf alle kommenden Segelschiffe.
Gemeinsam mit der Prinzessin hat es ein Schnurtelefon zur
Burg gebastelt, um die Prinzessin warnen zu können.*

*Kennst du die Prinzessin vom Berg noch nicht, dann will
ich sie dir vorstellen: „Hallo. Ich lebe mit meiner Mutter und
meinem Vater auf dieser schönen Burg. Zweimal im Jahr
kommen eine Menge Schiffe hier angesegelt, um sich unseren
Schatz zu holen. Aber keiner hat es bisher geschafft, weil das
Ungeheuer im Berg darauf aufpasst.“*

*Hanna Splinter ist 7 Jahre alt und geht in die erste Klasse.
Ihre Geschichte von der Prinzessin auf dem Berg erzählte mir
meine Tochter vor 2 Jahren, während ich Wäsche aufhängte. Das
Bild zur Geschichte entstand wenige Wochen später.*

Die deutsche Rentenversicherung – Jürgen Spöri

Die deutsche Rentenversicherung wurde im Jahr 1881 von Otto von Bismarck gegründet. Die Grundzüge von damals – das Solidaritätsprinzip sowie die Finanzierung der Rente durch vorherige Beitragszahlung des Versicherten - gelten noch heute. Im Solidaritätsprinzip teilen sich Arbeitgeber und Arbeitnehmer die Beitragszahlung. Die Höhe des Beitrags richtet sich nach der Höhe des Einkommens. Die deutsche Rentenversicherung arbeitet auf der Basis des Umlageverfahrens. Die laufenden Ausgaben werden durch die laufenden Einnahmen beglichen. Es werden keine Rücklagen gebildet. Im Generationenvertrag ist geregelt, dass die momentan arbeitende Generation die Rente der nicht mehr arbeitenden Generation bezahlt.

Die Rentenformel:

So berechnet sich die Rente: monatliche $Renten\ höhe = Entgelt\ punkt \times Zugangs\ faktor \times aktueller\ Renten\ wert \times aktueller\ Renten\ faktor$

Dabei bedeuten:

Entgeltpunkt: Jahr für Jahr wird Ihr Verdienst mit dem durchschnittlichen Verdienst aller Versicherten verglichen. Wenn Ihr Einkommen dem durchschnittlichen Einkommen entspricht, so ist der Faktor 1. Verdienen Sie beispielsweise nur die Hälfte, so bekommen Sie den Faktor 0,5.

Zugangsfaktor: Hier werden Abschläge berücksichtigt, wenn jemand z. B. bereits mit 60 Jahren in Rente gehen will. Ohne Abschläge ist dieser Faktor 1.

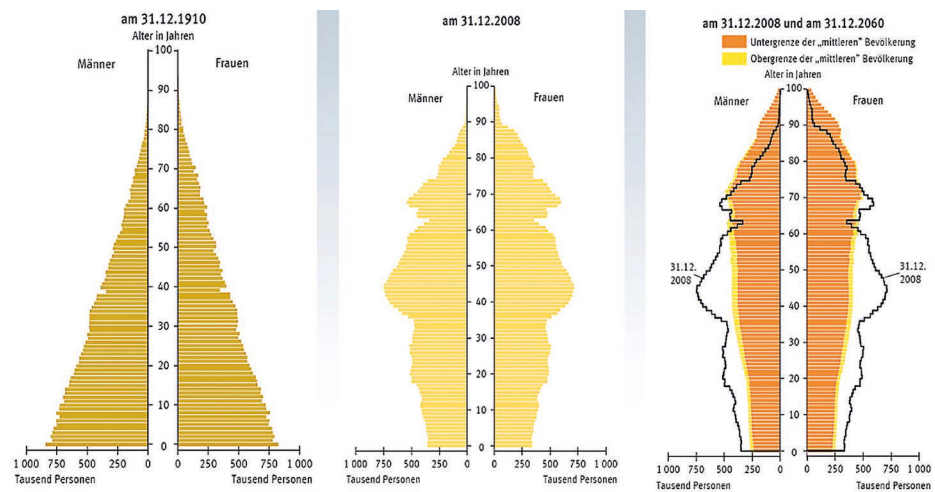
Aktueller Rentenwert: Das ist der Rentenwert, der einem Entgeltpunkt entspricht. Dieser Wert wird regelmäßig an die wirtschaftliche Situation angepasst und beträgt seit 2012 24,92 EUR.

Aktueller Rentenfaktor: Hier kommt es auf die Art der Rente an. Renten wegen voller Erwerbsminderung haben den Faktor 1, Renten wegen teilweiser Erwerbsminderung haben den Faktor 0,5, Vollwaisenrenten 0,2, Halbwaisenrenten 0,1, Witwenrenten 0,55.

In der Praxis stellt sich der Zusammenhang wie folgt dar: Wer 40 Jahre lang gearbeitet und immer den Durchschnittslohn (z. Z. 1301,82 EUR) erhalten hat, der bekommt 1122,80 EUR Rente. Voraussetzung sind: mindestens 5 Jahre Beitragszahlung, frühestmöglicher Rentenbeginn im Alter von 63 Jahren, wenn 35 Beitragsjahre erreicht sind, oder 45 Jahre Beitragszahlung und Rentenbeginn im Alter von 65 Jahren. Jeder Bürger, der älter als 27 Jahre ist, bekommt regelmäßig eine Renteninformation über seine Ansprüche.

Wie wird die Rente in der Zukunft sein?

Ein Blick auf die Verteilung der Bevölkerung verdeutlicht das Dilemma:

Quelle: Statistisches Bundesamt, Bevölkerung Deutschlands bis 2060, 12. koordinierte Bevölkerungsvorausberechnung, November 2009

Die erste Grafik zeigt die Bevölkerungsverteilung im Jahr 1910. Die gleichmäßige Verteilung zeigt viele Junge Menschen sowie ein maximales Alter von ca. 80 Jahren.

Die zweite Grafik 98 Jahre später zeigt zwei bemerkenswerte Einschnitte: Den Einbruch der heute 63-Jährigen, verursacht durch den Zweiten Weltkrieg, sowie den Rückgang der Geburten ab einem Alter von 35 Jahren bedingt durch die Erfindung der Anti-Baby-Pille. Bemerkenswert ist weiterhin die auf über

90 Jahre steigende Lebenserwartung im Alter.

In der dritten Grafik sehen wir die Prognose für das Jahr 2060: Die Anzahl der Geburten stabilisiert sich auf niedrigem Niveau. Nahezu die Hälfte der Bevölkerung ist nicht erwerbsfähig (jünger als 18 oder älter als 60 Jahre). Die Lebenserwartung steigt u. a. aufgrund des medizinischen Fortschritts, verbesserter Arbeitsbedingungen, mehr Sicherheit im Straßenverkehr und gesundheitsbewussten Verhaltens.

3 Generationen	Lebenserwartung nach statistischem Bundesamt	
	bei Geburt	heute
Frauen		
Geburt 1951	68,5 Jahre	86,9 Jahre
Geburt 1981	76,9 Jahre	88,5 Jahre
Geburt 2011	82,6 Jahre	90,7 Jahre

Quelle: Statistisches Bundesamt

Bezogen auf den Generationenvertrag bedeutet dies: Hatten im Jahr 1910 noch 10 Beitragszahler für einen Rentner aufzukommen, so wird das Verhältnis im Jahr 2060 auf 1:1 ansteigen!

Wie versucht die Politik die Probleme zu lösen?

Die Rentenversicherungsbeiträge steigen stetig an, das Rentenniveau wird abgesenkt, das Renteneintrittsalter wird angehoben, Ausbildungszeiten werden immer weniger berücksichtigt und es werden Anreize geschaffen, um private Vorsorge zu treffen.

Tip: kontrollieren Sie Ihren Verlauf auf Lücken und Fehlzeiten. Korrigieren Sie diese Fehlzeiten mittels einer Kontenklärung und achten Sie darauf, dass Ausbildungs- und Erziehungszeiten richtig dokumentiert sind. Sind Sie älter als 27 Jahre und haben bislang noch keine Renteninformation erhalten, so setzen Sie sich bitte umgehend mit der deutschen Rentenversicherung in Verbindung (www.deutsche-rentenversicherung.de).

Wie wichtig sind Garantien für lebenslange Leistungen?

Prognose 1986: Von 100.000 65-jährigen Männern werden 2006 21.608 das 85. Lebensjahr erreichen.

Feststellung 2006: Von 100.000 Männern, die im Jahr 1986 65 Jahre alt waren, haben 2006 31.530 das 85. Lebensjahr erreicht!

Hätten die Lebensversicherer im Jahr 1986 nach der Sterbetafel des statistischen Bundesamtes gehandelt, so hätte das Kapital nur für 2/3 der Betroffenen gereicht!

Rentensteigerungen in der Realität

Seit dem Jahr 2005 werden die Renten nicht mehr an die Lohnentwicklung angepasst, weiterhin wurde der Inflationsausgleich entfernt. Die Rente verliert an Kaufkraft! Seit dem Jahr 2009 müssen Rentner, die in der gesetzlichen Krankenkasse versichert sind, Beiträge zur Kranken- und Pflegeversicherung entrichten. Seit dem Jahr 2013 müssen Rentner eine Steuererklärung abgeben und Ihre Rente versteuern.

Wie hoch ist die Witwen- und Waisenrente?

Die Hinterbliebenenrente wird auf Basis der Altersrente des Verstorbenen berechnet. Die kleine Witwenrente beträgt 25% der Altersrente des Verstorbenen. Sie erhält der Hinterbliebene für maximal zwei Jahre als Hilfsleistung. Kinder haben Anspruch auf Waisenrente, solange auch Anspruch auf Kindergeld besteht. Die große Witwenrente wird in Höhe von 55% als Altersrente bezahlt.

Was muss ich beachten, wenn ich im Ausland lebe?

Generell besteht ein Anspruch auf Rentenauszahlung im Bereich der EU sowie in Ländern, mit denen ein Sozialversicherungsabkommen besteht. In allen anderen Ländern (u. a. Thailand) muss mit einem Abschlag von 30 % gerechnet werden.

Tip: Eine deutsche Kontaktadresse und eine deutsche Bankverbindung sind sehr hilfreich!

Ich habe einen Minijob (450 Euro) – wie hoch sind meine Rentenansprüche?

Bei einem kurzfristigen Minijob fallen keine Sozialabgaben an, also erwerben Sie auch keine Rentenansprüche! Ist der Minijob auf Dauer angelegt, so muss der Arbeitgeber pauschal Sozialversicherungsbeiträge abführen.

Wie hoch sind meine Ansprüche, wenn ich zwischen 450,01 und 850 Euro verdiene?

Bei diesen sog. Midi-Jobs haben sie Arbeitslosen-, Kranken-, Pflege-, sowie Rentenversicherungsschutz. Aufgrund des reduzierten Beitrags ist die Höhe des Schutzes allerdings auch deutlich geringer.

Tip: Sehr häufig sind bei einem Midi-Job die Steuer- und Sozialabzüge überproportional hoch, so dass dem Mehraufwand der Arbeit kein höheres Einkommen folgt. Hier gibt es Möglichkeiten, zusammen mit dem Arbeitgeber eine Lösung zu finden, bei der das Mehreinkommen auch direkt dem Arbeiter zugute kommt. Sprechen Sie mich an!

Welche Formen der staatlich geförderten Vorsorge gibt es?

Schicht 1: die Rürup-Rente Sie bietet die Möglichkeit der „Rente zum Nulltarif“. Steuerlast kann so in Altersvorsorgevermögen gewandelt werden. Die Rürup-Rente wurde konzipiert, um die Langlebigkeit zu finanzieren. Die Beiträge können steuerlich berücksichtigt werden. Die Rente muss später voll versteuert werden. Durch die lebenslange Rentenzahlung ist die Rürup-Rente Harz-IV-sicher sowie insolvenzgeschützt.

Schicht 2: Riester-Rente / betriebliche Altersvorsorge Die Riester-Rente wurde geschaffen, um die Rentenkürzungen auszugleichen. Gefördert wird über Zulage und steuerliche Begünstigung. Die Zulage beträgt 154 Euro pro Person, 185 Euro Kinderzulage pro Kind. Berufseinsteiger erhalten 200 Euro Berufseinsteigerbonus. Die Beiträge können steuerlich berücksichtigt werden. Die Rente muss später voll versteuert werden. Durch die lebenslange Rentenzahlung ist die Riester Rente Harz IV sicher sowie Insolvenzzgeschützt.

Schicht 3: private Vorsorge Die private Vorsorge ist notwendig, um den Lebensstandard im Alter zu halten. Sie bietet Flexibilität bei der Wahl zwischen Rente und Kapital. Sie erlaubt verschiedene Zusatzbausteine (Absicherung für den Todesfall, Pflege, Berufsunfähigkeit). Die Beiträge werden aus dem Nettolohn beglichen, im Gegenzug muss die Auszahlung nur zur Hälfte versteuert werden.

Tip: Sprechen Sie mit Ihrem Vermögensberater über die für Sie optimale Zusammenstellung der Vorsorge.

Über den Autor:

Jürgen Spöri
Maria-Sand-Strasse 3
79336 Herbolzheim
Fon 07643 / 933213
Fax 07643 / 933222
www.dvag.de/juergen.

spoeri
Alter 45 Jahre
Vermögensberater für die DVAG seit 1998
ca. 300 betreute Mandanten im Bereich Freiburg/Offenburg/Kinzigtal

จาก “อาเซียน” สู่ “ประชาคมอาเซียน” - นภาพร ริชเทอร์

“อาเซียน” เป็นองค์การระหว่างประเทศในเขตภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้ ที่ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศสมาชิก แต่ในช่วงหลัง ๆ มา นี้ พูดยุติและสื่อต่าง ๆ ให้ความสนใจ “อาเซียน” มากยิ่งขึ้น เพราะอาเซียนกำลังจะก้าวเข้าสู่ความเป็น “ประชาคมอาเซียน” ในปีพ.ศ. 2558 เราจึงนำความเป็นมาของ “อาเซียน” และเส้นทางสู่ “ประชาคมอาเซียน” มาเล่าให้ฟัง

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations: ASEAN) หรือ อาเซียน เป็นองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ คือ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย เมียนมาร์ ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย มี “ประธานอาเซียน” เป็นตำแหน่งสูงสุด ดำรงวาระ 1 ปี และมี “เลขาธิการอาเซียน” เป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารสำหรับการติดตามความคืบหน้าในกิจการต่างๆ ของอาเซียน ซึ่งจะมีวาระ 5 ปี การคัดเลือกบุคคลากรเพื่อดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนและเลขาธิการอาเซียนจะใช้วิธีหมุนเวียนกันในประเทศสมาชิกตามลำดับตัวอักษรและตามวาระ ในปัจจุบัน ประธานอาเซียน คือ ประเทศบรูไน และเลขาธิการอาเซียนคือ นายเล ลุง มินห์ จากประเทศเวียดนาม

การรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน นำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เมื่ออาเซียนได้หารือและตกลงร่วมกันประกาศจัดตั้ง “เขตการค้าเสรีอาเซียน” หรือ ASEAN Free Trade Area (AFTA) ขึ้น ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2535 เพื่อเป็น

ข้อตกลงทางการค้าสำหรับสินค้าที่ผลิตภายในประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด ในการที่จะใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากัน และกำหนดเป้าหมายให้สมาชิกค่อยๆ ลดภาษีสินค้าทุกรายการให้เหลือ 0-5% ภายใน 15 ปี นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2536 แต่ต่อมาในปีพ.ศ. 2537 อาเซียนได้เร่งรัดการดำเนินงานเขตการค้าเสรีอาเซียนจากเดิม 15 ปี เป็น 10 ปี คือ ให้ลดภาษีลงเหลือ 0-5% ภายในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2546

ก่อนหน้านั้นประเทศสมาชิกได้ทำการค้ากับประเทศใหญ่ๆ แล้ว เช่น จีน สหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป แต่มีการค้าระหว่างกันเองน้อยมาก การประกาศเขตการค้าเสรีอาเซียนจึงเป็นหนึ่งในแรงกระตุ้นให้ประเทศสมาชิกทำการค้าระหว่างกันมากขึ้น ทำให้ประเทศในหมู่สมาชิกมีรายได้เพิ่มขึ้น ทั้งยังทำให้มีการเข้ามาลงทุนในอาเซียนจากประเทศที่สามมากขึ้น ประกอบกับการลดภาษีช่วยให้ประเทศที่สามที่ผลิตสินค้าและจำหน่ายสินค้าในอาเซียนไม่ต้องเสียภาษีหรือเสียภาษีในอัตราที่ต่ำ และในระดับเศรษฐกิจโลก เขตการค้าเสรีอาเซียนยังช่วยให้อาเซียนมีอำนาจต่อรองมากขึ้นด้วย

จนกระทั่งในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ที่อินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงกันที่จะจัด

ตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ขึ้นในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ รวมไปถึงความมีเสถียรภาพและความมั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมอย่างยั่งยืน และได้ประกาศใช้ “กฎบัตรอาเซียน” เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551 เพื่อเป็นกฎของอาเซียนที่ประเทศสมาชิกทุกประเทศจะต้องเคารพและปฏิบัติตาม

แม่เหล็กใจความที่ประชาคมอาเซียนต้องพัฒนาไปพร้อมๆ กัน คือ ความมั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม แต่เรื่องที่ได้รับ

ความสนใจมากที่สุด คงหนีไม่พ้นเรื่องเศรษฐกิจ การรวมกลุ่มกันเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เศรษฐกิจในอาเซียนพัฒนาไปอย่างยั่งยืน โดยตั้งเป้าว่า “อาเซียนจะเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน” ใช้มาตรฐานเดียวกันในการกำหนดคุณภาพ ราคา อัตราภาษี กฎระเบียบในการซื้อขาย การขจัดมาตรการและข้อกีดกันต่างๆ และใช้นโยบายส่งเสริมให้แต่ละประเทศผลิตสินค้าที่เป็นสินค้าส่งออกหลักของประเทศนั้นๆ เช่น

อินโดนีเซีย – กาชธรรมชาติ, มาเลเซีย – อูปรกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์, ฟิลิปปินส์ - อูปรกรณ์อิเล็กทรอนิกส์, สิงคโปร์ – ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม, ไทย – ยานยนต์และชิ้นส่วนอูปรกรณ์ และอูปรกรณ์คอมพิวเตอร์, บรูไน – น้ำมันดิบ, เวียดนาม – สิ่งทอ, ลาว – ไม้ซุง, เมียนมาร์ – กาชธรรมชาติ และกัมพูชา – สิ่งทอ

หากอาเซียนสามารถเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันได้ ก็จะเป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและมีจุดยืนที่แข็งแกร่งขึ้นในตลาดโลก ทั้งยังเป็นผลดีต่อผู้บริโภคภายในอาเซียน เพราะในตลาดจะมีแต่สินค้าที่มีคุณภาพและราคาถูก

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเปิดให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือเป็นไปอย่างเสรีซึ่งอาชีพที่จะได้รับอนุญาตให้เคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก ช่างสำรวจ อาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และนักบัญชี นั้นหมายความว่าหากท่านประกอบอาชีพหนึ่งใน 8 อาชีพนี้ ท่านก็จะสามารถทำงานในประเทศใดก็ได้ในอาเซียน แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามกฎระเบียบปฏิบัติของแต่ละประเทศ

นอกจากการค้าในภูมิภาคอาเซียนยังมีคู่เจรจาทางการค้าอีก 9 ประเทศกับ 1 องค์กร คือ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แคนาดา อินเดีย รัสเซีย และสหภาพยุโรป (EU) โดยเรียก ความตกลงทางการค้าระหว่าง อาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ว่า “ASEAN+3” และเรียก ความตกลงการค้าระหว่างอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย อินเดีย และ นิวซีแลนด์ว่า “ASEAN+6”

เมื่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเปิด ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้ประกอบการอยู่รอดก็คือ คุณภาพของสินค้า, การทำการตลาดที่มากขึ้นและกว้างขึ้นเพื่อให้ครอบคลุมทั้งตลาดในประเทศ ตลาดในประเทศอาเซียนและตลาดโลก แรงงานที่มีความรู้ความสามารถ รวมไปถึงบรรจภัณฑ์ที่สวยงาม มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง หากเป็นสินค้าที่ต้องใช้หีบห่อ

ทั้งหมดนี้ เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับอาเซียนและประชาคมอาเซียน เพื่อให้ทุกท่านได้เตรียมความพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นโดยไม่ลืมนึกว่า วัตถุประสงค์ของการเป็นประชาคมอาเซียน ก็เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันในหมู่ประเทศสมาชิกและอยู่รอดไปด้วยกันได้ในโลกยุคทุนนิยม ดังคำขวัญของอาเซียนที่ว่า “หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม”

ที่มา:

- “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้”, <http://th.wikipedia.org/wiki/สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้>, 2013-04-02
- “เขตการค้าเสรีอาเซียน”, <http://th.wikipedia.org/wiki/เขตการค้าเสรีอาเซียน>, 2013-03-08
- ดร.ด.โนยา ตั้งอุทัยสุข, “AFTA เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area) หรือ อาฟตา (AFTA)”, <https://sites.google.com/site/lalidaclassroomsite/word-of-the-week/aftakhetkarkhaseiyaseynaseanfreetradeareahruxxafta>, 2013-01-31
- ดร. สุรินทร์ พิศสุวรรณ, “อาเซียน รู้ไว้ ได้เปรียบแน่”, อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2555, ISBN 978-974-247-526-0
- Gutamate Pucbung, “ASEAN Economics Community”,
- <http://www.youtube.com/watch?v=bCiX49xmZXo>, 2013-04-30

CANANGA

Thai Massage & Spa

รับสมัครพนักงานนัด ด่วน !!!

รายได้ดี full time, part time นัดไม่เป็นยินดีสอนให้
พร้อมมีห้องให้เช่า 250 ยูโร รวมน้ำ ไฟ ขนาด 35 ตรม.

หากท่านใดสนใจกรุณาติดต่อร้าน

cananga Thai Massage&Spa

Tel.09132/754 0300

Mobile. 01522/8731791

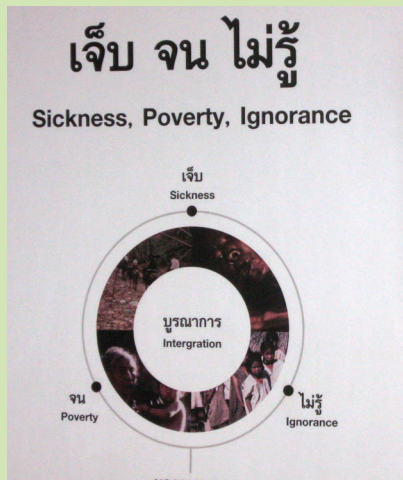
www.canangathaimassage-herzogenaurach.de

วัน / เดือน / ปี	รายการอาหาร
วันจันทร์ 15 ก.ค. 56	ข้าวสวย, ไข่ต้ม, ผักดอง
วันอังคาร 16 ก.ค. 56	ก๋วยเตี๋ยว, ไข่ต้ม
วันพุธ 17 ก.ค. 56	ข้าวสวย, แอ่งเม็ดมะเจ็ด ผัดถักรวมมิตร
วันพฤหัสบดี 18 ก.ค. 56	ข้าวสวย, ไข่ไก่เจียว, ต้มจืดไก่
วันศุกร์ 19 ก.ค. 56	ข้าวสวย, น้ำพริกจ๋อง, ไข่ต้ม

โครงการตามพระราชดำริ
โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน
โครงการส่งเสริมโภชนาการและสุขภาพ
อนามัยแม่และเด็กในถิ่นทุรกันดาร
โครงการควบคุมโรคขาดสารอาหารไอโอดีน
โครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา
โครงการนักเรียนในพระราชานุเคราะห์
โครงการฝึกอาชีพ
โครงการส่งเสริมสหกรณ์
โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

แนะนำโครงการหลวง

**ต้นชาน้ำมัน ต้นชาที่ขงจี้มี
 เหมือนกัน หรือ ต่างกัน**

ชาและกาแฟเป็นเครื่องดื่มยอดนิยมที่คนไทยคุ้นเคยกันดี โดยเฉพาะชาที่มีถิ่นกำเนิดในจีน (Camellia oleifera) และกาแฟที่มีถิ่นกำเนิดในอเมริกา (Coffea arabica) แต่ในจีนก็มีชาที่ปลูกในจีนที่เรียกว่า "ชาที่ปลูกในจีน" ซึ่งชาที่ปลูกในจีนมีลักษณะที่แตกต่างจากชาที่ปลูกในไทย

**แต่ละก้าว แต่ละขั้น
 จากเมล็ดชา
 สู่มัทศจรยน์น้ำมันต้นแรก**

**STEP BY STEP
 FROM A TEA SEED TO THE
 TEA OIL PLANT IN THAILAND**

ลองพาสี ว่าภาพในคือต้นชาน้ำมัน?
 หรือ

Der erste Apfel der Saison – Vera Splinter

Das grüne Holztor des alten Schuppens war leicht zu öffnen. Im Schuppen war es stets unangenehm dunkel, aber es war der einzige Weg, um in den Garten meiner Großeltern zu gelangen. Die Türe zum Garten war dann schon schwieriger zu öffnen. Mit beiden Händen schob ich den schwergängigen Metallriegel zurück und der Garten lag vor mir.

Gleich links war ein großer Komposthaufen, der ehemals als Misthaufen gedient hatte. Meine Erinnerung an die Hühner und Kaninchen, die es bei meinen Großeltern über Jahrzehnte gegeben hatte, ist nur noch sehr vage. Und das Schwein, von dem meine Mutter zu berichten weiß, war in meiner Kindheit schon nur noch Geschichte. Präsent sind mir immer noch die vielen Fliegen geblieben, die es sich in der Sommerzeit auf dem Kompost und früheren Misthaufen gut gehenließen.

Leicht ansteigend führte ein rissiger Betonpfad zum Garten hinauf, entlang der kleinen Obstwiese. Klein deshalb, weil sie mir Vergleich zur Länge des Gartengrundstücks bescheiden und klein in ihrer Ausdehnung erschien. Gemessen an den heutigen

Stadtgärten wäre es für viele Hausbesitzer ein großzügiges Gartengrundstück. Immerhin hatten auf dieser Wiese vier ausgewachsene Obstbäume ausreichend Platz, ein Birnbaum, ein Pflaumenbaum, ein Boskop- und ein Klarapfelbaum.

Annaapfel wird der gedungen gewachsene Klarapfel in meiner Heimat genannt. Dies war eine Ehrung an die heilige Anna, der in Düren bis heute mit einer Festwoche, der Annaoktav,¹ Ende Juli/Anfang August gedacht wird. Die Reife der Annaäpfel fällt in diese Zeitspanne. Ende Juli, wenn der Sommer schon seinen Höhepunkt überschritten hatte und sich am frühen Morgen die Kühle des Herbstes zeigte, lagen die ersten Äpfel unter dem Baum. Dass alle abgefallenen Äpfel einen Wurm als Gast beherbergten, hielt die Frauen der Familie nicht davon ab, diese ersten Äpfel zu verarbeiten.

Der Klarapfel zählt zu den alten Tafelobstsorten. Vermutlich kam er im Jahre 1852 von Lettland aus nach Frankreich und verbreitete sich über ganz Europa.² Seine Schale ist glatt und dünn und bleibt hellgrün. Das Fruchtfleisch zeichnet sich durch eine

sehr hellgelbe bis weiße Farbe aus. Klaräpfel sind saftig und säuerlich. Unter modernen Maßstäben kann der Klarapfel als Turboapfelsorte bezeichnet werden. Nach einer für Äpfel eher späten Blüte reifen die Früchte schon sehr früh im Vergleich zu anderen Sorten. Ende Juli sind die Äpfel in der Regel reif: die ersten Äpfel der Saison. Die Früchte sind sehr druckempfindlich, so dass meine Großmutter die abgefallenen Äpfel innerhalb von zwei Tagen verarbeiten musste, denn sie sind nicht lagerfähig. Nach nur wenigen Tagen wird der geerntete Klarapfel mehlig und trocken. Für den modernen Erwerbsanbau sind solche Apfelsorten unattraktiv.

Gemessen an heutigen Qualitätsansprüchen für moderne Apfelsorten fällt der Klarapfel durch das Kontrollraster. Er wird nur noch selten angebaut, auf regionalen Märkten im Rheinland ist er erfreulicherweise immer noch Ende Juli/Anfang August zu finden, und er hat so viel zu bieten, wenn man mit ihm umzugehen weiß. Den jüngeren Lesern wird es vielleicht nicht mehr bekannt sein, aber in meiner Kindheit standen Äpfel nicht das ganze Jahr über zur

Verfügung. Die letzten Lageräpfel waren in Abhängigkeit von den Temperaturen im Frühling und den Lagerbedingungen bis maximal Mitte/Ende April verfügbar. Der Ontario wird zu diesen Apfelsorten gerechnet, die aufgrund der sehr späten Ernte und einer natürlich entwickelten wachshaltigen Oberfläche lange gelagert werden können. In unserer heutigen globalisierten Welt ist es selbstverständlich auch im Mai und Juni Äpfel in jedem Supermarkt kaufen zu können, die z. B. aus Chile importiert werden. Vor noch 30 Jahren beendeten die ersten Klaräpfel dagegen die von Natur aus gegebene apfelfreie Zeit des Frühsommers.

Nicht, dass wir damals als Kinder in Frühling und zu Beginn des Sommers einen Mangel an Obst gehabt hätten. Für alle, die auf dem Land aufwuchsen, war der Frühsommer sogar eine Zeit der ersten Obstfülle. Mit dem Rhabarber (der botanisch zum Gemüse gerechnet wird), der zu Kompotten und Kuchen verarbeitet wurde, ging es los. Es folgten die köstlichen Erdbeeren im Juni, und wenn diese Anfang Juli in die Endrunde gingen, begann die reichhaltige Beerenernte mit den Johannisbeeren. Rote,

weiße und schwarze Johannisbeeren luden im Garten zum Naschen ein und wurden zu Marmeladen, Gelees und Saft für die Wintermonate verarbeitet. Stachelbeeren in unterschiedlichsten Sorten waren sehr beliebt zum Backen. Vor der Verzehrsreife wurden sie meist schon geerntet und eingeweckt. Aber keine Sorge, die Erwachsenen hatten immer auch an uns Kinder gedacht und ließen genug Früchte an den Sträuchern zum Naschen hängen. Gerade die großen gelbfruchtigen Sorten lockten unter einer dünnen, leicht behaarten Haut mit zuckersüßem Fruchtfleisch.

Einen Mangel an Obst hatten wir nicht, und trotzdem waren die ersten Äpfel immer etwas Besonderes. Apfelmus, Apfelpfannkuchen und verschiedene Apfelkuchen standen nun regelmäßig auf dem Speiseplan. Der säuerliche Klarapfel zerfällt bereits nach wenigen Kochminuten und ergibt ein sehr schönes homogenes helles Apfelmus. Auch bei vielen Kuchenrezepten begeistert er durch seine mürbe Konsistenz; so ist ein gedeckter Apfelkuchen mit dem säuerlichen Apfel ein besonderer Genuss. Ungeeignet ist er immer

dann, wenn die Form erhalten bleiben soll. Gefüllte Bratäpfel sollten deshalb mit anderen Apfelsorten zubereitet werden. Weniger bekannt sind die rheinischen Kochrezepte mit Klaräpfeln. Besonders Stangenbohnen wurden gerne als Rheinische Schnippelbohnen mit Speck und Klarapfel zubereitet. Auch im Grüne-Bohnen-Eintopf durften zwei Äpfel nicht fehlen.

Ein wenig waren Äpfel Vorboten für den Herbst, was mich in meiner Kindheit nicht weiter gestört hat. Denn auf den ersten Apfel folgten noch viele andere leckere Sorten, die mich den Winter über begleitet haben.

Quellen:

www.dueren.de/kultur-freizeit/veranstaltungen/annamarkt/geschichte

www.de.Wikipedia.org/wiki/weißerklarapfel

Malus domestica – Der Apfel

Die unzähligen Apfelsorten zählen zu den Kernobstgewächsen. *Malus domestica* ist die lateinische Bezeichnung für den Kulturapfel. Die sommergrünen Bäume und Sträucher gehören zur Familie der Rosengewächse (Rosaceae)

Annaoktav

1501 wird durch den Steinmetz Leonhard das Haupt der Heiligen Anna von Mainz nach Düren gebracht. Einfache Pilger und hohe geistliche und weltliche Würdenträger begaben sich auf den Weg nach Düren, die Stadt erlebte dadurch als Wallfahrtsort einen beachtlichen Aufschwung.

1817 wird aus dem wenige Tage dauernden Pilgerfest die Annaoktav, die seither 8 Tage dauert. Das Annafest (Heilige Anna, am 26. Juli) findet Ende Juli/Anfang August statt wird begleitet durch eine großen Kirmes.

DIE ZAUBERFLÖTE

Wolfgang Amadeus Mozart
www.bregenzerfestspiele.com
Tel. +43 5574 407-6

“อภินิหารบลูยวิเศษ” ละครเวทีทะเลสาบไบเดนเซ - อสบส

EINTRITTSKARTEN

Fe
De
Die
Gä
At
en

ทุกๆ ช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคมของทุกปี ณ เมืองเบรเกนซ์ ประเทศออสเตรีย จะจัดงานเบรเกนซ์ ซัมเมอร์ เฟสติวัลขึ้น ซึ่งได้จัดมานานถึง 67 ปีแล้ว ในทุกๆ ปีจะจัดรายการน่าสนใจอย่างยิ่ง อาทิเช่น การแสดงโอเปร่า ละครเวที และการแสดงดนตรีจากวงออร์เคสตราระดับโลก เวียนนา ซิมโฟนีออร์เคสตรา เป็นต้น ในปีนี้มีการแสดงละครเพลงเรื่อง “อภินิหารบลูยวิเศษ” หรือ “Die Zauberflöte” ซึ่งเป็นบทประพันธ์เพลงของ โวล์ฟกัง อามาเดอุส โมซาร์ท

เวทีในปีนี้สร้างขึ้นมาใหม่ทุกปี ตรงกลางสร้างเป็นหลังเต่า รอบๆ มีมังกรตัวสูงใหญ่ถึงสามตัว แต่ละตัวสูง 28 เมตร มังกรหน้าตาไม่เป็นมังกร แต่หน้าเป็นสุนัขและมีเขาเหมือนวัวและกระซิบ

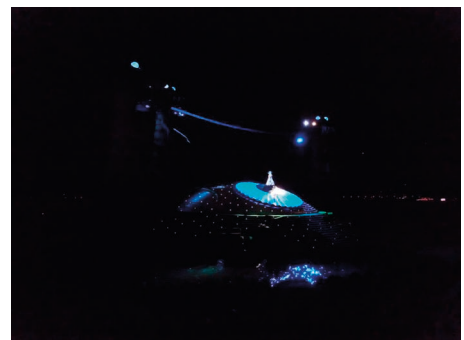
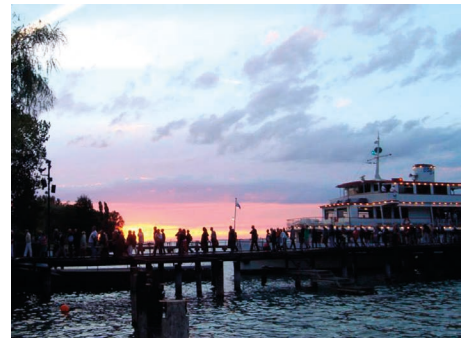
(ผู้ชมต้องจินตนาการเอาเองว่า เป็นตัวอะไรกันแน่) ทางด้านเทคนิคการขับเคลื่อนเวทีนั้นน่าสนใจยิ่ง ขอชื่นชมนายโยฮัน เองเกลส์ (Johann Engels) สำหรับผลงานจินตนาการชิ้นนี้ ซึ่งเวทีแบ่งออกเป็นสองด้าน ด้านหนึ่งเป็นทุ่งหญ้า และอีกด้านหนึ่งเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ โดยให้สีทองทำให้ดูอลังการมากขึ้น ทางด้านเครื่องแต่งกาย ก็ขอยกนิ้วให้นางมารี -ซองเน เลคคา (Marie-Jeanne Lecca) ที่ออกแบบเครื่องแต่งกายได้อย่างแปลกตา มีการใช้ผ้าระยิบระยับเหมือนกับชุดจินตลีลาของไทย และการแต่งตัวแบบชุดหนังแบบนักขี่มอเตอร์ไซด์ การเคลื่อนไหวของนักแสดงมีทั้งการขับร้องเพลง การขีดหุ่น และการห้อยโหนแบบลิง ผู้ชมก็จะต้องจินตนาการไปตามเนื้อเรื่อง และยอดเยี่ยมที่สุดก็

Abendbetreuung empfangt Sie zur Aufnahmung im Lounge-Bereich mit überdachten, gepolsterten Sitzen. Ihr Festspielabend endet mit einem Farewell-Drink mit Fingerfood.

คือ วงออร์เคสตรา เวียนนา ซิมโฟนีออร์เคสตรา ที่เล่นเพลงของโมซาร์ทได้อย่างดีเยี่ยม

หากใครพลาดการชมละครเรื่อง “อภินิหารบลูยวิเศษ” ในปีนี้ ก็ยังมีโอกาสไปชมในปีหน้าได้อีก การแสดงกำหนดไว้สี่สัปดาห์ คือเริ่มแสดงตอนปลายเดือนกรกฎาคมถึงกลางเดือนสิงหาคม 2557 ในราคาตั้งแต่ 29 ยูโร ไปจนถึงราคา 138 ยูโร

ข้อมูลเพิ่มเติม
www.bregenzerfestspiele.com นอกจากนี้จะได้ชมละครดีๆ แล้วยังได้นั่งรับบรรยากาศริมน้ำที่ทะเลสาบไบเดนเซอีกด้วย ถือว่าเป็นการให้ความสุขแก่ตนเองค่ะ

เรื่องย่อละครเพลง "อภินิหารขลุ่ยวิเศษ" ของ Wolfgang Amadeus Mozart

เจ้าชายหนุ่มนามว่า ตามิโน (Tamino) ไม่ได้เป็นดังเจ้าชายในเทพนิยายที่เราเคยอ่านกันมาว่า ต้องเก่งกาจและกล้าหาญ ตอนที่เจ้าชายตามิโน หลงทางกับซาราสโตรในระหว่างล่าสัตว์ และเจ้าชายต้องเผชิญกับนยูักษ์ ด้วยความตกใจกลัว จึงเป็นลมสิ้นสติไป แต่ทว่ายังโชคดีที่ นางสนมทั้งสามของราชินีแห่งรัตติกาลได้มาช่วยไว้ เจ้าชายหนุ่ม เมื่อฟื้นก็ได้รับการขอร้องจากราชินีแห่งรัตติกาล ขอให้ไปช่วยธิดาของเธอนามว่า ปามินา (Pamina) ผู้ซึ่งถูก ซาราสโตร (Sarastro) พ่อมดผู้ชั่วร้ายจับไปขังไว้ สำหรับเจ้าชายตามิโนถือว่า หน้าที่นี้เป็นภาระใหญ่หลวงยิ่ง แต่เมื่อเจ้าชายตามิโนได้ยล

ภาพของปามินา เขาก็ตกหลุมรักเธอทันที จึงตกลงรับคำขอร้องจากราชินีแห่งรัตติกาล เจ้าชายตามิโนมีเพื่อนร่วมทางไปด้วย คือนายพรานล่านกชื่อ ปาปาเกโน (Papageno) นอกจากนี้ก็มีผู้ติดตามเป็นผู้หญิงอีกสามคน และเด็กหนุ่มสามคนร่วมเดินทางไปด้วย ก่อนเดินทางเจ้าชายตามิโนได้รับขลุ่ยวิเศษเป็นอาวุธ

ระหว่างการเดินทางเจ้าชายตามิโนต้องผจญภัยอย่างมากมาย และเมื่อเขาเดินทางไปถึงวิหารของซาราสโตร เจ้าชายตามิโนจึงได้รู้ว่า เรื่องราวที่ราชินีแห่งรัตติกาลบอกเล่าแก่เขามานั้น ล้วนแล้วแต่เป็นความเท็จทั้งสิ้น ซาราสโตรที่แท้จริงเป็นนักปราชญ์ผู้ทรงธรรม ที่ต้องการช่วยปามินาให้หลุดพ้นจากอิทธิพลของมารดาผู้ชั่วร้ายนั่นเอง

เรื่องทั้งหมดก็จบลงแบบมีความสุข คนดีได้คืนชีวิตก็สาปสูญไป ขลุ่ยวิเศษมีเนื้อเรื่องทั้งสนุกสนาน ตื่นเต้นและตลกโดยปาปาเกโนแม้จะเป็นตัวรองในเรื่อง แต่ก็มีความโดดเด่นและเป็นตัวชูโรง นอกจากนี้ก็ยังมีแนวคิดลึกซึ้งแฝงไว้ ซึ่งโมซาร์ทต้องการสะท้อนแนวคิดปรัชญาของยุคแห่งการรู้แจ้งเห็นจริงโดยผ่านตัวละครซาราสโตรนั่นเอง

เทคนิคถ่ายภาพบุคคล (Portrait) - หนุ่มเรียม

ภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 3

สวัสดีครับทุกคน ฉบับที่ผ่านมา ผมได้กล่าวถึงพื้นฐานการถ่ายภาพเบื้องต้นกันไปแล้ว และในครั้งต่อไปนี่ผมก็จะให้ความรู้แก่ผู้อ่านในเรื่องเฉพาะของแต่ละเรื่อง แต่ยังเป็นเทคนิคง่ายๆ ที่ผู้ชื่นชอบในการถ่ายภาพนั้นนำไปใช้ได้ โดยใช้อุปกรณ์การถ่ายภาพที่เราใช้อยู่แล้วนี่แหละครับ

สำหรับวันนี้จะครับผมจะพาทุกคนมารู้จักเทคนิคของการถ่ายภาพบุคคลครับ หลายคนอยากมีรูปสวยๆ ไว้ดูเป็นของตัวเอง แต่ในบางครั้งถ้าเราถ่ายภาพอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงองค์ประกอบบางอย่างเลย รูปที่ถ่ายอาจออกมาไม่ประทับใจทั้งคนถ่ายและคนถูกถ่ายเป็นแน่

ก่อนอื่นครับถ้าเราถ่ายภาพบุคคลเราก็ต้องมีนางแบบครับ ผมขอแนะนำนางแบบที่มาเป็นแบบให้ในครั้งนี้เธอเป็นน้องสาวที่น่ารักคนหนึ่งชื่อว่า “น้องมัดใจ” ครับ ถ้าพร้อมแล้วเรามาเริ่มกันเลยครับ

1. เทคนิคแรกจะว่าด้วยการไฟก็ครับ ผมแนะนำให้เราไฟที่ดวงตา เพราะดวงตาเป็นส่วนสำคัญที่สุดครับสำหรับผม เนื่องจากเป็นสิ่งที่บ่งบอกและแสดงถึงอารมณ์ของภาพ สำหรับผมแล้วผมให้ความสำคัญกับสิ่งนี้เป็นข้อแรกครับ
2. การจัดองค์ประกอบของตัวแบบ คือ ในกรอบของภาพอย่าตัดบริเวณข้อต่อของแบบที่สำคัญได้แก่ คอ ข้อศอก ข้อมือ หัวเข่า ข้อเท้า เนื่องจากจะทำให้ดูว่าแบบขาดอวัยวะส่วนนั้นไป และอารมณ์ภาพนั้นก็ดูไม่ดีด้วย

3. การละลายฉากหลัง จากภาพประกอบที่ 1 เมื่อชุดของนางแบบผมเป็นสีเดียวกับฉากหลัง (นั่นคือต้นไม้) ผมใช้เทคนิคละลายฉากหลัง (การปรับตั้งค่ารูรับแสงซึ่งกล่าวไว้แล้วในฉบับที่ 13/03.2013) ซึ่งทำให้ตัวแบบนี้เด่นขึ้น และไม่มีฉากหลังรบกวน มาแย่งสายตา อย่างไรก็ตามหากฉากหลังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญก็ไม่จำเป็นต้องละลาย เพราะจะเป็นภาพที่สมบูรณ์ได้เช่นกัน

4. การเลือกมุมถ่ายภาพของนางแบบ (ชายหรือขวา) บางครั้งนางแบบอาจไม่ทราบว่าตัวเองนั้นด้านซ้ายหรือขวาจะสวยกว่ากัน จึงเป็นหน้าที่ของช่างภาพครับที่ต้องดูให้ดี และผมก็มีเทคนิคง่ายๆ ที่ช่างภาพใช้กันมาบอกครบนั่นก็คือ ข้อแรก “ให้ดูที่ดวงตาเป็นสำคัญ” หากดวงตาข้างไหนโตกว่า ใบหน้าข้างนั้นก็มักจะเป็นข้างที่สวยกว่า และอีกเทคนิคคือให้สังเกตที่มุมปากเวลายิ้มของแบบ มุมปากข้างไหนสูงสูงกว่ากันว่าข้างไหนแหละครับที่สวยกว่า (ผมพิจารณานางแบบของผมแล้วครับ น้องเขาสวยทางด้านซ้าย555) ภาพประกอบ 2
5. อุปกรณ์ประกอบฉากหมายถึงฉากรอบตัวและเครื่องประดับต่างๆ ครับต้องรู้จักใช้สิ่งเหล่านั้นให้เป็น สิ่งเหล่านั้นจะทำให้แบบไม่รู้สึกเกร็งมากนัก อีกทั้งยังจะเป็นการช่วยสร้างบรรยากาศ และเรื่องราวต่างๆ ได้ด้วย แต่ข้อควรระวังก็คือ ควรใช้องค์ประกอบเหล่านั้น

ให้เหมาะสมครับ เช่น แพนชั่นของการใส่แว่นดำ ผมแนะนำว่าไม่ควรให้นางแบบใส่แว่นดำถ่ายภาพ แต่อาจจะใช้วิธีการดันขึ้นไปเหนือบนศีรษะแทน ซึ่งจะช่วยให้นางแบบดูสวยเก๋เทไปอีกแบบ (ภาพประกอบ 2)

6. หลีกเลี่ยงการถ่ายภาพแบบตรงๆ (เก็บไว้ถ่ายรูปบัตรประชาชนก็พอ) เนื่องจากเป็นเรื่องยากมากที่จะถ่ายให้ได้สวย ลองหามุมใหม่ๆ หรือเปลี่ยนมุมมองอื่นๆ คุณจะได้ภาพสวยกว่าแนวตรงเป็นแน่
7. อย่าให้นางแบบหันหน้ามืด การถ่ายภาพบุคคลนั้นต้องการแบบเป็นหลักนั้นก็หมายถึงจุดสนใจนั้นจะอยู่ที่ใบหน้าของแบบ อย่างไรก็ตามอะไรจะเกิดขึ้น (ถ้าไม่ได้ต้องการภาพแนวพิเศษอื่นๆ) การถ่ายภาพนั้นไม่ควรถ่ายให้หน้าแบบนี้หันมืด ควรมองเห็นหน้าแบบให้ชัดเจนที่สุด (รวมถึงเทคนิคข้อ 8 ที่จะกล่าวถัดไปด้วย)
8. เจาบนตัวแบบและสิ่งรอบกวน พยายามหลีกเลี่ยงการถ่ายภาพได้เงาไม้ที่มีแสงส่องผ่านเป็นดวงๆ เพราะจะทำให้หน้าแบบของคุณเป็นดวงไปด้วย และสิ่งที่ไม่ควรอยู่ในฉากให้ตัดออกไปจากภาพของคุณ (ตัวอย่างดังภาพประกอบ 3 ซึ่งมีเงาบนหน้าแบบ และใบไม้หน้าฉากซึ่งไม่ควรมีเป็นอย่างยิ่ง)
9. ทิศทางของแสง เรื่องของแสงและการถ่ายภาพไม่สามารถหนีกันพ้นไม่ว่าจะเป็นภาพประเภทใด แสงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการถ่าย

ภาพบุคคลแล้วแสงจะช่วยบ่งบอกถึงอารมณ์ของภาพและหากทิศทางของแสงเป็นไปอย่างเหมาะสมก็จะทำให้ภาพนั้นๆ น่าสนใจมากขึ้น ดังตัวอย่างภาพประกอบที่ 4 และ 5 (ใช้ประกอบร่วมกับเทคนิคที่ 10) ผมใช้แสงอ่อนๆ ตอนเย็นกระทบเข้ามาที่หน้าแบบเล็กน้อยเพื่อเปิดหน้าแบบให้สว่างใสขึ้น

10. เทคนิคสุดท้ายที่ผมจะแนะนำกำลังเป็นที่นิยมมากสำหรับช่างภาพสมัยนี้คือการถ่ายภาพที่นำฉากหน้าหรือโฟร์กราวด์ (Foreground) เข้ามาประกอบในการถ่ายภาพวัตถุหรือบุคคลที่นิ่งๆ บางครั้งภาพจะดูแข็งไป เพื่อให้ภาพดูนุ่มนวลสบายตาจึงใช้เทคนิคฉากหน้าหรือโฟร์กราวด์ โดยการหาไม้กิ่งไม้มาวางไว้เป็นฉากหน้าแล้วปรับให้ภาพเบลอ (Blur) ให้ชัดเฉพาะแบบที่เน้นก็จะทำให้ภาพดูแล้วมีมนวลสบายตาขึ้น (ภาพประกอบ 4 ไม่มีโฟร์กราวด์ ภาพประกอบ 5 มีโฟร์กราวด์)

เป็นอย่างไรกันบ้างครับกับ 10 เทคนิคเล็กๆ น้อยๆ ในการถ่ายภาพบุคคลในครั้งนี้ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าความรู้ที่ผมนำมาแบ่งปันนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้ที่ชื่นชอบในการถ่ายภาพบุคคลไม่มากนักน้อย และผมก็ขอให้ทุกคนมีความสุขกับการถ่ายภาพเหมือนที่ผมเป็นนะครับ

ตามรอยแรงงานไทยในอิสราเอล -หยุดมันส์

เมื่อต้นเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา ผู้เขียนได้มีโอกาสเดินทางไปประเทศอิสราเอลเพื่อปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับการเตรียมการจัดการเลือกตั้งนอกราชอาณาจักร ซึ่งเป็นหน้าที่ปัจจุบัน ที่ผู้เขียนรับผิดชอบ นับเป็นครั้งแรกที่ได้เดินทางไปยังประเทศอิสราเอล แต่ไม่ใช่ครั้งแรกที่ผู้เขียน ได้ยินชื่อประเทศนี้

อิสราเอล มีประชากรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75.6) นับถือศาสนา Jewish ตั้งอยู่ที่ภูมิภาคตะวันออกกลาง มีพรมแดนติดกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน มีประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นประเทศอาหรับที่นับถือศาสนามุสลิมทั้งหมด ได้แก่ อียิปต์ เลบานอน ซีเรีย จอร์แดน และติดกับฉนวนกาซา (Gaza Strip) และ West Bank ซึ่งมีการพิพาทกับประเทศเพื่อนบ้านด้วย มีขนาดพื้นที่ 20,770 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นน้ำ 440 ตารางกิโลเมตร และชายทะเลยาว 273 กิโลเมตร มีประชากร 7,707,042 คน (สถิติเดือน ก.ค. 2013) เป็นชาวยิว ร้อยละ 76.4 และอื่นๆ (ส่วนใหญ่เป็นชาวอาหรับ) ร้อยละ 23.6 เมืองใหญ่ๆ ได้แก่ กรุงเทลอาวีฟ (Tel Aviv) เมืองไฮฟา (Haifa) และกรุงเยรูซาเลม (Jerusalem) ภาษาราชการคือ ภาษาฮีบรู (Hebrew) ภาษาอาหรับ และภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ใช้กันทั่วไป ใช้เงินสกุลเชเกล (Shekels - ILS) อัตราแลกเปลี่ยน 1 ดอลลาร์สหรัฐ เท่ากับประมาณ 3.8559 เชเกล มีสภาพอากาศแบบร้อน และแห้งแล้งทางตอนใต้และแบบทะเลทรายทางด้านตะวันออก ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นประจำ ได้แก่ พายุทรายในฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน และมีภาวะแห้งแล้ง (Draught) และแผ่นดินไหวบ้างบางครั้ง มีพื้นที่เพาะปลูกได้ ร้อยละ 13.68 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยเป็นพื้นที่ในเขตชลประทาน 2,250 ตารางกิโลเมตร จากการที่อิสราเอลมีพื้นที่เพาะปลูกจำกัดและมีทรัพยากรธรรมชาติจำกัด ทำให้อิสราเอลพัฒนาประเทศจนมีความเจริญด้านเทคโนโลยีขั้นสูงและสามารถส่งเป็นสินค้าออกที่สำคัญทำรายได้ให้ประเทศในลำดับต้นๆ นอกจากนี้ อิสราเอลยังมีฝีมือด้านเจียร์นีย์เพชร (นำเข้าเพชรจากต่างประเทศแล้วเจียร์นีย์ก่อน) และส่งไปขายในต่างประเทศ ส่วนสินค้าที่อิสราเอลต้องส่งนำเข้าประเทศได้แก่ น้ำมันดิบ (แม้จะตั้งอยู่ในตะวันออกกลาง แต่ไม่ใช่ประเทศผู้ผลิตน้ำมัน) ธัญพืช และอุปกรณ์ทางทหาร (เนื่องจากต้องเตรียมพร้อมในการป้องกันประเทศ)

ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของอิสราเอล ได้แก่ Citrus พืชผัก ผัก เนื้อสัตว์ สัตว์ปีก และผลิตภัณฑ์นม โดยมีแรงงานด้านการเกษตรเพียง

ร้อยละ 2 ด้านอุตสาหกรรม ร้อยละ 16 และด้านบริการ ร้อยละ 82 และมีผู้ว่างงาน ร้อยละ 6.9

ผู้เขียนทราบเรื่องราวของอิสราเอลผ่านแรงงานไทยในต่างประเทศที่มุ่งมันเดินทางเข้าไปทำงานภาคการเกษตรในอิสราเอล โดยที่แรงงานด้านการเกษตรในประเทศมี จำนวนไม่เพียงพอ จึงทำให้อิสราเอลต้องจ้างแรงงานต่างชาติให้ทำงานด้านการเกษตรเพื่อเสริมกับเทคโนโลยีทางการเกษตรระดับสูง อิสราเอลมีผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพดี และส่งไปขายทั่วโลก ทั้งๆ ที่สภาพภูมิประเทศนั้นไม่เอื้อต่อการทำการเกษตรเท่าไรนัก มีแนวภูเขาพาดอยู่บริเวณตอนกลางของประเทศ มีเมืองสำคัญติดชายฝั่งทะเลและไม่ใช่เมืองเกษตร และพื้นที่ ที่เหมาะกับการปลูกพืชและการเกษตรอยู่ทางตอนใต้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย พื้นดินมีความแห้งแล้งสูง นิคมการเกษตรแต่ละแห่งในอิสราเอลจะอยู่รวมกันหลาย ๆ ครัวเรือน เรียกว่า โมซาฟ หรือ คิบบุตซ์ (ลักษณะคล้ายกับสหกรณ์การเกษตรในบ้านเรา)

อิสราเอลก็เป็นเหมือนประเทศพัฒนาแล้วทั่วไป คือ แรงงานในประเทศ มีอัตราค่าจ้างค่อนข้างสูง เนื่องจากค่าครองชีพในอิสราเอลค่อนข้างสูงมาก (อัตราแลกเปลี่ยน 1 เชเกล เท่ากับ 9 บาท) และในบางพื้นที่ใช้เงินสกุลดอลลาร์สหรัฐแทน ทำให้มีการนำเขาแรงงานจากประเทศอื่น (โดยเฉพาะแรงงานไร้ฝีมือเพื่อทำงานด้านเกษตรกรรม) แรงงานไทยเป็นที่ชื่นชอบของนายจ้างชาวอิสราเอล เนื่องจากเป็นแรงงานที่อดทนกับงานหนักและไม่พูดมาก (เนื่องจากมาจากแรงงานไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ จึงต้องก้มหน้าก้มตาทำงานอย่างเดียว) เมื่อก่อนผู้เขียนทำงานเกี่ยวกับگردผลประโยชน์คนไทยในต่างประเทศ ก็มีโอกาสดูแลแรงงานไทยที่ประสบปัญหาด้านแรงงานในอิสราเอลและครั้งนี้ ผู้เขียนได้มีโอกาสไปพบปะแรงงานไทยในอิสราเอล จึงได้สำรวจสภาพการทำงาน ความเป็นอยู่และความพึงพอใจของแรงงานไทยว่า จะแตกต่างจากเมื่อปี 2546 หรือไม่

ในช่วงปี 2546 - 2548 แรงงานไทยจำนวนไม่น้อยคือ ประมาณหมื่นห้าถึงสองหมื่นคนเดินทางเข้าไปทำงานในอิสราเอล ปัญหาที่แรงงานส่วนใหญ่ประสบคือ แรงงานไทยต้องเสียค่าหัวหรือค่านายหน้าให้กับบริษัทจัดหางาน ประมาณรายละ 200,000- 300,000 บาท เพื่อไปทำงานภาคการเกษตรในโมซาฟต่างๆ และมีรายได้วันละประมาณ 132 เชเกล ท่ามกลางสถานการณ์การ

สู้รบบริเวณฉนวนกาซา ซึ่งมีการระเบิดอยู่บ่อยครั้ง แรงงานไทยบางส่วนที่ทำงานอยู่ในโมซาฟเขตภูเขาใต้ได้รับบาดเจ็บจากการปะทะกันระหว่างชาวปาเลสไตน์และอิสราเอล และมีบางรายเสียชีวิตจากการปะทะกัน แต่แรงงานไทยเหล่านั้นไม่มีใครยอมอพยพหรือย้ายกลับประเทศไทย ไม่ใช่เพราะความรักนายจ้างแต่อย่างใด แต่เป็นเพราะพวกเขาต้องการทำงานเก็บเงินให้เพียงพอสำหรับการใช้หนี้ค่าหัวที่ได้กู้ยืมมาจากเงินนอกระบบ (ไม่ได้กู้จากสถาบันการเงินหรือธนาคาร) จากวันนั้นถึงวันนี้ ผู้เขียนได้ติดตามข่าวคราวแรงงานไทยในอิสราเอลมาเป็นระยะๆ ทางการไทยได้แก้ไขการจัดส่งแรงงานไปยังอิสราเอล โดยไม่ให้ผ่านบริษัทจัดหางานอีกต่อไป ปัจจุบัน แรงงานไทยสามารถเดินทางไปทำงานที่อิสราเอลได้โดยระบบรัฐบาลกับรัฐบาล (รัฐบาลทั้งสองติดต่อประสานงานกันโดยตรง) เท่านั้น ทำให้ค่าหัวแรงงานไทยลดลงเหลือเพียง 60,000 - 70,000 บาท ต่อรายเท่านั้น ผู้เขียนจึงคิดว่า ชีวิตแรงงานไทยต้องเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นอย่างแน่นอน

จากการเยี่ยมชมแรงงานไทยใน 2 โมซาฟพบว่า ชีวิตแรงงานไทยไม่ได้เปลี่ยนไปเท่าไรนัก เพียงแต่ไม่มีสถานการณ์สู้รบหรือความรุนแรงในพื้นที่ดังเช่นในอดีต หมุนแรงงานไทยรายหนึ่งเล่าให้ฟังว่า ตนต้องตื่นตั้งแต่ตี 5 เพื่อทำงานในแปลงดอกไม้ หากเป็นช่วงฤดูหนาวก็ต้องทำงานจนถึงประมาณ 17.00 - 18.00 น. โดยไม่มีการหยุดพัก นอกจากเวลาทานอาหารกลางวัน แต่หากเป็นช่วงฤดูร้อน ซึ่งอุณหภูมิช่วงกลางวันแดดจ้า ทำให้อากาศร้อน อุณหภูมิสูงถึง 45 องศาเซลเซียส นายจ้างก็จะให้ทำงาน 2 กะ คือ เวลา 05.00 - 10.00 น. และช่วงเย็นเริ่ม 16.00 - 20.00 น. ส่วนงานในที่ร่มหรือห้องแอร์จะเป็นของเจ้าของโมซาฟและคนยิวที่เป็นลูกจ้าง แต่แรงงานต่างชาติ เช่น นายเอ ซึ่งทำงานอยู่อีกโมซาฟได้เล่าให้ผู้เขียนฟังถึงสภาพการทำงานท่ามกลางอุณหภูมิและระยะเวลาที่ไม่แตกต่างกัน และปัญหาที่มีคือ ค่าแรงหรือเงินเดือนซึ่งไม่ไปตามสัญญาจ้างงานที่นายเอได้ทำไว้ก่อนเดินทาง เช่น ได้รับค่าแรงวันละ 140 เชเกล นายจ้างจะจ่ายจริงแค่วันละ 132 เชเกล เมื่อทวงถามก็ได้รับคำตอบเพียงว่าที่ผ่านมานายจ้างจะจ่ายเพียงเท่านี้ โดยไม่สนใจว่าสัญญาจะระบุเท่าใด นอกจากนี้ สัญญาจ้างยังระบุว่า นายจ้างต้องให้ข้าวสาร 1 ถึงต่อเดือน หรือเงินสำหรับบริการซื้ออาหารดำรงชีพต่อเดือน แต่นายจ้างก็ไม่เคยให้ตามที่สัญญาจะระบุไว้ แรงงาน

ไทยต้องซื้ออาหารจากร้านค้าในโมซาฟเอง ทำให้เงินเก็บของแรงงานน้อยลงไปอีก โดยในโมซาฟมีร้านค้าเพียงแห่งเดียวและเป็นร้านค้าของนายจ้างนั่นเอง ราคาสินค้าค่อนข้างสูง เพราะโมซาฟอยู่ไกล จึงทำให้มีค่าขนส่งสูง นายเอ บอกว่า หากเป็นเช่นนี้ต่อไป ตนคงต้องหนีนายจ้างที่ถูกกฎหมายรายนี้ไปเป็นแรงงานเถื่อนให้กับนายจ้างรายอื่นเพื่อเก็บเงินได้มากขึ้น เพราะตัวนายเอเอง แม้ว่าจะมาทำงานโดยถูกกฎหมาย แต่ก็ได้ขายที่นา ได้เงินประมาณ 100,000 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการมาทำงาน ถ้าเก็บเงินไม่ได้ เมื่อกลับประเทศไทยก็จะมีอะไรเหลือเลย ผู้เขียนก็ได้สอบถามนายเอว่า ทำงานเกษตรที่นี่ก็น่าจะเป็นโอกาสดีนะ จะได้นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ที่บ้านเรา นายเอหัวเราะแล้วบอกว่า ที่นี้เค้าให้แรงงานไทยอย่างเราๆ ทำงานเฉพาะส่วน ไม่ได้ให้ทำทั้งระบบ ใครพรวนดินก็พรวนดิน ใครใส่ปุ๋ยก็ใส่ปุ๋ย อัตราส่วนของปุ๋ยที่ผสมสำหรับพืชแต่ละชนิดก็ไม่ทราบ แรงงานไทยทำงานเฉพาะส่วนตามสิ่งเท่านั้น ดังนั้น แม้กลับประเทศไทยก็ไม่ได้ความรู้ไปพัฒนาการเกษตรของตน แรงงานไทยทำได้

เพียงเก็บเงินให้ได้แล้วส่งกลับบ้านให้ได้นั่นก็ถือว่าเพียงพอแล้ว หลังจากทราบข้อมูลดังกล่าวผู้เขียนจึงได้นำไปหารือกับเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูต กรุงเทล อาวีฟ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายแรงงานของกระทรวงแรงงานไทยที่มีหน้าที่ดูแลแรงงานไทยให้ร่วมกับสถานเอกอัครราชทูตฯ หาแนวทางให้ความช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แรงงานไทยให้มากขึ้น และหวังว่า ปัญหาของแรงงานเหล่านี้ควรได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังต่อไป

เมื่อเดินทางกลับถึงประเทศไทยแล้วความรู้สึกของผู้เขียนคือ ไม่รู้สึกภูมิใจเลย ที่แรงงานไทย (ด้านการเกษตร เป็นแรงงานไร้ฝีมือ) ในอิสราเอลต้องทำงานหนักและไม่ได้รับการยกย่องให้เกียรติ โดยเป็นเพียงแรงงานชั้น 3 ในสังคมและยังถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง เมื่อไอร์แลนด์แรงงานไทยจึงจะข้ามจากการเป็นแรงงานไร้ฝีมือมาสู่แรงงานที่มีฝีมือได้รับค่าจ้างแรงงานสูง ๆ เช่นแรงงานไทยที่ผู้เขียนเคยมีโอกาสรู้จักอยู่สองคนซึ่งเป็นแรงงานที่มีความสามารถด้านการเชื่อมท่อส่งน้ำมันได้น้ำ (จบการศึกษาระดับ ปวช. เท่านั้น) ทั้งสองคนเคยถูกจับเป็นตัวประกันจากกลุ่มโจรสลัด แต่บริษัท

นายจ้างพร้อมที่จะจ่ายเงินค่าไถ่ตัวและเมื่อทั้งสองกลับมาประเทศไทยก็ปล่อยให้ผู้เขียนฟังว่า นายจ้างให้กลับมาพักผ่อนจนกว่าจะสบายใจ หากพร้อมเมื่อไหร่ก็ให้กลับไปทำงานเหมือนเดิมและยินดีจะจ่ายเงินเดือน (ประมาณหลักแสนบาท) ให้กับแรงงานไทยระหว่างพักผ่อนด้วย ชีวิตแรงงานแบบนี้ต่างหากที่ผู้เขียนอยากเห็น แรงงานที่มีฝีมือที่นายจ้างต้องดูแลมีสวัสดิการที่ดี ให้เกียรติและมีความสำคัญต่องานที่รับผิดชอบ ซึ่งผู้เขียนมั่นใจว่า แรงงานไทยทุกคนสามารถที่ก้าวไปสู่การเป็นแรงงานฝีมือได้อย่างแน่นอน เพราะหน่วยงานภาครัฐของไทยหลายแห่งช่วยกันเร่งพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีความรู้ความชำนาญเฉพาะทางอยู่อย่างต่อเนื่องและหลากหลาย ขอเพียงสนใจเข้าร่วมรับการอบรมต่างๆ เท่านั้น

รู้เท่าทันกระเนื้อและไฟ สัมภาษณ์โดย พนมวรรณ เกริกสุวรรณชัย

“กระเนื้อไม่อันตราย แต่ทำให้ผิวเสียสวยและร่าเริงใจ ส่วนไฟอาจกลายเป็นมะเร็งได้ถ้ารู้ไม่เท่าทัน”

คนที่มีกระเนื้อและไฟตามใบหน้าหรือร่างกาย คงรู้สึกรำคาญใจกับส่วนเกินบนผิวหนัง โดยเฉพาะกระเนื้อที่ขึ้นมากมายตามใบหน้า ลำคอ และตามส่วนต่างๆ ของร่างกายที่ได้รับแสงแดดมาก หรือถ้ามีไฟที่โตวันโตคืนและเปลี่ยนสีก็อย่างใดก็นอนใจ แต่จะรู้ได้อย่างไรว่ากระเนื้อ ไฟหรือขี้แมลงวันต่างกันอย่างไร **พญ. ปาริณท์ ศุภจินทรรัตน์** แพทย์ประจำ Skeyndor Clinic สาขาเซ็นทรัล พระรามเก้า มีคำตอบให้และได้อธิบายความแตกต่างของกระเนื้อ ไฟ และขี้แมลงวัน ดังนี้

กระเนื้อ

เคยสงสัยมั้ยว่า ทำไมบางคนมีกระเนื้อเยอะเอาออกแล้วก็ขึ้นอีก เหตุที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะสาเหตุของการเกิดกระเนื้อคือ แสงแดด ดังนั้น たらปใดที่เราได้รับแสงแดดก็ยังมีโอกาสเกิดกระเนื้อขึ้นใหม่ได้ง่ายๆ ลองสังเกตชาวตะวันตก (ฝรั่ง) ที่มักเป็นกระเนื้อมากกว่าคนไทย เพราะชาวตะวันตก (ฝรั่ง) มีผิวขาวและชอบอาบแดด บริเวณที่เรามักพบเห็นกระเนื้อคือ หน้า หลัง ไหล่คานบน เพราะเป็นบริเวณที่ได้รับแสงแดดมากนั่นเอง นอกจากนี้ กรรมพันธุ์ก็มีส่วนเกี่ยวข้อง ถ้าใครมีพ่อแม่พี่น้องเป็นกระเนื้อเยอะก็จะมีโอกาสเกิดกระเนื้อได้มากกว่าคนทั่วไป สำหรับคนที่มีกระเนื้อเยอะก็ไม่ต้องกังวลเพราะค่อนข้างปลอดภัย มีโอกาสเป็นมะเร็งได้น้อยมาก

การรักษา ลักษณะของกระเนื้อไม่มีราก จะอยู่บริเวณคานบนแล้วงอกขึ้นมาเหมือนแปะอยู่บนผิว เราสามารถรักษาได้ง่ายโดยใช้คาร์บอนไดออกไซด์เลเซอร์ (Carbondioxide laser) ยิงออก โดยไม่มีแผลเป็นตามมา หลังยิงเลเซอร์อาจมีสะเก็ดบางๆ 3-7 วันก็หลุดออก

ขี้แมลงวัน

ไม่ใช่อันตราย ส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณผิวหนังชั้นบนเช่นเดียวกับไฟ ลักษณะจะไม่ค่อยนูน เรียบๆ เป็นจุดเล็กๆ สีน้ำตาลเข้ม เอาออกง่าย ไม่เป็นแผล เป็นใช้คาร์บอนไดออกไซด์เลเซอร์ยิง 1-2 ครั้งก็ออก

ไฟ

แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ 1) ชนิดตื้น 2) ชนิดลึก และ 3) ชนิดที่ผสมกัน (ตื้นกับลึก) ถ้าเป็นไฟชนิดตื้นมักมีขนาดเล็ก สามารถรักษาได้ง่าย โดยใช้คาร์บอนไดออกไซด์ เลเซอร์ (Carbondioxide laser) เช่นกัน ยิง 1-2 ครั้งก็ออกหมด ไม่มีแผลเป็นและไม่มียอดำ หลังยิงจะมีสะเก็ดเล็กๆ ประมาณ 3-5 วันก็หลุดออก สำหรับไฟชนิดผสมหรือชนิดลึกสามารถทำเลเซอร์ยิงไฟส่วนที่อยู่ลึกออกหมดได้แต่ไม่ควรทำ เพราะการยิงเลเซอร์ลึกจะทำให้เกิดแผลเป็นตามมา ดังนั้น ในกรณีไฟลึกหรือไฟขนาดใหญ่กว่า 6 มิลลิเมตร ควรไปพบแพทย์ศัลยกรรมพลาสติก เพื่อให้แพทย์ตัดไฟออกให้ เพราะแพทย์ศัลยกรรมพลาสติกจะสามารถตัดไฟออกและเย็บแผลให้ติดกัน โดยไม่ให้เกิดเป็นรอยหรือแผลเป็นตามมา ทั้งนี้ไม่มีโอกาสเป็นมะเร็ง โดยเฉพาะคนที่ชอบอาบแดด หรือชาวตะวันตก (ฝรั่ง) ที่ชอบบอบตัวในตู้ยิวเพื่อให้ผิวเป็นสีแทน เพราะรังสียูวีจะกระตุ้นให้เซลล์ไฟกลายเป็นเซลล์มะเร็งได้ สำหรับผู้ที่มีโอกาสเสี่ยงเป็นมะเร็งก็ได้แก่ เช่น ผู้ที่มีไฟเยอะหรืออาบแดดบ่อย มีวิธีง่ายๆ ที่ใช้สังเกตเบื้องต้นได้ว่าไฟนั้นมีความผิดปกติหรือไม่ ดังนี้

A = asymmetry รูปร่างไม่สมมาตรกัน ปกติไฟควรมีรูปร่างกลม แต่เมื่อไหร่ที่บางส่วนกลายเป็นเนื้อร้าย ส่วนนั้นจะงอกและยืดยาวออกไป ทำให้รูปร่างของไฟไม่สมมาตรได้

B = border irregularity คือ บริเวณขอบของไฟมีลักษณะขรุขระ ไม่เรียบ เหมือนมีอะไรยื่นออกไป ถ้าเป็นไฟปกติ ขอบจะเรียบและกลม

C = color variegation ถ้าไฟมีหลายสีอยู่ในเม็ดเดียวกัน หรือมีสีแปลกๆ เช่น อยู่ดี ๆ กลายเป็นสีน้ำตาล สีขาว สีแดง หรือว่ามีสีดำมาก ๆ ดำสนิท แสดงว่าสีผิดปกติ

D = diameter > 6 mm. ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของไฟปกติไม่ควรเกิน 6 มิลลิเมตร ถ้าใหญ่เกินกว่านี้ให้สงสัยว่าผิดปกติ

E = enlargement คือขนาดใหญ่ขึ้น ยิ่งโตเร็วยิ่งมีโอกาสเป็นมะเร็งสูง

Profile

พญ. ปาริณท์ ศุภจินทรรัตน์ แพทย์ประจำ Skeyndor Clinic สาขาเซ็นทรัล พระรามเก้า แพทย์ศาสตร์บัณฑิต โรงพยาบาลรามาริบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาตจวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

รูปแสดงการถ่ายภาพติดตามไฝที่มีลักษณะผิดปกติ

ภาพจาก Wolf K., Goldsmith LA., Katz SL., Gilchrest BA., Paller AS., Leffell DJ. Fitzpatrick's dermatology in general medicine. 7th ed. USA.: The McGraw-Hill companies Inc.; 2008:figure 123-9; p.1128

ข้อแนะนำสำหรับคนที่มีไฝ

คนที่อาบแดดบ่อยๆ ควรเอาไฝออก หรือถ้าไม่เอาออกก็ต้องหมั่นไปพบแพทย์ผิวหนังเพื่อตรวจติดตามผลทุก 6 เดือน หรือ 1 ปี โดยแพทย์จะถ่ายรูปเพื่อติดตามดูว่าไฝนี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เช่น ขนาดใหญ่ขึ้นมัย สีเปลี่ยนไปหรือเปล่า หรือคนที่มีไฝในตำแหน่งที่มีการเสียดสีบ่อยๆ เช่น บริเวณสายเสื้อยกทรง ขอบกางเกง แนะนำให้เอาออก เพราะการเสียดสีจะทำให้เกิดการอักเสบ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เซลล์เกิดความผิดปกติและกลายเป็นมะเร็งได้เหมือนกัน

ในภาพจะเห็นว่าไฝโตขึ้นเรื่อยๆ และนูนขึ้น ตรงกลางมีสีเข้มจัด ขอบหยักไม่เรียบ ถ้ามีลักษณะแบบนี้และสงสัยว่าอาจเป็นมะเร็ง ห้ามจี้ด้วยเลเซอร์เด็ดขาด ต้องให้ศัลยแพทย์ตัดออกอย่างเดียว แล้วนำไฝที่ตัดออกส่งตรวจทางพยาธิวิทยา เหตุที่ห้ามยิงเลเซอร์ก็เพราะการยิงเลเซอร์บางครั้งอาจยังไม่หมด อาจเหลือไฝแค่ไม่กี่เซลล์ มองด้วยตาเปล่าไม่เห็น ถ้าหากเซลล์ที่เหลือนั้นเป็นเซลล์มะเร็ง สุดท้ายเซลล์มะเร็งก็จะแบ่งตัวและลุกลามอยู่ที่ผิวหนังได้

คู่มือการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

เหมาะสำหรับใช้เตรียมสอนการเขียนและการอ่านภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ เพิ่มพูนความรู้แก่ผู้ที่สอนอยู่แล้ว และเป็นแนวทางการสอนภาษาไทยให้สอดคล้องกับหลักการจัดระดับภาษาของประเทศในเครือข่ายทวีปยุโรป „GER“

ISBN 978-3-00-043055-8

เนื้อหาทางด้านทฤษฎีแบ่งเป็น 2 ภาค คือ

- 1) กฎการหาเสียงวรรณยุกต์ของอักษร 3 หมู่
- 2) กฎการเขียนและอ่านคำที่รับมา

แบบฝึกหัดประกอบคู่มือฯ มี 3 ชุด คือ

1. Thai als Fremdsprache für Anfänger Teil I + II + III
2. Thailändisch Grundkurs A1 + A2
3. Konversation für Thailand-Reisende

[ติดต่อสั่งซื้อ](#)

คู่มือการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติและหนังสือแบบฝึกหัด ได้ที่

Metta Verlag

Steinbahn 88

53721 Siegburg

Telefon: 02241-1272890

Fax: 03222-2445822

e-mail: metta-verlag@gmx.de

www.thai-sprache.de

ขอเชิญร่วมสัมมนาการสอนภาษาไทยตั้งพิเศษ “คู่มือการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ” โดย อ. ธีรวัฒน์ ไวนันท์ 07 -11 ตุลาคม 2013

หัวข้อการอบรม:

- วิธีปรับหลักสูตรการสอน พูด เขียน และอ่านให้เข้ากับหลักสูตรของ EU
- ความรู้เรื่อง “การหาเสียงวรรณยุกต์” ในภาษาไทยและวิธีสอน
- วิธีสอนพูดสำหรับผู้เรียน ที่ยังเขียนและอ่านภาษาไทยไม่ได้
- การแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้สอนภาษาไทยอยู่แล้ว

อุปกรณ์การอบรม: สอบถามและสั่งซื้อโดยตรงที่ **Metta Verlag** (ราคาลดพิเศษสำหรับผู้เข้าร่วมสัมมนา)

ใบรับรอง: ผู้เข้าร่วมอบรมทุกท่านจะได้รับใบรับรองการเข้าร่วมสัมมนาจาก VHS Sorpesee

ค่าธรรมเนียม: 491,00 € (รวมค่าอบรม ค่าที่พัก และค่าอาหารทุกมื้อ ไม่รวมค่าอุปกรณ์การสอน)

สถานที่: Bildungszentrum Sorpesee, Brunnenstr. 36, 39846 Sundern-Langscheid

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติม: โทรฯ 02241-1272890 และ
มือถือ 0172-249 44 49, e-mail: metta-verlag@gmx.de

เมื่อเจ้าเป็นลูกครึ่ง....ก็จงเอาไปอย่างละครึ่ง แม่พิงห์ -แม่ลิซ่า

ทุกปีที่กลับเมืองไทย คำชื่นชมคนตัวเล็กที่แม่ลิซ่าของคนตัวเล็กมักได้รับฟังบ่อยๆ คือ “ทำไม่น้องพูดไทยชัดจัง” คำถามที่คนตัวเล็กถูกถามบ่อยที่สุดคือ “บ้านหนูอยู่ที่ไหน?” พอคนตัวเล็กตอบเป็นชื่อประเทศออกไป ก็ดูท่าว่าจะไม่ถูกใจคนถาม เพราะคนถามจะถามต่อว่า “ไม่ใช่บ้านพ่อกับแม่ หมายความว่าบ้านของหนูที่เมืองไทย” คนตัวเล็กก็จะตอบแบบเดิมทุกทีว่า “หนูไม่มีบ้านที่เมืองไทย มีแต่บ้านตาจ๋า ยายจ๋า” กระนั้นคนถามก็ยังมาถามแม่ลิซ่าของคนตัวเล็กเหมือนไม่แน่ใจอะไรสักอย่าง “น้องเขาเกิดและอยู่ที่ต่างประเทศจริงๆ เหมอคะ ทำไมพูดไทยได้ชัดขนาดนี้?” ทำเอาแม่ลิซ่าของคนตัวเล็กเองก็ออกจะงงๆ ว่า “นี่ลูกเราฝึกพูดตรงไหนหรือเปล่าที่เกิด และโตในต่างประเทศแต่พูดภาษาไทยได้ชัด”

แรกเริ่มเมื่อมาอยู่ที่เยอรมนี แม่ลิซ่ายังไม่ค่อยเคยไปทำบุญที่วัดไทย ได้ทำความรู้จักกับแม่ลูกคู่หนึ่ง หญิงไทยผู้เป็นแม่อาศัยดูแลครอบครัวด้วยกันกับแม่ลิซ่า ส่วนลูกชายอายุ 9 ขวบ เด็กชายมาวัดเพราะถูกแม่บังคับให้มา จึงมานั่งหน้าหงิกหน้างออยู่ข้างๆ แม่ ตอนที่ทำพิธีทางสงฆ์เสร็จ ถึงเวลารับประทานอาหารร่วมกัน แม่บอกเด็กชายให้มา

ทานอาหารด้วยภาษาไทย เด็กชายตวาดแม่กลับด้วยภาษาเยอรมันว่า “อย่ามาพูดภาษาจีนง่ากับฉัน ภาษาของเธอ เธอก็ไปพูดกับเพื่อนเธอสิ” แม่ลิซ่าได้ฟังแล้วออกจะตกใจ ส่วนแม่ของเด็กชายผู้นั้นน้ำตาซึม หันมาบอกว่า “เขาเป็นแบบนี้แหละ กวาวมาก ๆ ถึงได้พยายามบังคับเขาให้มาวัดได้เจอคนไทยบ้าง” แม่ของเด็กชายเล่าให้ฟังว่าพยายามพูดไทยกับลูก แต่ถูกกีดกันมาตลอด ทั้งจากแม่สามีและสามี แต่ตนเองก็ฝึกพูดกับลูกเพราะอยากให้ลูกพูดภาษาไทยได้ ตอนนั้นลูกอยู่ในวัยต่อต้าน รู้สึกอายคนอื่นที่ต้องพูดภาษาอื่น และอายุที่มีแม่เป็นคนต่างชาติ เด็กชายจึงออกอาการกาวาว ไม่เคารพแม่ ตนเองก็ไม่รู้ว่าจะแก้ปัญหาได้อย่างไร คงต้องล้มเลิกความตั้งใจเดิม

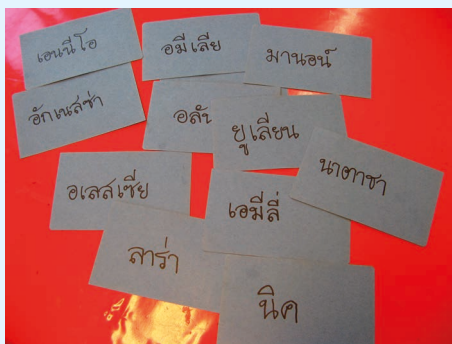
เหตุการณ์วันนั้นเหมือนจะฝังอยู่ในความรู้สึกแม่ลิซ่ามาตลอดว่า ถ้าเรามีลูก และเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นกับเรา เราจะแก้ปัญหาอย่างไร?

เมื่อแม่ลิซ่ารู้ว่าตั้งท้อง จึงตั้งใจว่าจะต้องสอนให้ลูกพูดและเข้าใจภาษาไทยให้ได้ โชคดีที่สามีสนับสนุนและครอบครัวของสามีก็ไม่มีใครต่อต้าน แม่ลิซ่าจึงพูดภาษาไทยกับลูกมาตลอด

ตั้งแต่ลูกยังอยู่ในท้อง จนกระทั่งลูกคลอดออกมา แม้ว่าเมื่อเริ่มหัดพูด ลูกจะพูดภาษาเยอรมันเป็นภาษาแรก แต่ภาษาไทยก็ตามหลังมาไม่นานนัก ด้วยว่าภาษาไทยคงจะซึมซับเข้าหน่วยความจำน้อยๆ เรียบร้อยแล้ว

แม่ลิซ่าเชื่อว่าการสอนและการอธิบายให้ลูกเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งคงไม่มีอะไรดีไปกว่าการสอนลูกด้วยภาษาที่เราใช้สื่อสารได้ดีที่สุด แม่ลิซ่าจึงใช้วิธีพูดภาษาไทยกับลูก เมื่ออยู่ด้วยกันในครอบครัว แต่เมื่อมีแขกหรือบุคคลที่สามอยู่ด้วย หรือเมื่อพาลูกไปเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในกลุ่มคนเยอรมัน เราแม่-ลูกจะใช้ภาษาเยอรมันกัน ด้วยเหตุผลคือไม่ต้องการให้คนที่อยู่กับเรารู้สึกอึดอัด เพราะไม่เข้าใจว่าเราพูดอะไรกัน รวมทั้งไม่อยากจะให้ลูกรู้สึกแปลกแยกและแตกต่าง แรกๆ ลูกจะติดพูดภาษาเยอรมัน เมื่อไม่มีบุคคลอื่นอยู่ด้วย ลูกก็ยังพูดเยอรมันกับแม่ แต่แม่จะ “ปรับโหมด” ให้ลูกทุกครั้ง โดยการพูดภาษาไทยตอบไปและย้าให้ลูกพูดภาษาไทยด้วย

ช่วงวัยก่อนเข้าเรียนชั้นอนุบาล ลูกพูดไทยและเข้าใจภาษาไทยได้ดี ไม่มีปัญหาอะไรมาก แต่เมื่อ

เข้าเรียนชั้นอนุบาลแล้วลูกจะติดพูดภาษาเยอรมัน เมื่อกลับจากโรงเรียนอนุบาลลูกจะมีเรื่องร่ายแปดพันเก้ามาเล่าให้แม่ลิซ่าฟัง ลูกก็จะเล่าไป ๆ แม่ก็จะทำเฉย และบอกลูกว่า “แม่ไม่เข้าใจ” ขอให้เล่าเป็นภาษาไทย คำไหนที่ลูกใช้ไม่ถูก หรือใช้คำทับศัพท์ก็จะคอยช่วยแก้ไขให้ “ช่วงนี้เป็นช่วงวัดความอดทนทั้งของแม่และของลูก” ว่าผลจะเป็นอย่างไร ระหว่าง แม่จะเลิกเล่นการพูดภาษาไทยกับลูก หรือ ลูกจะพูดภาษาไทยได้ดีขึ้นกว่าเดิม

การที่แม่ลิซ่าอาจสาเหตุที่ต้องใช้ภาษาไทยกับลูกว่า “แม่ไม่เข้าใจภาษาเยอรมัน” นั้น เริ่มใช้ไม่ได้ผล เมื่อลูกย้อนถามกลับมาว่า “แม่ไม่เข้าใจภาษาเยอรมันได้อย่างไร” ก็แม่พูดกับคนอื่นด้วยภาษาเยอรมันตลอด” เมื่อลูกเริ่มรู้ทันแบบนี้ แม่ก็ต้องหาวิธีใหม่มาใช้ แม่เลยบอกว่า “แม่เข้าใจ

ภาษาเยอรมัน แต่แม่เป็นคนไทย แม่ก็อยากให้ลูกพูดภาษาไทยได้เหมือนแม่ เวลาเรามีความลับ เราจะได้คุยกันแคสองคน” มุขนี้ใช้ได้ผลมาจนปัจจุบัน เพราะคนตัวเล็กนำไปใช้อย่างเคร่งครัด อาทิ ตอนนั่งรถเมล์ เธอนินทาคนนั่งตรงข้ามในระยะเผาขน “แม่ๆ คนนี้อ้วนมาก ตัวก็มึกลิ้นเหม็นด้วย” ทำเอาแม่ลิซ่าแทบจะเข้าทรุดเพราะกลัวคนตัวอ้วนจะเข้าใจภาษาไทยแล้วสังหารคนตัวเล็ก และแม่ลิซ่าคงโดนทางเลขไปด้วยโทษฐานสอนลูกไม่ครบวงจร แม่ลิซ่าจึงต้องสอนวิชามารยาทมากำกับไปด้วยเพื่อความไม่ประมาท

ตามความเห็นส่วนตัว แม่ลิซ่าเชื่อว่า การสอนให้ลูกพูดภาษาไทย ควรต้องสอนวัฒนธรรมและประเพณีไทยพร้อมกันไป รวมทั้งชี้ให้เห็นความสำคัญของภาษาไทย เพื่อให้ลูกได้ซึมซับและเข้าใจโดยไม่เกิดข้อกังขา หรือคำถามว่า “ทำไมต้องพูดภาษาไทย ทำไมต้องเรียนภาษาไทย” การให้ลูกได้มีโอกาสพบปะเสวนากับคนไทย หรือกับเด็กๆ ลูกครั้งที่พูดภาษาไทย หรือคุยโทรศัพท์กับญาติมิตรทางเมืองไทยอย่างสม่ำเสมอ ก็จะทำให้ลูกรู้ว่า “ภาษา

ไทยก็เป็นภาษาธรรมชาติอีกภาษาหนึ่งที่มีคนพูดเขียน อ่าน” ไม่ใช่ภาษาประหลาดที่ติดกับแม่ใช้กันอยู่สองคนเท่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยให้การพูดภาษาไทยกับลูกง่ายขึ้น และเมื่อลูกพูดภาษาไทยได้แล้ว การสอน อ่าน เขียน ในลำดับต่อไป ก็จะทำให้ง่ายขึ้นกว่าเดิมด้วย

สำหรับแม่ๆ ที่มีลูกครึ่ง และมีความตั้งใจที่จะพูดภาษาไทยกับลูก ลองนำประสบการณ์จากเรื่องเล่าของแม่ลิซ่าไปปรับใช้ดูนะคะ ความมุ่งมั่น ความอดทน และความสม่ำเสมอ จะทำให้สามารถฟันฝ่าอุปสรรคทั้งปวงได้ค่ะ วันที่แม่ได้ยื่นลูกบอกว่า “หนูรักแม่ที่สุดในโลก” ด้วยภาษาไทยอันไพเราะ ตามที่แม่มุ่งมั่นตั้งใจถ่ายทอดความรักสู่ลูก วันนั้นจะเป็นวันที่แม่ยิ้มด้วยหัวใจที่เปี่ยมสุข ก็ลูกเราเป็นลูกครึ่งนี่นะ ก็จงเอาไปอย่างละครึ่งเถิดนะ แม่นี้แหละจะเป็นผู้มอบ (สอนภาษาไทย) ให้

นิตที่สาวมอเตอร์ไซด์ - วัลชัช

D-Mag: เริ่มขี่มอเตอร์ไซด์ท่องเที่ยวตั้งแต่เมื่อไร อะไรเป็นสิ่งที่จุดประกายให้สนใจการขี่มอเตอร์ไซด์ท่องเที่ยว

Nicky: เริ่มมาขี่มอเตอร์ไซด์ก็ประมาณ ปี 2006 ตอนที่ไปเกาะช้าง และไปที่จังหวัดเลย แต่เป็นมอเตอร์ไซด์เล็ก จากนั้นมีความรู้สึกที่บ้านเราถนนหนทางจะไปไหนมาไหนสุดแสนจะยากเย็น เพราะการจราจร เลยคุยกับคุณ คุณ Franco Angeloni โดยเขาเริ่มว่า เรามาขี่มอเตอร์ไซด์ท่องเที่ยวกันดีไหม ก็คิดกันว่าน่าจะเริ่มที่บ้านเกิดเมืองนอนของเราก่อน คือประเทศไทย เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์การใช้มอเตอร์ไซด์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวในต่างแดนได้เห็นสถานที่ต่างๆ ที่ไม่สามารถไปถึงได้โดยทางรถยนต์ ซึ่งเป็นสถานที่สวยงามกว่าที่เขาเคยรู้ จึงทำโครงการ Vedett Mototour of Thailand ขึ้นมาในปี 2009 จนปัจจุบันค่ะ

สิ่งที่จุดประกายอาจจะจะเป็นเพราะ เราเคยชินกับมอเตอร์ไซด์ตั้งแต่จำความได้ คุณพ่อมีรถมอเตอร์ไซด์ BMW เมื่อสมัยก่อน เราก็ซ้อนท้ายไปไหนมาไหนกันประจำ จากนั้นมาเราก็หัดขี่ และคิดว่าจริงๆ การที่ได้มองเห็นโลกบนหลังมอเตอร์ไซด์ และสายลมแสงแดดที่มากกระทบร่างกายถือว่าเป็นอิสระ และการผจญภัยเล็กๆ อีกครั้งในการเดินทางไปตามสถานที่ต่างๆ

D-Mag: ขี่มอเตอร์ไซด์ไปประเทศไหนมาบ้าง

แล้ว เคยคิดถึงอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นไหม เช่น อุบัติหาร้าย เป็นต้น

Nicky: ขี่มอเตอร์ไซด์ไปหลายประเทศมากค่ะ แต่ไม่ทั่วโลก เพราะมีงานและสิ่งอื่นๆ ที่ยังต้องทำ ไซนยุโรปไปมาเกือบหมด คือ อิตาลี สวิสเซอร์แลนด์ ฝรั่งเศส ลักเซมเบิร์ก เบลเยียม เยอรมนี เนเธอร์แลนด์ ส่วนทางฝั่งเอเชียก็มีหลายประเทศ แนนอนทั่วประเทศไทย มาเลเซีย ลาว กัมพูชา อินโดนีเซีย เกาะบอร์เนียว วางแผนไว้ว่าอยากขี่จากยุโรปกลับมาเมืองไทยในอนาคต

ส่วนอันตรายที่คิดว่าอาจจะเกิดขึ้น ไม่เคยคิด เพราะถ้าเรากลัวขึ้นมาก่อน เราจะไม่กล้าทำอะไรและกังวลเสมอ ก็เลยคิดว่าความกลัวมันหยุดทุกอย่างก็เลยไม่ได้คิดว่าจะมีอะไรใหม่ แต่ก็ไม่ประมาท การขับขี่ก็ต้องระวัง สถานที่ที่เข้าไปก็ต้องคอยดูปลอดภัยไว้ก่อน อย่างตอนที่รถจากไทยลงไปมาเลเซีย ก็มียูครั้งหนึ่งที่ผ่านมาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็โทรไปเช็คก่อนกับพี่ที่นั่นถือที่เป็นหัวหน้าข่าวภูมิภาคของไทยรัฐ ซึ่งบอกว่าอย่าผ่านค่านัก เราก็ขี่ให้มันผ่านสู่โง่งโลกก่อนค่า และรีบตีมาสงขลาให้ก่อน 6 โมงเย็น

D-Mag: การขี่มอเตอร์ไซด์ควรมีสภาพแข็งแรง นึกก็ดูแลสุขภาพอย่างไร (ออกกำลังกาย อาหาร ฯลฯ)

Nicky: จริงๆ ก็ไม่ต้องมีร่างกายที่แข็งแรงมากนัก แต่ต้องดูแลสุขภาพให้ถูกต้อง ออกกำลังกาย ฝึกโยคะ และทำสมาธิอยู่เสมอ ก็ไม่ถึงกับนั่งสมาธิ

แต่คือการอยู่กับตัวเอง รู้ตัวเองตลอดเวลาว่าเราทำอะไร อาหารที่เรารับประทาน ปกติจะทานอาหารเกือบทุกอย่าง แต่มักจะทำอาหารเองโดยเน้นคุณค่าทางอาหารเป็นหลัก ผัก ผลไม้ หลีกเลี้ยงสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ เช่น น้ำอัดลม จะไม่ค่อยได้ดื่ม ไวน์หรือแอลกอฮอล์ จะดื่มระหว่างมื้ออาหาร พอให้ช่วยย่อย แต่ในการเดินทางก็จะทานอาหารตามปกติ เพราะหลีกเลี้ยงไม่ได้

D-Mag: เคยประสบอุบัติเหตุในการขี่มอเตอร์ไซด์ไหม

Nicky: ไม่เคยเลยคะ

D-Mag: การที่ผู้หญิงขี่มอเตอร์ไซด์คันใหญ่ท่องเที่ยว ทำให้คนมองนิกก็เป็นผู้หญิงแกร่งเหมือนผู้ชาย นึกก็มีความเห็นอย่างไร

Nicky: จริงๆ แล้วการเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย นึกก็ว่าเป็นอะไรที่เท่าเทียมกัน ก็มีบางเรื่องที่เราต้องยอมรับความจริงว่าเราทำเท่าเขาไม่ได้ หรือเขาทำเท่าเราไม่ได้ ตั้งแต่ตอนเราเป็นเด็ก ด้วยความที่เป็นพี่สาวคนโต มีน้องชายคนเดียว พอเดินทางบ่อยๆ เราก็อยากหัดทำอะไรเองให้ได้ เพราะจะไปเรียกเพื่อนบ้านมาทำให้ตลอดก็คงเป็นไปได้ไม่ได้อีก เริ่มหัดเปลี่ยนหลอดไฟ เมื่อไฟตัดก็เริ่มหัดซ่อมหัดดู จนเริ่มมาดูแลระบบปั้ม เดินไฟ ทาสีประตู เปลี่ยนห้องน้ำ ท่อน้ำ อ่างล้างหน้า สารพัดที่เราสามารถทำได้ หัดเจาะหัดเชื่อม ใช้บัดกรีเชื่อมของต่างๆ เราก็ลองทำจนทำได้ ก็เลยไม่ได้คิดว่าเราแกร่งกว่า

ชายหรือไม่ ส่วนมอเตอร์ไซค์ก็มีเครื่องยนต์พื้นฐานที่เราสามารถศึกษาเรียนรู้ได้เท่าผู้ชาย การขี่เราก็เลือกคันที่เหมาะสมกับเรา ที่เราสามารถขี่ได้และประคองตัวเราได้

การที่เราถูกมองว่าแกร่งเหมือนผู้ชายก็เป็นเรื่องน่ายินดี เพราะเรามีด้านที่อ่อนหวานและอ่อนนุ่ม ถ่อมตนเป็นสิ่งสำคัญ และก็มีผู้หญิงหลากหลายคนที่มีหัวใจที่แกร่งไม่ต่างกับผู้ชาย เพียงแต่แรงกำลังเราอาจจะไม่เท่ากันกับเขา แต่โลกใบนี้ทำให้เรามีสองเพศ สองสิ่งที่เคยเกือบลูกกันและกันเสมอ

D-Mag: ก่อนออกเดินทางต้องเตรียมการอะไรล่วงหน้าบ้าง เพราะว่าการเดินทางโดยมอเตอร์ไซค์คงจะขนข้าวของไปด้วยได้น้อยมาก นึกก็ทำอย่างไรในเรื่องนี้และทัวร์ที่เคยไปนานที่สุด เป็นเวลากี่วัน

Nicky: การเตรียมตัว เราก็คงดูว่าไปไหนอย่างไร และจะทำอะไรบ้าง แต่ปกติข้าวของเครื่องใช้มักจะนำไปน้อยที่สุด เพราะจะทำให้น้ำหนักในรถเพิ่มมากขึ้น สิ่งหลักๆ ที่นำไปคือ อุปกรณ์ที่ใช้ขับขี่ได้แก่ เสื้อแจ็คเก็ต หมวกกันน็อค เสื้อใส่ภายในที่เป็นใยผ้าคาร์บอนที่ระบายอากาศได้ดี เสื้อชั้นใน กางเกงใน มันจะเลือกเป็น ชุดว่ายน้ำเพื่อ จะลงน้ำได้ และซักตากได้แห้งไว จะนำไปประมาณ 3 ชุด รองเท้าบูท และติดรองเท้าแตะไปด้วย ชุดนอน ชุดออกงานกระโปรงชุดเดียว คอมพิวเตอร์ กล้องวิดีโอ กล้องถ่ายรูป ที่ชาร์จแบตเตอรี่เงินเสื่อ ชุดล้างรถก็แค่ 3-4 ตัว ถุงเท้า และของใช้ส่วนตัว

D-Mag: ในอนาคตจะเดินทางไปไหนอีก ไปรอบโลกไหม

Nicky: วางแผนไว้ว่าอยากขี่จากยุโรป กลับเมืองไทยในอนาคต อยากไปรอบโลกคะ ถ้าเป็นไปได้ แต่สิ่งที่ยังไม่สามารถคือ เรื่องการเดินทางเรื่องเอกสาร บางประเทศต้องวางแผนกันนาน เช่นประเทศที่ยังไม่เปิด หรือ จีนที่ต้องมีไกด์ หรือผู้คุมตามเราไปตลอดเวลาที่เราเดินทาง หรือ บางประเทศติดวีซ่า เคยติดต่อไปยังคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ถ้าเป็นไปได้ในอนาคต อาจจะเดินทางร่วมกันจากเอเชียมายุโรปคะ แต่ก็มีแผนอยากจัดทัวร์เฉพาะผู้หญิงอาเซียน ขึ้นเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และวัฒนธรรมกันด้วยคะ แต่ยังหาคนมาร่วมค่อนข้างยาก ทางมาเลเซีย อินโด สิงคโปร์ บรูไน มีแล้ว แต่ทางฝั่ง ลาว พม่า เขมร ยังหาไม่ได้เลย เกือบจะปีที่สองแล้ว

D-Mag: ช่วยแนะนำมอเตอร์ไซค์คู่กายด้วย (ตอนนี้อยู่ที่มอเตอร์ไซค์รุ่นอะไร ฯลฯ)

Nicky: รุ่นที่ใช้คือ Kawasaki Versys 650 CC เพราะเป็นรถทัวร์ริงค์ เป็นรถที่ราคาดีไม่แพงนัก

สำหรับสภาพการใช้งาน คือ สามารถวิ่งได้ เป็นระยะทางไกลๆ ไม่เมื่อย ที่เลือกเพราะเป็นมอเตอร์ไซค์ที่เปลี่ยนฐานการผลิตมาผลิตในประเทศไทย มีมือคนไทย ไม่ใช่ญี่ปุ่นอีกต่อไป และส่งขายทั่วโลก สนับสนุนสินค้าไทย โชว์ฝีมือคนไทยด้วยนะคะ

D-Mag: นึกก็เป็นไอดอลของสาวไทยอีกหลายคน ที่ชอบการผจญภัยในการเดินทางด้วยมอเตอร์ไซค์ระยะทางไกล แต่พวกเขาไม่มีโอกาส อาจจะเป็นเพราะไม่มีมอเตอร์ไซค์ ไม่มีประสบการณ์ นึกก็พอจะให้คำแนะนำได้

Nicky: อืม นึกก็ว่า ทุกคนมีความฝัน มีความตั้งใจที่อยากทำอะไร เสมอแต่อาจจะยังไม่ได้ลงมือทำเช่น รอโอกาสมาก่อน รอเก็บเงินก่อน หรือรอจังหวะ พอรอก็จะรอ และรอไปเรื่อยๆ

ร่างโปรเจกงานขึ้นมา เพราะสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต้องมีผู้เห็นความหมาย ความมุ่งมั่นของเราและให้การสนับสนุน อย่างตัวนึกก็เองร่างข้อเสนอไปยังบริษัท ขอมอเตอร์ไซค์มาขี่ ตอนนั้นขอเป็นรถมอเตอร์ไซค์เล็ก 250 cc เขาเห็นถึงความมุ่งมั่นที่เราจะทำ เราถือว่าเป็นงานเลย เป็นชีวิตและเป็นสิ่งที่เราคิดว่า เราต้องทำให้ได้ และต้องทำให้สำเร็จ หลายคนอาจจะมีความคิด เอ...ขอไปอาจจะไม่ได้นะ อย่าดีกว่า แต่นึกก็คิดเสมอว่าไม่ขอ ไม่ทำ ผลลัพธ์คือ ศูนย์ คำตอบคือ ไม่ เพราะไม่ได้ลอง แต่เมื่อเราลองไป คำตอบมีได้สองทางคือ ได้หรือไม่ได้ ดังนั้นลองดีกว่า เพราะอาจจะมีคำว่า "ได้" เกิดขึ้น

จึงอยากจะแนะนำเพื่อนๆ ทุกคนไม่ว่าจะเป็นเรื่องขี่มอเตอร์ไซค์ หรือความฝันใดๆ ก็ตาม เริ่มต้น

ต้องลงมือทำ มุ่งมั่น และศรัทธาในตนเอง จะเกิดความเชื่อมั่น และไม่ท้อถอย ดังนั้นเริ่มที่ตัวเราเองและอย่ารอ รอดได้ แต่คือรอจังหวะที่เหมาะสม แต่อย่ารีรอกับเวลา และเมื่อทุกคนทำในสิ่งที่รัก ความรักจะเกิดขึ้นในตัวเองและไปยังคนรอบข้าง จะเกิดความสุขจากตรงนั้น ทำให้เราไม่คิดจะไปเปรียบเทียบกับตัวเรากับคนอื่นฯ เลยแม่แต่วินาทีเดียว

D-Mag: ความตั้งใจของนึกก็อยากจะทำอะไรอีกต่อไป

Nicky: ความตั้งใจก็คงเหมือนที่เคยและต่อไปคือถ้าเราสามารถทำได้โดยที่ไม่เดือดร้อนตนเองและคนรอบข้างและครอบครัว ...ถ้าทุกอย่างเอื้ออำนวย คงจะตั้งมูลนิธิ ที่คงไม่เหมือนหรืออาจจะเหมือนให้กับสังคม แต่ต้องดูว่าเรามีกำลัง และแรงเพียงพอไหม แต่ในปัจจุบันเราก็เหมือนมูลนิธิอย่างหนึ่ง ที่รับบริจาคและช่วยเหลือสังคมเท่าที่เราทำได้ตามกำลังของเรานะคะ

อาจจะทำธุรกิจเพิ่ม แต่ก็ยังอยากเดินทางอยู่ก็ต้องดูกันต่อไปนะคะว่าจะจัดสรรเวลาต่างๆ ให้ลงตัวสำหรับคนในครอบครัวและตัวเองอย่างไร....ที่คงจะทำต่อๆ ไป คือ การเดินทางการพบปะพูดคุยกับผู้คนต่างๆ มันทำให้โลกของเราในใจกว้างขึ้น เปิดรับเอาสิ่งใหม่ๆ มาปรับเปลี่ยนกับความคิดเดิมๆ ของเราให้กว้างออกไป จากการเดินทางไม่ว่าจะเป็นกลุ่มที่เคยเดินทางด้วยกัน มาจากต่างชาติต่างภาษา ต่างศาสนา เดินทางซึ่ร่ไปด้วยกัน ผ่านฝนผ่านร้อน สิ่งเดียวที่เราไม่มีต่างกันคือ น้ำใจ และความเป็นมนุษย์ ที่หยิบยื่นให้กัน เมื่อเรายังคงเดินทางของเราต่อไป คือการเดินทางของชีวิตนั่นเองคะ

ช่วงนี้ใกล้ช่วงเทศกาลเข้าพรรษาไปทุกที หลายบ้านอาจเตรียมงานบวชลูกชาย หรือวัดที่มิใช่ลูกชายอาจอยากทำบุญช่วยงานบวช วันนี้เลยมาแนะนำวิธีการตกแต่ง เงินประทาน งานบวชให้สวยงาม แต่เดิมมักใช้เหรียญบาท เหรียญสลึง เหรียญห้าสิบสตางค์ ห่อด้วยกระดาษเงินและกระดาษทอง แต่ปัจจุบันได้มีการประดิษฐ์ประดิษฐ์ให้สวยงามด้วยริบบิ้น ลองมาดูกันดีกว่า

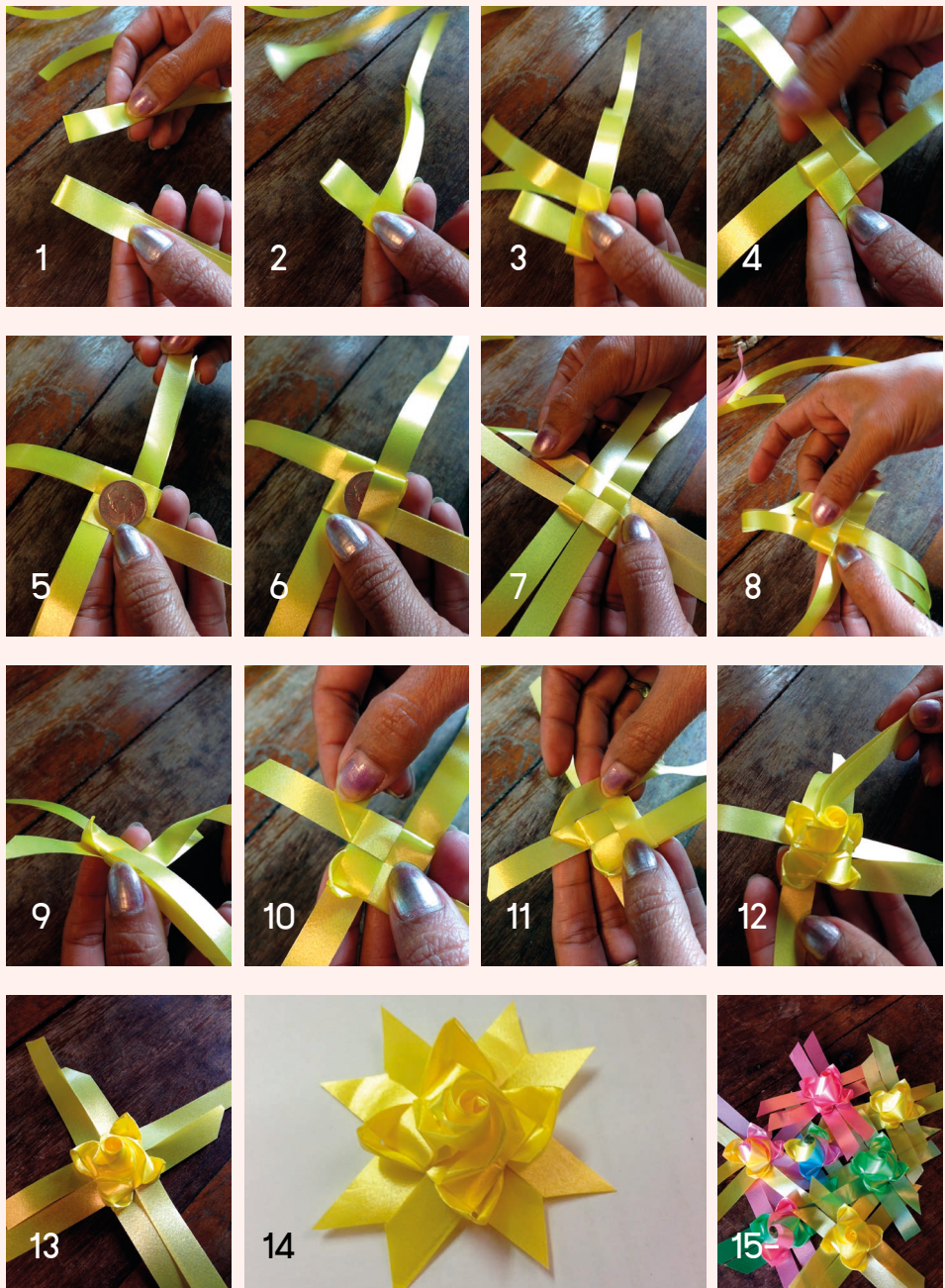
สิ่งที่เราต้องเตรียม

1. เงินเหรียญ (จำนวนตามแต่เราจะนำมาทำ)
2. ริบบิ้นพลาสติก 3. กรรไกร 4. ไม้บรรทัด

วิธีทำ

1. ตัดริบบิ้นมา 4 เส้น ขนาดความยาว 30 เซนติเมตร แล้วพับเข้าหากันโดยให้เหลือมด้านหนึ่งยาวประมาณ 20 ซม. อีกด้านยาว 10 เซนติเมตร เอาด้านสั้นขึ้นข้างบนสอดไขว้ไปมา (รูป 1-4)
2. ใส่เหรียญตรงกลางแล้วพับริบบิ้นกลับมาทับเหรียญไปเรื่อยๆ จนถึงเส้นที่ 4 ก็ให้สอดย้อนใต้เส้นที่ 1 เพื่อให้วนกันไป กลับด้านเอาด้านล่างขึ้นบนแล้วใช้ริบบิ้นเส้นสั้นสอดไขว้เหมือนเดิมเพื่อล็อกเหรียญไว้ไม่ให้หลุด (รูป 5-8) โดยริบบิ้นเส้นสั้นจะมาอยู่ด้านเดียวกับเส้นยาว
3. ขึ้นกลีบดอกด้านนอกโดยการเริ่มพับริบบิ้นวนไปด้านหลังแล้วพับกลับมาให้เป็นรูปสามเหลี่ยม (รูป 9-10) แล้วสอดไปใต้กลีบโดยตอนตั้งประคองให้กลีบตั้ง (รูป 11) ทำจนครบ 4 ด้าน
4. จับริบบิ้นรอบทั้ง 4 เส้น ตรงกลางแล้วบิดม้วนตามเข็มนาฬิกา (รูป 12) แล้วใช้เส้นกลางบิดพลิกไปด้านหลังแล้วสอดเก็บริบบิ้น ทำเหมือนกันทั้ง 4 ด้าน จะออกมาตามรูปที่ 13 ดึงให้ตึง
5. ตัดปลายริบบิ้นให้เรียบร้อยสวยงาม แค่นี้ก็เสร็จพร้อมจัดส่งตะกร้าเพื่อหิ้วใช้ในงานโปรยทานแล้ว ควรใช้ริบบิ้นหลากสีส่นคะ เพราะทำให้มีดอกไม้สีสันสวยงาม (รูป 14-15)

พับเหรียญประทานให้งาม - กัทธรา ภาณสกุล

สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ตามลิงค์เหล่านี้
<http://ribbin-po.blogspot.com/2011/05/9.html>
<http://www.youtube.com/watch?v=RoLKG0dONGU>

เมี่ยงคำ - บัวลย์

เมี่ยงคำ-เมี่ยงหลายคำจัดเป็นอาหารที่คนภาคกลาง นิยมรับประทานเป็นอาหารว่างในช่วงฤดูฝน เนื่องจากเป็นช่วงที่ต้นชะพลูผลิบานแตกยอดอ่อนมากที่สุดและจัดเป็นสำหรับว่างที่มีรสชาติดีทีเดียวจริงๆ แล้วเมี่ยงคำสามารถรับประทานเป็นอาหารว่างได้ตลอดทั้งปีแล้วแต่ว่าจะรับประทานเพื่อความอร่อยหรือจะรับประทานเพื่อการดูแลสุขภาพ เพื่อเป็นการปรับสมดุลของธาตุในร่างกายนั่นเอง

ส่วนผสมน้ำจิ้มเมี่ยงคำ

น้ำตาลปีบ 500 กรัม
กะปิอย่างดี
ข่าแก่และขิงแก่บด/สับละเอียด
มะพร้าวคั่วบดละเอียด
ถั่วลิสงคั่วบดละเอียด
น้ำปลา หรือน้ำต้มสุก

ได้นำจิ้มเมี่ยงคำแล้วคงต้องรีบไปจัดการกับเครื่องเคียงต่างๆ

ส่วนผสมเครื่องเคียง

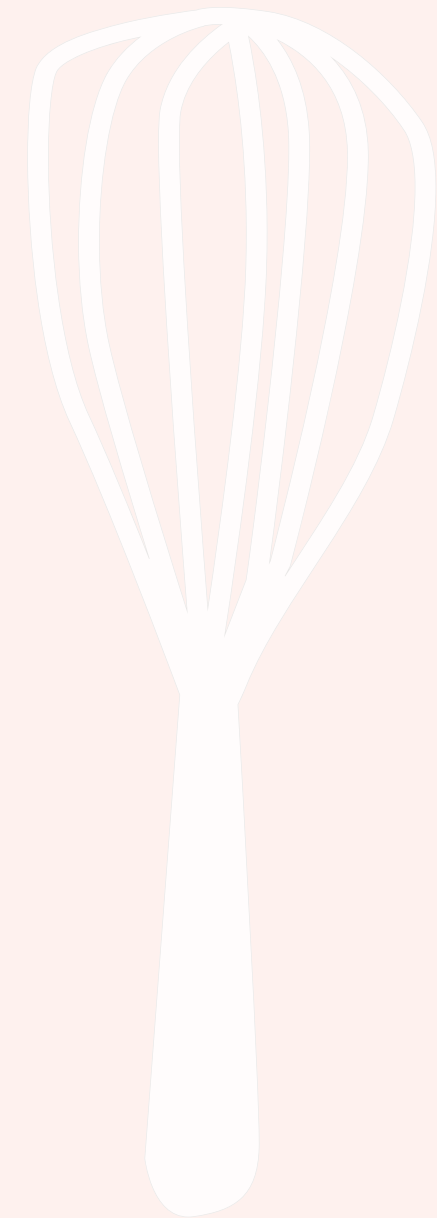
ขิง
หอมแดง
มะนาว
ถั่วลิสงคั่ว
กุ้งแห้ง
พริกชี้หูสวน
ผักสลัดหรือใบชะพลู

วิธีเคี้ยวน้ำตาลปีบแบบไม่เปลืองแก๊สทำดังนี้

เริ่มจากเคี้ยวน้ำตาลให้เดือดพล่านจนเกือบล้นปากหม้อแล้วหรี่ไฟให้น้ำตาลลดระดับลง ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ ไม่นานก็จะได้น้ำตาลเชื่อมแบบเข้มข้น คอนข้างเหนียว เดือด - ลดไฟ - เดือด - ลดไฟ ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ แต่ต้องระวังจะล้นออก มานอกหม้อ ระวังน้ำตาลกระเด็นใส่ ร้อนมากถึงขนาดเนื้อพองได้ เมื่ได้น้ำตาลเคี้ยวแบบเข้มข้นแล้วดับไฟทิ้งไว้ให้เย็นตัวสักหน่อยก็จะดี

เมื่อน้ำตาลเย็นตัวแล้วไปเอาเครื่องทั้งหมดที่บดและสับไว้ใส่ลงไป ก่อนใส่เครื่องลงไปอย่าลืมเอาข่าแก่ที่เรากุบใส่ไปออกก่อนนะคะผสมให้เข้ากัน ใส่เครื่องทั้งหมดลงไปแล้วน้ำตาลจะเข้มข้นขึ้นอีก หากข้นเกินไปสามารถเติมน้ำต้มสุกอีกหน่อยก็ได้ เมื่อน้ำตาลเชื่อมเย็นสนิทแล้วก็บรรจุลงขวดแก้ว แล้วแช่เย็นไว้จะเก็บได้นานแรมปีเชียวคะ

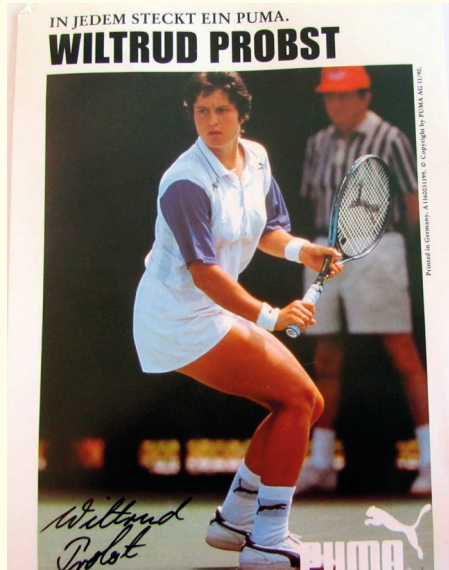
หัน ขิง หอมแดง และมะนาวเป็นลูกเต๋า รับประทานกับผักสลัดหรือใบชะพลู ถ้าหาได้นะคะหลายคนบอกว่าทานกับใบชะพลูอร่อยกว่าใบชะพลู เนื่องจากหลายคนไม่ชอบกลิ่นของใบชะพลูนั่นเอง หากทานกับผักคะน้าแนะนำให้เลือกตรงส่วนยอดคะน้าโดยมีใบอ่อนและแกะปนกันไป กินแล้วมันๆ อร่อยดีเวลากจะทานอย่าลืมใส่ลูกโดด [พริกชี้หูเม็ดเล็ก] สักเม็ดนะคะ ความจัดจ้าน ของพริกชี้หูสวนเม็ดเล็กๆ มันได้รสชาติมากมาย

วิลทรูท พร็อบท์ (Wiltrud Probst) -โค้ช ลู่อาม

นักเทนนิสมืออาชีพชาวเยอรมัน

วิลทรูท พร็อบท์ เริ่มจับไม้เทนนิสครั้งแรกเมื่ออายุ 8 ปี เนื่องจากครอบครัวของเธอต้องย้ายถิ่นที่อยู่ใหม่ พ่อแม่อยากให้ลูกได้เพื่อนใหม่เร็วๆ ในท้องถิ่นใหม่ จึงสนับสนุนให้เล่นเทนนิสอายุ 12 ปี เธอได้เป็นแชมป์เยาวชนเยอรมันในช่วงอายุ 12 ปี ซึ่งตัวเธอก็ประหลาดใจอยู่เหมือนกัน และดูเหมือนว่าชีวิตการเป็นนักเทนนิสมืออาชีพก็เริ่มต้น ณ จุดนี้ เพราะหลังจากนั้นเธอก็ได้ตำแหน่งในระดับเยาวชนทั้งในรัฐบาวาเรียและระดับประเทศของเยอรมันหลายครั้ง ปี 1981-1985 เป็นที่หนึ่งระดับเยาวชนในรัฐบาวาเรีย และของเยอรมัน

ด้วยอายุเพียง 16 ปี ระหว่างปี 1985-1987 ได้รับการสนับสนุนให้เข้าอยู่ในกลุ่มส่งเสริมนักเทนนิสรุ่นใหม่ของสมาคมเทนนิสเยอรมัน (DTB) และนั่นคือการเข้าสู่การเป็นนักเทนนิสมืออาชีพอย่างจริงจัง วิลทรูท พร็อบท์ ชนะเลิศได้ถ้วยยูโรคัพ (Eurocup) สองครั้งในนามเยาวชนหญิงทีมชาติเยอรมัน 1990 ชนะเลิศการแข่งขัน Grand-Prix ใน Wellington ปี 1992 ชนะเลิศการแข่งขัน Grand-Prix ใน Waregem (Belgian Open) 1991-1998 เป็นมืออาชีพพระดับโลกอันดับที่ 31 (WTA) และอยู่ในอันดับหนึ่งในสิบของเยอรมัน

ตั้งแต่กรกฎาคม 1998 วิลทรูท พร็อบท์ไม่ได้เข้าร่วมการแข่งขันใดๆ อีก เนื่องจากปัญหาด้านสุขภาพ ตั้งแต่ปี 1993 จนถึงปัจจุบันเธอเข้ารับการศึกษาต่อเพื่อให้ได้ใบประกอบอาชีพเป็นครูฝึก (trainer) ทั้ง B-Trainer-Lizenz และ A-Trainer-Lizenz รวมทั้งสอบเป็นครูสอนเทนนิสด้วย 1999-2003 เข้าร่วมเป็นกลุ่มครูฝึกของสมาคม 1860 Fürth และตั้งแต่ปี 2003 เป็นต้นมาเธอได้ก่อตั้งโรงเรียนสอนเทนนิสในเมือง Neunkirchen am Brand ปัจจุบันเป็นผู้บริหารโรงเรียนแห่งนี้ รวมทั้งเป็นเป็นครูฝึก และดูแลกิจการต่างๆ ในโรงเรียน

ปัจจุบันมีผู้รู้จักกีฬาเทนนิสมากขึ้นเพราะนิยมเล่นกันอย่างแพร่หลาย และมีการถ่ายทอดสดการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับโลก

กีฬาเทนนิสมีประวัติมายาวนานตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 16 และ 17 ต่อมาก็ได้มีการตั้งลอนเทนนิสสมาคม และได้จัดพิมพ์กติกาของลอนเทนนิสขึ้นเป็นทางการ ทางสมาคมโคโรเกตต์แห่งอังกฤษที่วิมเบิลดัน ได้ออกตีพิมพ์ให้เป็นที่พำนักใหม่เมื่อปี พ.ศ 2420 และได้จัดแข่งขันชิงชนะเลิศประเภทสมัครเล่นขึ้น หลังจากนั้นลอนเทนนิสก็ได้ขยายความนิยมเข้าไปในสหรัฐอเมริกาและได้รับความนิยมสูงสุด รวมถึงได้ขยายไปทั่วอาณาบริเวณของอังกฤษและเกือบทุกประเทศทั่วโลก

ต่อมา นาย Dwight F. David ผู้คิดวิธีเสิร์ฟแบบอเมริกันทวิสต์ได้บริจาคถ้วยของเขาให้เป็นรางวัลสำหรับผู้ชนะการแข่งขันสหรัฐอเมริกา กับอังกฤษซึ่งต่อมาได้เปิดโอกาสให้นักเทนนิสทั่วโลกได้เข้าแข่งขัน เรียกรายการการแข่งขันนี้ว่า “เดวิสคัพ” ซึ่งเป็นเครื่องหมายของการแข่งขันเทนนิสประเภทสมัครเล่นของโลก และเมื่อปี พ.ศ 1988 กีฬาเทนนิสได้รับการบรรจุให้เป็นกีฬาหนึ่งในกีฬาโอลิมปิก ณ กรุงโซล

เทนนิสเป็นกีฬาที่เล่นกลางแจ้งที่ดีและเล่นในร่มได้ โดยเป็นการเล่นแข่งขันระหว่างผู้เล่นสองคนหรือผู้เล่นสี่คน การแข่งขันจะแบ่งออกเป็นเซต แต่ละเซตแบ่งเป็นเกม กีฬาเทนนิสเด็กเล่นได้ ผู้ใหญ่เล่นดี เล่นจนถึงแก่ที่หมู่บ้านของผู้เขียนมีผู้เล่นเทนนิสแก่ที่สุดอายุ 82 ปี

การเล่นเทนนิสในเยอรมนี ชาวเยอรมันให้ความสำคัญกับกีฬาชนิดนี้อย่างกว้างขวางแทบทุกหมู่บ้านจะมีสนามและเทนนิสคลับอยู่ทุกแห่งใกล้ที่ไหนไปที่นั่น

ผู้เขียนเริ่มเล่นตอนเป็นสาวรุ่นที่เมืองไทยพอมาอยู่เยอรมนีก็หยุดไปพักหนึ่ง และมาเริ่มเล่น

อีกเมื่อสิบห้าปีก่อน การเล่นเทนนิสนั้น 1) จะต้องมีความชอบ 2) รู้จักสละเวลาว่างไปออกกำลังกาย 3) มีความสัมพันธ์ที่ดีกับคู่ที่เล่น กีฬาชนิดนี้จะช่วยฝึกสายตา สมอง และสมาธิให้มีความสัมพันธ์กับการวิ่งตีลูกชายขวา

บางคนบอกว่าเทนนิสมีแต่พวกไฮโซ แต่ความจริงแล้วเทนนิสเป็นกีฬาที่เหมาะสำหรับคนทุกระดับชั้น และไม่จำเป็นต้องใช้เงินมากมายก็เล่นเทนนิสได้ สาวๆ ซ็อกกระเป่า รองเท้า หรือเครื่องสำอางแพกว่าการสมัครเป็นสมาชิกเทนนิสคลับปีละ 80 ยูโร หรือบางแห่ง 100 ยูโร แต่ค่าสมาชิกนี้คุ้มสุดคุ้มเพราะเล่นได้ทั้งปี ส่วนค่าเครื่องแต่งกายก็แล้วแต่ความชอบ รสนิยมและกระเป๋าต่างค์

ถ้าจะเริ่มเรียนเทนนิสก็ควรเข้าไปสอบถามสนามเทนนิสใกล้บ้าน ว่ามีครูสอนไหม บางแห่งและเมืองใหญ่จะมีคอร์สให้เลือก แบบสอนเดี่ยว หรือสอนเป็นกลุ่ม ราคาการสอนก็จะแล้วแต่เทรนเนอร์ ผู้เขียนขอแนะนำให้เริ่มต้นด้วยการเรียนกับครูสอน เพราะเทนนิสถ้าเริ่มต้นด้วยการจับไม้แรกเกิด ลูกเสิร์ฟ การตีลูกเทนนิส การเดิน การวิ่ง การตบลูกชายขวา การบล็อกรับหน้าเน็ต สไลด์ ครอส (ตบลูกเฉียง) ควรต้องมีเทคนิคที่ดี การเริ่มต้นเรียนเทคนิคที่ดีจะทำให้การตีลูกออกมามีเทคนิคที่ถูกต้อง ทำดี เรื่องต่อไปก็ต้องอยู่ที่การฝึกฝน เล่นบ่อยๆ แล้วความชำนาญจะตามมา

มาถึงเรื่องการเลือกไม้ตีเทนนิสต้องดูที่ฝ่ามือของตัวเองด้วย มือใหญ่ มือเล็ก แรกเกิดเทนนิสต้องพอดีกับมือของแต่ละคนมีให้เลือกหลายราคาหลายยี่ห้อ มีร้านขายเครื่องกีฬาที่มีให้เช่า หรือทดลองก่อนไม่ชอบก็เอามาเปลี่ยนได้

ส่วนเรื่องการแต่งกายนั้นขึ้นอยู่กับกฎระเบียบของสนามเทนนิสแต่ละแห่ง โดยทั่วไปหน้าร้อนผู้หญิงก็อาจเป็นกระโปรงและมีกางเกงเทนนิสข้างใน กางเกงขาสั้นก็มีกระเป่าอยู่ที่ต้นขาด้านข้าง

ชายขวสำหรับไว้สอดลูกเทนนิสได้สองลูก หรือถ้าไม่มี ก็กางเกงเทนนิสข้อมขาสั้นยาว เสื้อยืด เสื้อคอโพลี ส่วนผู้ชายก็เป็นกางเกงเทนนิสขาสั้น ชายยาวควรจะมีกระเป่ากางเกงที่ลึกพอควรเพื่อใส่ลูกเทนนิสได้เวลาวิ่งจะได้ไม่หล่น ขอแนะนำว่าการเล่นกีฬาควรสวมใส่เสื้อผ้าใยสังเคราะห์ที่บางเบาและแห้งง่าย

สำหรับถุงเท้าควรเป็นถุงเท้าสปอร์ตสีขาว สมัยนี้ตามร้านกีฬาจะมีถุงเท้าและรองเท้าเทนนิสให้เลือกตามราคา ถึงจะเล่นในฮอลล์เทนนิสก็ควรสวมรองเท้าตีเทนนิส อย่าสวมรองเท้าผ้าใบที่เล่นยิมเด็ดขาด เพราะรองเท้ายิมจะมียางที่เกาะติดพื้นไม่ให้เห็น ใ้กับสนามเทนนิสในฮอลล์จะทำให้บาดเจ็บได้ เพราะพื้นรองเท้าเทนนิสเวลาเบรกจะไม่เบรกทันที จะลื่นไถลไปข้างหน้าเพื่อที่จะรับลูกที่มาด้วยความเร็วได้ทัน

ก่อนจะเล่นเทนนิสทุกครั้งควรมีการวอร์มอัฟยัดเส้นยืดสายก่อนเพื่อเตรียมกล้ามเนื้อก่อนลงเล่น การเล่นเทนนิสสายตาและสมาธิต้องสัมพันธ์กันต้องใช้สมาธิดูฝ่ายตรงข้ามตีลูกมาทางไหน ควรเตรียมพร้อมโดยการจับไม้แรกเกิดตรงกลางไม้ค่อนลงมาข้างเกือบสุดไม้ หัวแม่มือต้องชี้ขึ้นนานไปตามไม้ มืออีกข้างจับดินแรกเกิดไว้ แยกขานหอยงอเข่านิดๆ โค้งตัวก้มนิดๆ เงยหน้า ตาจ้องจับอยู่ที่คู่เล่นและลูกเทนนิส การเตรียมตัวที่ดีจะทำให้การรับลูกได้แม่นยำ และคิดใช้เทคนิคตอบโต้เพื่อไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามรับลูกได้คือ Taktik

การตีเทนนิสสมองควรจะแล่นตลอดเวลา ฝายตรงข้ามมีลูกเล่นอย่างไร ฝึกให้มันใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะ ไม่เครียด

เทนนิสเป็นกีฬาที่สามารถเล่นได้ทุกฤดูกาล ดังนั้นมาเล่นเทนนิสกันเถอะ

Titel:

Bildgestaltung mit Blätterabdruck – Sabrina Müller

Liebe Interessenten der künstlerischen Gestaltung,

und wieder stelle ich Euch eine Technik vor, bei der uns das Ende möglicherweise überrascht. Unterstützt hat mich dabei ein fantastischer Architekt namens „Natur“.

Materialliste: größere Leinwand, Seidenmalfarbe in verschiedenen Farben, gepresste Blätter, Pinsel, Maler-Kreppband, Acrylfarbe, Sand, eventuell Stifte.

Bildeinteilung

Mit dem Maler-Kreppband werden beliebige Flächen abgeteilt. Dieses Klebeband ist leicht dehnbar, deshalb können damit einfach Kurven geklebt werden.

Bildgestaltung

Nun habe ich mich bei der Gestaltung dieses Bilds für eine bunte Fläche in der Bildmitte entschieden. Darauf wurden die gepressten Blätter und Gräser arrangiert. Bitte darauf achten, dass die Blattrippen nach unten zeigen. Die Blätter werden in Wasser getaucht und die Leinwand mit Wasser bepinselt. Legt man die Blätter nun auf, werden Sie an der Leinwand leicht festgesaugt.

Nun tupft man die verschiedenen Seidenmalfarben mit einem Pinsel auf die Blätter und auf die Flächen dazwischen. Das ganze darf ruhig sehr nass sein. Die Farben fließen sehr gut und die Übergänge verlaufen schön ineinander. Erstaunlicherweise wird gerade die Farbe am Blattrand immer wieder unter das Blatt gezogen. Deswegen gerade an der Kante, ausgehend vom Blattrücken, immer wieder mit viel Farbe malen oder tupfen. Manchmal lösen sich die Blätter etwas vom Bild. Dies kann man verhindern, indem man mit kleinen Steinchen die abstehenden Teile beschwert. Beim Tupfen und Bemalen den Bilderrand nicht vergessen!

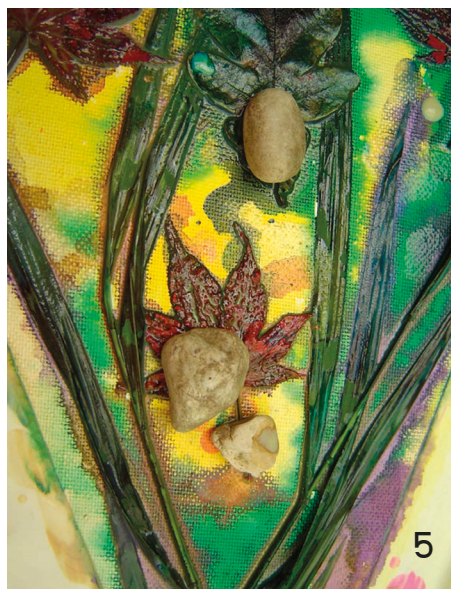
Nun muss das ganze Bild gut durchtrocknen. Erst dann werden die Blätter wieder abgezogen, ebenso das Klebeband. Deutlich sichtbar zeichnen sich nun die Umriss der Blätter und manchmal sogar die Blattrippen ab. Die Farbe ist bis auf kleine weiße Stellen komplett unter die Blätter gelaufen und hat einen schönen Abdruck hinterlassen. Störende, noch weiß durchblitzende Stellen können mit dem Pinsel prima an die Farbgebung angepasst werden. Blattreste, die durch die Farbe am Bild kleben, werden sanft abgerubbelt.

Das Ergebnis ist sehr bunt und farbenfroh. Deswegen habe ich die beiden angrenzenden Flächen nur mit einer leicht grauen Farbe gestaltet. Plastischer, als es auf den Fotos aussieht, wird es, indem einfacher Sand der Farbe beigemischt wird. Das gibt Struktur, und durch den einfarbigen Farbton gibt es der lebendigen Fläche einen ruhigen Rahmen. Übergänge können mit einem Filzstift nachträglich akzentuiert werden. Aber auch so kann sich das Ergebnis schon sehen lassen.

Farbtöne und Farbflächen können beliebig gestaltet werden. Da ich meine Bilder gerne an die eigene Wand hänge, habe ich die Farben passend zu meiner Wohnungseinrichtung ausgewählt.

Eure Sabine

รำลึกเวนิส เยือนเกาะเพื่อนบ้าน มูรานี บูรานี - ดนหลงเที่ยว

ถ้าพูดถึงเวนิส Venice Venedig หรือ Venezia หนึ่งในหลาย ๆ เมืองน่าเที่ยวของประเทศอิตาลี คงมีน้อยคนที่ไม่เคยได้ยินชื่อหรือไม่รู้จัก เวนิสเป็นเกาะที่ไม่ได้เกาะใครกินเหมือนฉันทัน แต่เป็นเกาะที่มีคนอยากไปเยือน ผู้อ่านหลายๆ ท่านคงเคยไปเยือนเวนิสกันมาแล้ว ฉันทันเองได้กลับไปเวนิสอีกครั้งเมื่อปลายเดือนกันยายน ปีที่แล้วห่างจากครั้งแรกไปราวๆ เกือบยี่สิบปี เวนิส ปีพ.ศ.นี้กับเมื่อสิบกว่าปีที่แล้ว ถ้าพูดถึงสถานที่แทบไม่เปลี่ยนแปลงเลย นอกจากเปลี่ยนมาใช้เงิน „Teuro“ เอ๊ย Euro ทำให้ค่าครองชีพที่แพงอยู่แล้วแพงขึ้นไปอีก คราวนี้ฉันทันมีโอกาสข้ามไปเยือนอีกสองเกาะบ้านใกล้เคียงเคียงด้วย คือเกาะมูรานี(Murano) และบูรานี (Burano)

ทริปนี้ฉันทันได้เพื่อนสาวใหญ่เป็นคู่หู (ตา คอ และจุมกตวย) ในการเดินทาง เธอเป็นเจ้าหญิงท่ามะลอลจากเปอร์เซีย ฉันทันจะเรียกเธอว่า „เจ้าหญิงกู“ นะคะ เรามีเวลาชมเวนิสสามคืนสี่วัน โดยส่วนตัวฉันทันชอบเที่ยวแบบลุยเองไม่พึ่งทัวร์ ไม่อยากเป็นเหมือนลูกเปิดเดินตามไกด์ ก่อนเดินทางจึงหาข้อมูลรวมทั้งจองตั๋วเครื่องบินจนถึงที่พักราคาเหมาะกับงบประมาณในกระเป๋า โชคดีเมืองที่ฉันทันอยู่เป็นศูนย์กลางการบินของสายการบินราคาประหยัดอย่าง Germanwings เลยได้ตั๋วราคาเป็นมิตรต่อกระเป๋าเงิน

การเดินทางสู่เวนิส จากประเทศในยุโรปสามารถเดินทางได้ทั้งโดยสารรถไฟไปลงที่สถานี Santa Lucia หรือรถบัสไปลงที่สถานีขนส่ง Piazza de Roma หรือขับรถไปเองก็ยิ่งได้ การเดินทางทางอากาศสู่เวนิส สามารถบินไปลงที่สนามบินทั้งสองแห่ง คือ สนามบิน Treviso ตั้งอยู่ฝั่งแผ่นดินใหญ่ ซึ่งสายการบินราคาประหยัดทั้งหลายจะบินไปลงที่นั่น จากสนามบินTreviso มีรถบัสรอบบริการอย่างสะดวกสบายจากสนามบินสู่เกาะเวนิส ใช้เวลาเดินทางถึงสถานีรถบัส Piazza de Roma ประมาณ 45 นาที ราคาตั๋วเที่ยวเดียว 6,50 € ถ้าซื้อไปกลับ 12n€ (ราคาปี 2555) ซื้อได้ที่เครื่องจำหน่ายตั๋วในอาคารสนามบินขาออกหรือที่จุดบริการได้ ทั้งนี้จะมีรถบัสของสายการบินRyanair ร่วมให้บริการด้วย เวลาซื้อตั๋วไปกลับจากบริษัทฯ หนึ่งต้องไปและกลับกับบริษัทนั้น ตอนซื้อตัวย่าลืมขอตารางเวลารถขากลับด้วยนะคะ รถบัสจะแวะจอดส่งผู้โดยสารที่ Mestre (ฝั่งแผ่นดินใหญ่) ที่เดียวแล้ววิ่งต่อไป

เวนิส จากสถานีรถบัสน้ำบริการเรือเมล์เข้าสู่ที่พัก หรือจะเดินไปก็ยิ่งได้คะ

ตัวเรือเมล์ (Vaporetto หรือ Wasserbusse) สามารถซื้อตั๋วที่ทำเรือหรือตามเครื่องขายตั๋ว มีชนิดที่ใช้ได้ตั้งแต่ 60 นาที จนถึงตั๋ว 7 วันคะ แนะนำให้ซื้อตั๋วครอบคลุมจนถึงวันเดินทางกลับด้วยยิ่งดี จะได้ไม่ต้องเสียเวลาซื้อบ่อยๆ และประหยัดกว่าด้วยตั๋วใบนี้ใช้เดินทางได้ทั่วเวนิสและไปเกาะมูราโนและบูราโนได้ด้วยคะ ก่อนลงเรืออย่าลืมสแกนตั๋วที่เครื่องด้วยและรักษาตั๋วไว้ให้ดีด้วยนะคะ ส่วนข้อมูลตั๋วสามารถเข้าไปดูได้ที่นี้คะ <http://www.venedigit.net/fortbewegung/die-wasserbusse.htm>

สนามบินอีกที่หนึ่งคือสนามบิน Marco Polo ตั้งอยู่บนเกาะเวนิส สายการบินที่บินมาลงที่นี่เป็นสายการบินราคาไม่ค่อยเป็นมิตรกับกระเป๋าแพคเกจของฉันทะ ถ้าหากบินมาลงที่สนามบิน Marco Polo จากสนามบินสามารถใช้บริการเรือเมล์สายสีเหลืองหรือสายสีน้ำเงินเดินทางเข้าสู่ใจกลางเกาะ (เมือง) ถ้างบประมาณในกระเป๋าอำนวยจะใช้บริการเรือแท็กซี่ก็ได้คะ

ส่วนที่พักฉันอยากได้ที่อยู่ใจกลาง (เกาะ) เมืองไปมาสะดวก สมัยนี้ง่ายที่สุดคือเข้าอินเทอร์เน็ตถาม "อากู" (google) ฉันได้ห้องพักมีเจ้าของเป็นคนไทยใจดีชื่อ Venice Home ห้องพักอยู่ห่างจากจัตุรัส San Marco หรือ St. Mark's square ซึ่งถือว่าเป็นสะดือของเกาะเวนิสแค่ประมาณสองร้อยเมตรเท่านั้น อยู่แถวสะพาน Rialto ด้วย ใครสนใจติดต่อ คุณเป่า (Pao Venice Home) หรือสอบถามมาทางดิฉันได้คะ บอกกล่าวกันไปเพื่อคนไทยช่วยอุดหนุนคนไทยด้วยกัน ไม่ได้ค้าโฆษณาแต่อย่างใด เห็นบอกว่าตอนนี้มีห้องเพิ่มอีกหลายห้องจริงๆ แล้วฉันอยากพักที่บ้านคุณเป่าทั้งสามคืนแต่ห้องเต็ม อีกคืนต้องระเห็จไปนอนที่อื่นซึ่งอยู่อีกฟากหนึ่งของจัตุรัส San Marco

เมื่อตัวเครื่องบินคอนเฟิร์ม ที่พักพร้อม จัตุรัสเป่าไปเล็กก็ขึ้นเครื่องจะไม่ต้องเสียค่าโหลดกระเป๋าเพิ่ม ที่ลำคัตุรัสเป่าไปพร้อมกับเราแน่นอนไม่ใช่หลงไปเที่ยวเมืองอื่น พร้อมแล้วไปลุยเวนิสกัน

เวนิสเปรียบเสมือนพิพิธภัณฑ์เปิด (Open Museum) ตอนหาข้อมูลฉันอ่านเจอคำเตือนที่น่าสนใจหลายข้อในการมาเที่ยวเวนิส เช่น อย่ามาแบบชะงักทัวร เพราะเวนิสมืออะไรต่อมิอะไรให้ชมเยอะ ต้องละเมียดละไมอยู่หลายๆ วัน (ถ้ามีงบพอ) หากที่พักรู้เหมาะกับการเดินทางชมเวนิสและบปในกระเป๋า ไม่จำเป็นต้องหุรหรรราคาแพง (ถ้ามีตั้งคัพอก็ตามแต่รสนิยม) อยาประหยัดเงินกับการพักบนแผ่นดินใหญ่ คงหมายถึงที่ Mestre

หรือที่ Treviso แต่จ่ายค่ารถหรือแท็กซี่เพื่อเดินทางเข้าเวนิสทุกวันและเสียเวลาไปกับการเดินทาง แทนที่จะได้ชมเวนิสอย่างเต็มอิม อย่านัวแต่ยื่นเข้าแถวรอเข้าชมสถานที่ ที่ใดที่หนึ่งนานๆ ให้เสียเวลาเพราะมีที่อื่นๆ ที่น่าสนใจให้ชมอีกมาก ไม่ควรเสียเงินจ่ายเงินค่าเรือแท็กซี่หรือนั่งเรือคอนโดราชมคลองที่แสนแพง ไม่ควรเสียเงินกับการซื้อทัวร์แพงๆ ทั้งๆ ที่สามารถเดินเที่ยวเองได้ อย่านัวแพคกระเป๋าเหมือนกับย้ายบ้าน คุณจะหมดอารมณ์เที่ยว เพราะต้องลากกระเป๋าขึ้นลงเรือและสะพานแล้วสะพานเล่าเพื่อหาที่พัก อย่านัวเสียเงิน (มากนัก) ในการซื้อของที่ระลึก อย่านัวของมีค่าที่ไม่จำเป็นติดตัวไปจริงๆ แล้วข้อนี้ใช้ได้กับการไปเที่ยวทุกที่นะคะ ทำใจกับการที่จะต้องเบียดเสียดกับผู้คนในการขึ้นลงเรือในเวลาเร่งด่วน

การชมเวนิสให้ทั่วถึงควรใช้วิธีเดินและเดิน อาจจะมีวิธีพักชั่วคราวการนั่งเรือเมล์ชมคลองบ้าง พอถึงสถานที่ที่น่าสนใจก็ขึ้นเรือเดินต่อ การเดินเข้าออกตามตรอกซอกซอยในเวนิสแรกๆ อาจกลัวหลงเพราะคลองและสะพานแต่ละแห่งจะคล้ายๆ กันหมด แนะนำให้เดินตามลูกศรและชื่อสถานที่ที่หมายปลายทาง จะเห็นได้ตามผนังตึกต้นซอยคะ งานนี้ต้องคอยแหยงมองนะคะ สมัยนี้ผู้คนจะใช้เครื่องนำทาง (Navigator) มาใช้ก็ยิ่งได้ เจ้าหญิงเพื่อนสาวผู้ร่วมเดินทางของฉัน เธอมีแต่ตัวและหัวใจพร้อมเงินตุงกระเป๋าไปลุย ฉันเลยรับตำแหน่งไกด์จำเป็นไปโดยปริยาย (ถ้าเป็นผู้ขายคงเป็นไปโดยปริยาย) เรียกว่าฉันพาเธอไปหลงที่ไหนเธอหลงตาม

เราสองคนบินจากเมืองโคโลญจน์ไปถึงสนามบินTreviso เย็นมากแล้วว่าจะนั่งรถไปถึงสถานีรถบัสน้ำ Piazza de Roma ก็มีตพอดี คุณเป่าเจ้าของห้องพักมารับเราไปที่พัก บอกแล้วว่าคุณเป่าใจดี หลังจากเก็บข้าวของอาบน้ำอาบท่าเสร็จเรารีบนอนเอาแรง เพื่อจะไปเกาะมูราโนและบูราโนวันรุ่งขึ้นแต่เช้า การเดินทางจาก

เวนิสไปทั้งสองเกาะแน่นอนต้องไปด้วยเรือเมล์ แนะนำให้เดินทางแต่เช้านะคะ จะได้มีเวลาชมเกาะทั้งสองอย่างไม่เร่งรีบ อีกอย่างจะได้ไม่กลับมาเวนิสมีตนัก

เกาะมูราโนเป็นเกาะที่มีโรงงานทำเครื่องแก้วเจียรระโน ใครที่ชื่นชอบเครื่องแก้วเจียรระโนงานนี้เตรียมคัวกกระเป๋าได้เลยคะ ตามโรงงานต่างๆ มีทัวร์นำชมการผลิตฟรี ฉันเห็นผู้คนเข้าชมกันเป็นกลุ่มใหญ่ๆ เราสองคนไม่ได้ตามไปชมด้วย แต่พากันเดินชมเกาะและความเป็นอยู่ของผู้คน ตามชายฝั่งคลองและจัตุรัสกลางชมชนมีการนำแก้วเจียรระโนรูปร่างต่างๆ มาประดับประดาให้ชม หลังจากที่ได้เดิน

ชมเกาะแก้ว (พิสดาร) กันจนหน้าใจและเมื่อยขาไปแล้ว เราลงมติวว่าจะพักขาโดยการไปนั่งตากแดด "ร" (รอเรือ) เพื่อไปชมบ้านสีสันสดใสคล้ายลูกกวาดบนเกาะบูราโน บนเรือลำที่เราโดยสารไปเกาะบูราโนหนาแน่นไปด้วยนักท่องเที่ยว อย่านัวแต่ที่นั่งว่างเลยที่ยืนยังแทบจะไม่มีทำให้บรรยากาศในเรือวันที่อากาศอบอุ่นปลายเดือนกันยายนกลายเป็นห้องๆ เตออบไปทันที แต่ดีที่ผู้คนน่ารักเหลือหลายหัวเราะหยอกล้อกันไปตลอดทางจนเรือเทียบท่า

พอลงจากเรือก่อนอื่น ฉันรีบเดินหาตารางเรือขากลับไปเวนิสจะได้กะเวลาในการชมเกาะถูก ว่าจะต้องกลับมาขึ้นเรือกี่โมง ปากกว่าว่ามีเที่ยวเรือสองสามเที่ยวในหนึ่งชั่วโมงจนถึงหกโมงเย็นหลังจากนั้นจะมีน้อยลงไปเรื่อยๆ เราเลยตกลงกันว่า จะพยายามกลับมานั่งเรือกลับเวนิสไม่เก็นหกโมงเย็นไม่งั้นจะถึงเวนิสมีตเก็นไป ด้วยว่าเราจะกลับไปเดินเนอร์ที่ร้านอาหารอิตาเลียนพนักงานเสิร์ฟหน้าตาดี (สุดๆ) ที่เราหมายตักกันไว้ตั้งแต่เมื่อวานเย็นตอนที่เดินจากท่าเรือไปที่พัก กว่าจะถึงดินเนอร์เจ้าหญิงออกความเห็น ว่าเราควรจะหาอะไรจุกกันเสียที หาไม่เราอาจจะเป็นลมเพราะความวิวก่อนที่จะเห็นบ้านเรือนอันสวยงามบนเกาะเสียก่อน

ข้อมูลจากอากู (google) บอกว่า ใกล้กับท่าเรือบนเกาะบูราโนมีร้านอาหารที่มีคนไทยเป็นเจ้าของด้วย จากท่าเรือมองไปทางซ้ายมือ เห็นมีอยู่ร้านหนึ่ง น่าจะใช้ร้านนี้เพราะมีอยู่ร้านเดียวเราไปเยี่ยมๆ มองๆ ดู เทาที่เห็น เป็นร้านอาหารจานด่วน ดูคล้ายๆ อาหารทะเลชุบแป้งทอด เราสองคนเป็นคนกินง่ายอยู่ง่าย แต่เรื่องมากไม่ชอบกินของทอดๆ ที่เราไต่เดินมาว่าไม่ตีสูดสุขภาพและจะทำให้สวายนอยลง จากความสวยที่มีนอยอยู่แล้ว ทำให้คิดหนัก เรามองตพักหน้าให้กันสองที่เป็นรู้กันว่า หวงความสวยเสียมมากกว่าตงักิว

พอละสายตาจากร้านอาหารหันหน้าเข้าสู่เกาะต้องตะลึงกับความงาม สีสันของบ้านเรือน ความทิวและกล้วจะเป็นลมหน้ามีตของเราละลายหายไปกับแสงแดดและสายลม ได้อาหารตามายาใจแทน เดินลัดเลาะไปตามคลองเล็กคลองน้อยชมบ้านสีลูกกวาดอย่างสบายใจหายทิว จนมาเจอร้านอาหารอิตาเลียนน่ารักร้านหนึ่ง เจ้าหญิงบอกว่าอาหารตอิมแล้ว หาอะไรกินกันเถอะ สงสารตงใส่ตัวเองบ้าง ฉันได้พิชชากั๊ก เจ้าหญิงได้ลาซานญาพอนั่งตงตงกอนที่หน้าตงจะหยอน ตงพากันออกเดินไปตามซอกซอยผลัดกันถ่ายรูปกันอยู่พักใหญ่ ได้เวลามุงหน้าสู่ท่าเรือกลับเวนิส เรือขากลับไม่ค่อยแน่นเทาไร เลยได้นั่งชมวิวกะเลอย่างสบาย

อารมณ์ กลับถึงที่พักอาบน้ำออกไปเดินเนอรฺรานอาหารที่หมายตาเอาไว้ เป็นร้านเล็กๆ มีไม้กั้นโต๊ะ ถ้าคนแน่นต้องรอคิวโต๊ะว่าง ร้านอยู่ตรงถนนทางผ่านจากสะพาน Rialto ไปจัตุรัส San Marco ชื่อร้าน Ostaria a la Campana ฉันสั่งพิซซ่าเจ พิซซ่าแป้งบางมีผักสดหลากสี ส่วนเจ้าหญิงได้พิซซ่าเห็ด ชอบอกว่าเป็นพิซซ่าที่อร่อยที่สุดเท่าที่ฉันเคยกินมา เอ...พิซซ่าอร่อยหรือว่าพนักงานเสิร์ฟหน้าตาดีกันแน่

มีเวลาอีกวันครึ่ง เจ้าหญิงและฉันจะพากันตระเวนเวนิส นั่งเรือล่อง Grand Canal แลเวนิสให้หน้าใจ หลังอาหารเช้าก่อนจะออกลุย เราต้องขนส่งสัมภาระไปไว้ที่ที่พักใหม่ อย่างที่บอกห้องบ้านคุณเป้าเต็ม ที่พักใหม่อยู่ห่างไปแค่เดินนวนยาลากกระเป๋าประมาณห้านาที เราอยู่แล้วว่ถึงอย่างไรก็ได้ห้องก่อนเที่ยงแน่ๆ ชายวัยกลางคนชาวฟิลิปปินส์ (เราผิดหวังนิดๆ ไม่ใช่หนุ่มอิตาเลียน) เป็นผู้ดูแลบ้านพัก ตั้งแต่ทำความสะอาดไปจนถึงผู้จัดการ ทำทางเป็นมิตรยิ้มแย้มแจ่มใส เธอให้กุญแจสำหรับเข้าบ้าน กระเป๋าฝากไว้ที่ห้องโถงได้ไม่ต้องห่วง ให้เราไปเดินเที่ยวก่อนอีกสองสามชั่วโมงค่อยกลับมารับกุญแจห้อง

ตามข้อมูลบอกว่ามีตลาดอยู่สุดแถวสะพาน Rialto เปิดถึงเที่ยงวัน ฉันเคยอ่านเจอว่า ถ้าอยากเห็นวิถีชีวิตของคนท้องถิ่นต้องไปเดินตลาดสด หากเป็นเมืองท่องเที่ยวควรไปแต่เช้า ถ้าไปสายก็จะเจอแต่นักท่องเที่ยว เราตัดสินใจไปเดินชมตลาดค่อยกลับมารับกุญแจห้อง แล้วก็ไม่ได้ผิดหวัง ตลาดสดครึกครื้นไปด้วยผู้คนท้องถิ่นกำลังจับจ่ายซื้อผัก

ผลไม่รวมถึงอาหารทะเลสดๆ ร้องทักกันเสียงดัง ฟังชัดตามประกาศนอิตาเลียน „Buongiorno!“ (อรุณสวัสดิ์) กันแข็งแะ

เดินเพลินเวลาสองชั่วโมงกว่าผ่านไปไวเหมือนขโมยวิ่งจวกรกระเป๋า เรากลับที่พักพร้อมถุงผลไม้รับกุญแจจ่ายกระเป๋าไปไว้ที่ห้อง ระหว่างพักดื่มกาแฟฉันเปิดดูบันทึก ฉันเขียนไว้ว่า ควรนั่งเรือข้ามฝั่งไปเดินเล่นที่ Monastero de San Giorgio Maggiore ตั้งอยู่บนเกาะเล็กๆ ฝั่งตรงข้ามท่าเรือ San Marco ฉันอยากป็นหอคอยโบสถ์เพื่อชมวิจจากที่นี่ เพราะค่าป็นราคาถูกกว่าที่คอคอยแห่งจัตุรัสซานมาร์โก (St. Mark's Clocktower) ช้าก่อนทานทั้งหลาย สิ่งที่ฉันเพิ่งรู้เกี่ยวกับเจ้าหญิงเพื่อนร่วมทางคือ เธอกลัวความสูงและความแคบ เธอว่าถ้าฉันอยากป็นขึ้นไปตามกลมชมวิจข้างบนโน้น ก็เชิญขึ้นไปตามสบาย เธอจะไปเดินตากลมชมหนุ่มๆ อิตาเลียนรอลข้างล่าง ถ้าชมวิจจนหน้าใจแล้วมาเจอกันที่หน้าโบสถ์ ฉันเลยได้ฉายเดี่ยวขึ้นไปแป๊บเดียว ต้องรีบลงมา กลัวเพื่อนจะถูกหนุ่มอิตาเลียนลลอลงไปทำมิติมีราย เอ๊ย กลัวเพื่อนหลง ฉันรู้ว่าเจ้าหญิงไปไหนคนเดียวหลงแน่ๆ เคยไปเดินซื้อของบนถนนช้อปปิ้งที่โคโลญจน์ด้วยกัน (ซึ่งเดินกันอยู่แทบทุกวัน) ชื่อของเสรีจออกมาจากร้าน เธอถามว่าเราอยู่ที่ไหนกันนี้ ฉันโลงใจ เมื่อลงมาแล้วเห็นเพื่อนรออยู่หน้าโบสถ์

อีกครั้งวันที่เหลือเรานั่งเรือล่องคลองหลวงแห่งเวนิส (Grand Canal) ซึ่งเป็นเส้นทางสัญจรหลักทางน้ำของเมือง ตามข้อมูลบอกว่า มีความยาว 3,800

เมตร กว้าง 30-90 เมตร ลึกโดยเฉลี่ยประมาณ 5 เมตร นี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ฉันไม่ยกานั่งเรือคอนโดล่า ฉันสูงแค่ 1.60 เมตร เกิดโชคร้ายพลัดตกลงไป รับรองจมแน่นอน ตึกรามบ้านช่องริมคลองหลวง มีประมาณ 170 หลัง ที่สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 13-18 เรานั่งเรือชมคลอง แวะขึ้นไปเดินเลาะตรอกชอกชอย ข้ามสะพานแล้วสะพานเล่า จนเจ้าหญิงสะกิดว่า อายากกลับไปพักเสียหน่อย ก่อนที่จะกลับไปเดินเนอรฺรานเก่าเวลาเดิม

วันสุดท้ายที่เวนิส ต้องเช็คเอาท์ออกจากที่พักก่อนเที่ยง คนดูแลห้องพักแนะนำว่า เราสามารถฝากกระเป๋าไว้ที่ห้องโถงได้ ตอนกลับมารับกระเป๋าให้วางกุญแจห้องทิ้งไว้ อย่างน่าติดตัวไปเป็นที่ระลึก เอ๊ย...ระลึก ไม่งั้นจะถูกเรียกเก็บเงินทางบัตรเครดิตที่ให้ขอมูลไว้ เทียบบินขากลับเยอรมนีออกตั้งทุ่มกว่าๆ ฉันจัดการเช็คอินผ่านอินเทอร์เน็ตพร้อมปรีนตบัตรขึ้นเครื่องเรียบร้อยแล้วตั้งแต่เย็นวานจะได้ไม่เสียเวลารอเข้าแถวเช็คอินที่สนามบินสายการบิน Germanwings สามารถเช็คอินล่วงหน้าผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้ 72 ชั่วโมง เรามีแค่กระเป๋าขึ้นเครื่องคนละใบ ประหยัดเวลาได้เยอะทีเดียว ฉันรับปากกับเจ้าหญิงว่า จะพาซื้อของในวันที่เราจะกลับ ที่ผ่านมาสองวันเต็มๆ เราไม่เหลียวแลของสวยงามที่ไหนเลย นอกจากไปสการด์ที่ส่งให้เพื่อน เวลาไปเที่ยวฉันมักจะเฉยเมยกับการซื้อของ ด้วยเหตุผลสองสามประการ คือ กระเป๋าฉันแพบ ไม่ชอบหิ้วของและสินค้าตามเมืองท่องเที่ยวที่ไหนก็เหมือนๆ กัน คือ แพง

ก่อนออกปฏิบัติการช้อปปิ้ง เรามีข้อตกลงกันเล็กน้อย คือฉันยังไม่ได้เข้าไปชม Saint Mark's Basilica เลย อย่างไรก็ตามต้องขอเข้าไปชม มิฉะนั้นจะไม่ยอมกลับบ้าน Saint Mark's Basilica หรือ Basilica Cattedrale Patriarcale di San Marco ในภาษาอิตาเลียนนั้น ตั้งอยู่ที่จัตุรัส San Marco เป็นมหาวิหารในคริสตศาสนานิกายโรมันคาทอลิกแห่งเวนิส อิตาเลียนตอนเหนือ เป็นสถาปัตยกรรมแบบ Byzantine (ข้อมูลจาก Wikipedia) ภายในมหาวิหารด้านล้างมีชมพูรี่ ถ้าไม่ยกเข้าแถวหน้ามหาวิหารนาน จงไปแต่เช้าค่ะ เจ้าหน้าที่จะจัดให้เข้าชมเป็นกลุ่มๆ ถ้าปล่อยให้เข้าไปทีเดียวเยอะๆ ผู้ชมจะแน่นโบสถ์ ฉันได้ชมมหาวิหารแห่งซานมาร์โกส์ใจ(นึก) เจ้าหญิงทั้งสมหวังและสมหมายในการช้อปปิ้ง ได้เวลาอำลาเวนิสเรากลับไปเอากระเป๋าจากที่พัก เนื่องจากยังมีเวลาเหลือและประหยัดเงินค่าตัวเรือ เราตกลงใจลากกระเป๋า (ใบน้อย) ไปสถานีขนส่งเพื่อนั่งรถบัสมุ่งหน้าสู่สนามบิน

กำไลขำพเจ้า (ยัง) ไม่สึก -พร:ไพฑูริกา วิชาลิ

มีหลายเหตุหลายปัจจัยที่ทำให้ข้าพเจ้าไม่รีบสึก ขอสารภาพว่า อาจารย์ยันตระเป็นผู้หนึ่ง ที่มีส่วนทำให้ข้าพเจ้าบวชต่อหลังจากครบกำหนด 3 เดือนแล้ว ท่านว่าอย่าเพิ่งสึก เพราะข้าพเจ้ามีราศีนักษบวช ความศรัทธาในตัวท่านทำให้ข้าพเจ้าถือว่านี่เป็นพรและกำลังใจอันประเสริฐ แม้บัดนี้ศรัทธาดังกล่าวจะสิ้นไปแต่ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกขอบคุณที่มีส่วนช่วยรั้งไม่ให้ข้าพเจ้าทำตามที่ตั้งใจไว้ ทั้งๆ ที่ข้าพเจ้าหมายมั่นปั้นมือแล้วว่า จะไปดูหนังเรื่อง "คานธี" และ "อิตี" ทันทีที่สึกออกไป ส่วน "The Postman Always Rings Twice" นั้นน่าเสียดายที่ออกไปตั้งแต่เดือนแรกที่บวช ข้าพเจ้าเป็นแฟนแจ๊ค นิโคลสัน เสียด้วย

บวชมาตั้งแต่ใครต่อใครสำคัญผิดคิดว่าเป็นเนร จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ชาวบ้านเรียกว่าหลวงพ่อกแล้ว กระนั้นก็ยังมีความครวญที่เวลาเผลอลูบหัวตัวเองแล้วก็อดประหลาดใจไม่ได้ว่าเราเป็นพระหรือนี่?

เวลา 12 ปี หากมองไปข้างหน้าก็รู้สึกยาวนาน ยิ่งนัก ครั้นเหลือียวไปข้างหลัง กลับรู้สึกเวลาช่างผ่านไปเร็วแท้ เร็วจนบางทีคิดว่าข้าพเจ้าเพิ่งสละเพศฆราวาสไปเมื่อไม่นานมานี้เอง

มาถึงบัดนี้ แม่สมณสัญญาจะฝังลึกในกลมสันดานยิ่งกว่าแต่ก่อน ที่เผลอวิ่ง หรือเผลอรับของจากสีกาด้วยมือตน เห็นจะไม่ม่อีกแล้ว แต่บางครั้งก็รู้สึกว่าคุณเป็นคน 2 โลก ไม่ต่างจากคน 2 สัญชาติ คือแม่จะสำนึกในความเป็นพระ แต่ก็ไม่รู้สึกแปลกแยกกับโลกของฆราวาส มีบ้างที่เวลาฝันก็เห็นตนเป็นฆราวาส แต่เมื่อใดที่อยู่กับความเป็นจริง โดยเฉพาะยามเดินบนท้องถนนในกรุงเทพฯ หรือคอยรถเมล์ ในช่วงชั่วโมงเร่งด่วน สำนึกในความเป็นพระจะชัดแจ่มแจ่มแจ้งทีเดียว เพราะคงไม่มีอะไรอีกแล้วที่จะทำให้ข้าพเจ้าประจักษ์แก่ใจว่า ตนนั้นเป็นส่วนเกินของโลกฆราวาส ได้เท่ากับตอนที่ถูกเบียด จนต้องอาศัยไหล่ถนนเป็นทางเดิน หรือต้องคอยเฝ้ามองใครต่อใครรูขี้หน่อแล้วคันแล้ว คันแล้ว โดยตนไม่มีสิทธิ์ขึ้น

การครองเพศบรรพชิตมานานกว่าศวรรษ เป็นเรื่องข้าพเจ้าไม่เคยนึกฝันมาก่อน มิตรสหายก็คงไม่คิดเช่นกัน ชาวลือว่าข้าพเจ้าสึกแล้ว หรือกำลังจะสึก จึงเข้าหาข้าพเจ้ามาตั้งแต่พรรษาแรกๆ เลยทีเดียว จะว่าไป เพื่อน ๆ พูดถึงการสึกของข้าพเจ้าก่อนที่ข้าพเจ้าจะบวชเสียอีก เรื่องนี้ที่จริงก็เข้าใจได้ เพราะข้าพเจ้าเองแต่เดิมก็ตั้งใจว่าจะบวชเพียงแค่ 3 เดือนเท่านั้น ชื่นบวชนานกว่านั้น ดูจะเป็นการเอา

เปรียบเพื่อนร่วมงานเกินไป แต่ครั้นครบกำหนดบวช ข้าพเจ้ากลับรู้สึกอาลัยเพศบรรพชิตยิ่งนัก เป็นความอาลัยไม่แพ้กับตอนอาลัยเพศฆราวาสด้วยอาหารเย็นรสอร่อยในคืนสุดท้ายก่อนบวช ในที่สุดข้าพเจ้าก็ต้องไปเจรจาขออนุญาตเพื่อนร่วมงาน บวชต่ออีกสักระยะหนึ่ง ต่อมาก็ขอยึดไปจนออกพรรษา แล้วก็เจรจาท่อนบวชครบปี จากนั้นก็ไม่มีการเจรจาอีกแล้ว เพื่อน ๆ คงทำได้ หรืออาจคิดว่าอีกไม่นานข้าพเจ้าก็คงจะกลับมา

มีหลายเหตุหลายปัจจัยที่ทำให้ข้าพเจ้าไม่รีบสึก ขอสารภาพว่า อาจารย์ยันตระเป็นผู้หนึ่ง ที่มีส่วนทำให้ข้าพเจ้าบวชต่อหลังจากครบกำหนด 3 เดือนแล้ว ท่านว่าอย่าเพิ่งสึก เพราะข้าพเจ้ามีราศีนักษบวช ความศรัทธาในตัวท่านทำให้ข้าพเจ้าถือว่านี่เป็นพรและกำลังใจอันประเสริฐ แม้บัดนี้ศรัทธาดังกล่าวจะสิ้นไปแต่ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกขอบคุณที่มีส่วนช่วยรั้งไม่ให้ข้าพเจ้าทำตามที่ตั้งใจไว้ ทั้งๆ ที่ข้าพเจ้าหมายมั่นปั้นมือแล้วว่า จะไปดูหนังเรื่อง "คานธี" และ "อิตี" ทันทีที่สึกออกไป ส่วน "The Postman Always Rings Twice" นั้นน่าเสียดายที่ออกไปตั้งแต่เดือนแรกที่บวช ข้าพเจ้าเป็นแฟนแจ๊ค นิโคลสัน เสียด้วย

คงไม่ใช่เพราะ "ราศีนักษบวช" ดอกที่ทำให้ข้าพเจ้าบวชได้นานกว่าเพื่อน ๆ รุ่นเดียวกัน มานึกดูก็เห็นจะเป็นเพราะความเข็ดขยาดในชีวิตฆราวาสนั่นเองเป็นประการสำคัญ ที่ว่าเข็ดขยาดนั้นไม่ใช่เพราะข้าพเจ้าออกหัก ผิดหวังกับชีวิต หรือสิ้นหวังกับสังคม ชีวิตไม่มีอะไรที่ผิดหวัง (ส่วนหนึ่งก็เพราะไม่ค่อยหวังอะไรกับชีวิตอยู่แล้ว) ส่วนสังคมนั้นก็ยังมีอะไรที่เรากลัวจะทำอีกมาก แต่เมื่อถึงจุดหนึ่งข้าพเจ้าก็พบว่า ตนเองเหนื่อยล้าเต็มที่แล้ว เป็นความเหนื่อยล้าชนิดที่ไม่ยอมคิดหาความสงบนิ่ง แถมยังสงบยังไม่ได้ด้วย เพราะใจร้อนรนไม่อยู่สุข ต้องวิ่งวนกระเซอะกระเซิง นับวันคุณภาพชีวิตยิ่งตกต่ำ หงุดหงิดง่าย จนพาลมีเรื่องมีราวกับคนไปทั่ว แถมยังนอนไม่หลับ กินไม่อร่อยเพราะความเครียดรุมเร้า

สภาพชีวิตดังคนหนีเงาเช่นนี้แหละ ที่ผลักไสให้ข้าพเจ้าเขารวมเงาแห่งผากาสาวพัสตร์ แต่กว่าจะบวชก็ต้องทำใจอยู่นาน เพราะรู้ว่าจะต้องไปเจอกับความทุกข์แค้น แต่ก็เชื่อว่าทุกขที่นี้จะนำไปสู่ความสงบและความสุข เมื่อบวชได้ไม่นาน ชีวิตก็ฟื้นคืนสภาพ การได้อยู่สงบและมีโอกาสเพ่งพินิจจิตใจของตนเอง ทำให้แลเห็นได้ว่า ชีวิตฆราวาส

นั่นเป็นชีวิตที่เสียสมดุลได้ง่ายเพราะวุ่นจนยากที่จะวางจิตแล่นออกนอกจนยากจะสงบนิ่งอยู่ภายใน ยิ่งนักกิจกรรมด้วยแล้ว การจะประคองชีวิตจิตใจให้ลงตัวมิใช่เรื่องง่ายเลย เพราะชีวิตแทบจะกลายเป็นของสาธารณะไปเสียแล้ว จึงไม่ค่อยมีเวลาให้กับตัวเองเท่าใดนัก ชีวิตที่ดีคือชีวิตที่จัดสมดุลให้แกตนเองได้ง่ายไม่ว่าจะเป็นกายกับใจ ภายนอกกับภายใน ส่วนตัวกับส่วนรวม ในความเห็นของข้าพเจ้า ชีวิตบรรพชิตเป็นชีวิตที่เอื้อต่อดุลยภาพดังกล่าว จัดเป็นชีวิตที่ลงตัว อยา่งน้อยก็กินนอนและตื่นเป็นเวลา แค่งการหลังเพียงประการเดียว ชีวิตฆราวาสสมัยใหม่ก็ทำได้ยากเสียแล้ว

แต่ถ้าชีวิตพระราบรื่นเป็นสุขไปเสียหมด ผู้คนก็คงจะบวชกันไม่สึก และถ้าชีวิตพระไม่มีปัญหาเสียเลย บางคำบางคืบข้าพเจ้าก็คงไม่ฝันดอกว่า ได้จับพลัดจับผลูเข้าไปในโรงหนึ่งด้วยความประหลาดประหลาดหรือว่าเมื่อหนึ่งฉายจบและเปิดไฟ คนในโรงจะจับได้ว่ามีพระเข้ามาดูหนัง แลละปัญหาของพระมีมากกว่าความอยากดูหนัง ข้าพเจ้าออกจะโชคดีที่ตอนเป็นฆราวาสหาแฟนกับเขาไม่ได้ (ถึงแม้จะพยายามหา แต่ที่สุดก็ลงท้ายด้วยความรู้สึกดังฝุ่นธุลีบนท้องถนนที่หาทำอะไรไม่ได้) ดังนั้นจึงสามารถบวชได้นานขณะที่เพื่อนพ้องหลายคนจำต้องสึกหาเวลาเพศไปเพราะมีพันธะก่อนบวช

แต่ไม่ว่าจะมีแฟนหรือไม่ เมื่อบวชแล้วเรื่องผู้หญิงหรือที่พระเรียกว่ามาตุคาม ก็ย่อมต้องเข้ามาพัวพันอย่างน้อยก็ในทางจิตใจ เพียงแค่การแสดงความรักด้วยวาจาและทำให้อันสุภาพอ่อนน้อมของผู้หญิงก็อาจถูกแปรเป็นความฝันฟุ้งปรุ่งแต่งในใจของพระได้ต่างๆ เพราะบ่อยครั้ง ฉันทาคติที่ทำให้แยกไม่ออกระหว่างความเคารพนับถือกับความรัก

เรื่องราวของพระจำนวนไม่น้อยที่สึกหาเวลาเพศออกไปเพื่อจะแต่งงานแล้วกลับ "วัด" นั้น นับเป็นข้อเตือนใจที่ช่วยให้อ่านใจได้มากขึ้น แต่เมื่อได้รับรู้ข่าวคราวของพระหลายรูปที่ต้องปฐมปารวชิก บางทีก็อดไม่ได้ที่จะต้องกลับมาตั้งคำถามกับเส้นทางชีวิตในปัจจุบันของตน เพราะพระเหล่านั้น บางรูปเท่าที่รู้จักก็มีชีพพระแล้ว หากเป็นผู้ปรารถนาความเจริญงอกงามในชีวิตพรหมจรรย์ แต่แล้วก็กลับพลั้งพลาด ถ้าคิดว่าเราเป็นมนุษย์คนละประเภทกับพระเหล่านั้น และไม่มีวันจะทำกรรมอันอุกฤษฏ์เช่นนั้นได้นั้นก็แสดงว่าเราหลงตนเกินไปแล้ว (เวณเสียแต่อริยผลบังเกิดแก่เราแล้วเท่านั้น)

คราใดที่นึกถึงเส้นทางที่ทอดยาวเบื้องหน้า และระลึกถึงเรื่องราวของผู้พลั้งพลาดเหล่านั้นก็อดประหลาดใจไม่ได้ บางครั้งก็ให้ทอดถอยว่า สักวันหนึ่งเราคงจะพ่ายแพ้ต่อความระแค้น ยิ่งมาได้ยินคำของท่านอาจารย์พุทธทาสที่กล่าวเตือนลูกศิษย์

ผู้ใกล้ชิดว่า สำหรับพระที่บวชแต่ยังหนุ่ม ช่วงที่ต่อระมัดระวังตัวอย่างยิ่งก็คือช่วงอายุ 40-60 ปี ข้าพเจ้าเลยพาลจะยกธงขาวเอาคือ ๆ เพราะนี่ก็ใกล้จะถึง "วัยอันตราย" แล้ว อุบัติฆาตกรรมอาจารย์และสหธรรมิกภรรยาที่เคยเตือนหลายครั้งหลายหนว่า ถ้าไม่คิดจะบวชตลอดชีวิตก็ควรระวังเสียต่อนี้ บางท่านหวังว่าข้าพเจ้าจะทำมาหากินไม่ทันเขา บางท่านก็เกรงว่าศรัทธาของญาติโยมจะฝืดกรากก็จนทำใจไม่ได้หากข้าพเจ้าจะสึกเสีย

แต่การประพฤติพรหมจรรย์มิใช่การทำศึกสงครามดังตรัสไว้ในพระบาลีดอกหรือ คนที่เพียงแต่เห็นยอดธงหรือได้ยินเสียงก็ก่อกองของกองทัพ ข้าศึกก็ยอมแพ้เสียแล้ว จะถือว่าเป็นนักบวชประเภทใด เสนาภรณ์นั้นมียกทัพอันยิ่งใหญ่ แต่เราสมควรลาถอยก็ต่อเมื่อได้ประดาบกันแล้วมิใช่หรือ คิดเช่นนี้แล้วก็เลยมีความกล้าที่จะลุกขึ้นสู้ แม้ไม่แน่ว่าจะผ่านไปได้ก็สู้ก็สู้ตาม ยังดีที่ข้าพเจ้าพอรู้เท่ารู้ทันในเรื่องจิตใจอยู่บ้าง ทำให้รู้จักอุบายหลอกล่อหลบหลีกออกจากกามไปได้ จึงรักษาตัวรอดมาได้จนทุกวันนี้ แต่หากว่าถึงคราวที่จะต้องเผชิญกับมันซึ่ง ๆ หน้า ก็หวังว่าจะไม่หวั่นไหว หากพร้อมจะเข้าไปแลกหมัดกับมันอย่างพระอาจารย์ทองรัตน์ซึ่งเป็นอาจารย์ของหลวงพ่อบุชา มีเรื่องเล่าว่า ท่านเคยคิดจะสึกไปแต่งงาน ใครห้ามก็ไม่ฟัง แต่ในที่สุดท่านก็ขอขวานจากชาวบ้าน ตั้งหน้าตั้งตาฟันขนอนไม่อยู่ 3 วัน 3 คืน จนกระทั่งมือแตก ร่างกายอ่อนเพลียเต็มที่ เสร็จแล้วท่านก็ถามใจตัวเองว่า "รู้จักพอมีงใหม่" สุดท้ายท่านก็บวชต่อจนได้เป็น "จอมทัพธรรม" คนสำคัญของภาคอีสาน

ประสบการณ์ที่ผ่านมาทำให้รู้ว่า เกล็ดลับอย่างหนึ่งในการบวชให้ได้นาน (อย่างน้อยก็สำหรับข้าพเจ้า) ก็คือหลีกเลี่ยงไปข้างหลังบ่อย ๆ และมองไปข้างหน้าบ่อย ๆ หนอยนี้คงทำนองเดียวกับนักโทษที่ถูกจำคุกตลอดชีวิต เพราะข้างหน้านั้นมองไม่เห็นอนาคตว่า เมื่อไรจะได้ออก หรือถึงจะได้ออกก็คงอีกนาน คนเรายังบวชได้นานเท่าไร เวลามองย้อนหลังก็อดยินดีไม่ได้ว่า เราได้เดินทางมาไกลแล้ว แต่ครั้นมองไปข้างหน้า เห็นเส้นทางทอดยาวเหยียดจนมองไม่เห็นจุดสิ้นสุดการเดินทางแล้ว ก็พาลจะท้อใจ เพราะคงอีกนานกว่าจะถึง และไม่แน่ว่าจะไปถึงหรือไม่ (เวณเสียแต่คุณบวชเมื่ออายุ 60 หรือ 70 ปีแล้ว)

แต่ข้าพเจ้ามิได้มองย้อนหลังไปสุดที่วันแรกบวชเท่านั้น หากบ่อยครั้งก็มองเลยไปก่อนนั้น นึกถึงชีวิตรอนรอนกระวนกระวายสมัยเป็นฆราวาส โดยเฉพาะปีสุดท้ายก่อนบวชคราใด ความคิดที่จะสึกก็ฝ่อลงไปทันที ราวดอกไม้ที่เจอน้ำร้อน แม้เวลาสิบกว่าปีจะทำให้ความทรงจำเลือนลางลงไปบ้าง

แต่ชีวิตอันเหนื่อยล้าของผู้คนที่พบเห็นและรู้จัก ก็ช่วยเตือนความจำได้ไม่น้อย

ข้าพเจ้าเป็นปุถุชน มิได้มีคุณวิเศษไปกว่าคุณุศล แม้จะรู้สึกซาบซึ้งในบุญคุณของผ้าเหลืองที่ช่วยคุ้มครองคุ้มครองจิตของตนมิให้ทุกข์ภัยแผ้วพานมากนัก พอ ๆ กับที่เห็นยว้งมิให้ตนเองลุแก่อันหาและโทษะ จนเที่ยวก่อปัญหาหรือสร้างความเดือดเนื้อร้อนใจให้แก่ผู้อื่น ๆ กระนั้นก็ตามบางครั้งก็อดลั้งใจไม่ได้ว่า ตนเองเหมาะกับชีวิตเช่นนี้หรือไม่ เพราะใจมิได้ตีตมด้าแนวแน่ในชีวิตพระเสียทีเดียว แม้จะบวชมานานนับสิบปีแล้วก็ตาม แต่มีวันหนึ่งได้อ่าน "เถรีคาถา" เมื่อถึงบทของพระอัญญาตราสามาเถรีแล้ว ก็เกิดกำลังใจขึ้นมา เพราะท่านเล่าว่าไม่เคยได้รับความสงบใจแม้ขณะเดียว ทั้ง ๆ ที่บวชมานานถึง 25 ปี ตั้ง 25 ปี! แลแม้ยังไม่ประสบความสำเร็จความสงบจิตแม้แต่น้อย ข้าพเจ้าต้องอุทานในใจที่นำประหลาดใจก็คือท่านหาได้ทอดถอยไม่ หากเพียรพยายามบวชต่อไป จนในที่สุดความเพียรก็ส่งผล ท่านได้บรรลุธรรมในที่สุด

ถึงตรงนี้ ข้าพเจ้าก็พอจะอดอ้างได้ว่า ชีวิตการบวชของข้าพเจ้าใช้ว่าจะเลวร้ายเสียทีเดียวนัก เพราะอย่างน้อยก็ได้มีโอกาสสัมผัสสัมผัสความสุขในจิตใจเนื่อง ๆ ถึงจะดี ๆ ชั่ว ๆ อย่างไร ก็ไม่เคยถูกความทุกข์รุมเร้าทั้งวันทั้งคืนตลอด 7 ปี จนถึงกับลงมือฆ่าตัวตายอย่างพระสีหาเถรี ซึ่งเป็นพระเถรีอีกรูปหนึ่งที่มีชื่อจารึกในพระไตรปิฎก แต่ข้าพเจ้าก็คงจะอดอ้างได้เพียงแค่นั้นกระมัง เพราะในบั้นปลายชีวิตท่านก็ได้บรรลุอรหัตผลเช่นเดียวกับพระอัญญาตราสามาเถรี

ปุถุชนอย่างข้าพเจ้าหากสามารถดำรงเพศพรหมจรรย์ไปจนตลอดชีวิตโดยไม่ถ่วงพระศาสนาให้ทรุดต่ำลงไปกว่านี้ ก็นับว่าเป็นความสำเร็จในชีวิตแล้ว

จาก <http://www.visalo.org/article/ExpWhyStillMonk.htm>

ทีมงานของเราประกอบด้วยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรที่มีคุณภาพมากด้วยประสบการณ์

บริการของเรา

- ลดGRAM, เสริมGRAM โดยไม่ต้องผ่าตัด
- ลบรอยเหี่ยวย่นด้วย Collagen, Hyaluron, Botox
- เติมร่องแก้มให้สวยอิมเอบมีราตี
- ปรับสภาพผิวขาวเนียนสดใสดูอ่อนกว่าวัย (ใบหน้า หรือ ทั้งตัว)
- สัก คิ้ว, ขอบตา, ขอบปาก, ริมฝีปากถาวร, ลบรอยสักถาวร
- ลดไขมันทั่วตัวหรือเฉพาะส่วน
- แก้ปัญหา สิว, ฝ้า, จุดด่างดำ, กระ
- ถอนขนถาวร บริเวณที่ต้องการ
- ทำเล็บมือเล็บเท้า... ฯลฯ

****เปิดให้บริการในส่วนของชาลอนด้วยคะ****

เปิดสอนหลักสูตร

- คอสเมติก (รับรองโดยแพทย์)
- การทำเล็บเท้า (รับรองโดยแพทย์)
- การต่อเล็บ, การดีไซด์เล็บ
- การสัก คิ้ว, ขอบตา, ขอบปาก, ริมฝีปาก ถาวร
- สปาเพื่อฟื้นฟูสุขภาพ
- นวดกดจุดฝ่าเท้าแบบไทยและทิเบต
- นวดไทยแผนโบราณ, นวดอาโรมาเทราพี
- นวดหินร้อน, นวดน้ำมัน,
- นวดกดจุดหัวแบบชิวาสี, นวดกดจุดตัวแบบชิวาสี
- นวดหน้าผ่อนคลาย, นวดลดความอ้วน
- แต่งหน้ากลางวันกลางคืน... ฯลฯ

***** หมายเหตุ *****

นักเรียนที่จบหลักสูตรทุกท่านจะได้รับประกาศนียบัตร ที่ถูกต้องตามกฎหมายเยอรมันสามารถนำไป ใช้ประกอบ อาชีพ ได้ทั้งในประเทศเยอรมนี และประเทศในยุโรป

บริการให้คำปรึกษา สำหรับนักเรียนในเรื่องการเรียนและการจัดหาสถานที่พักให้สำหรับนักเรียนที่ต้องเดินทางไกล

**** ข่าวใหม่ล่าสุด **** SP-Kosmetik เปิดสอนหลักสูตรการทำผลิตภัณฑ์สปาจากวัตถุดิบที่มีอยู่ในเยอรมนี อาทิเช่น น้ำมันนวด, ครีมพอกหน้า ฯลฯ เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการนำเข้าสินค้าและเปิดบริการให้คำปรึกษา เรื่องการบริหารจัดการธุรกิจสปา

ช่วงนี้

เรามีหลักสูตรการเรียนแบบแพคเกจในราคาพิเศษสุด

ติดต่อสอบถามได้ที่ โทร : 069 -24248835 มือถือ : 0175 - 2401185

D Magazine

นิตยสารดี มีดี เพื่อคนไทย
www.d-magazine.de

In Deutschland leben inzwischen mehrere zehntausend Thais. Der Wissensdurst ist groß. Es gibt aber zu wenig Medien für sie. Diese Zeitschrift soll ihnen in erster Linie dabei helfen, sich in einem für sie zunächst fremden Land zurecht zu finden und hier zu leben. Dazu dient das D- Magazine. Es ist Quelle für Informationen und freier Platz für Meinungen.

D-Magazine ist eine von in Deutschland lebenden Thais herausgegebene Zeitschrift.
D gelesen wie der englische Buchstabe **d** ist eine Anspielung auf das Thaiwort **die = gut**. Und das Wort steht hier für Qualität

นิตยสารดี -มีดี เพื่อคนไทย-
นิตยสารดี เป็นสื่อคุณภาพ มุ่งหวังที่จะเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนและคนไทยในสหพันธ์ฯ เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ เป็นทั้งแหล่งข้อมูลข่าวสาร และเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นระหว่างชุมชนไทยทั้งในเยอรมนีและในประเทศต่างๆ

Abonnement:

Ja, ich bestelle das D-Magazine zu nächst für 4 Ausgaben ab Beginn der 1. Lieferung zu Preis von 20,00 Euro (einschließlich Zustellungsporto in Deutschland - Zustellung in Ausland zuzüglich Porto).

Vor- und Nachname:.....
Straße, Nr.:.....
PLZ, Wohnort:.....
Telefon:..... E-Mail:.....
Datum/ Unterschrift:.....

Zahlungsweise durch Banküberweisung:

„D-Magazine“,
Bank: Volksbank e.G. Überlingen
Kontonummer: 47070201, BLZ: 690 618 00

Bitte Coupon ausfüllen und abschicken:

D-Magazine, Abo-Service,
c/o Aunchun Hirling
Am Maisenbühl 28C, 78333 Stockach-Wahlwies

ติดต่อ/ สอบถาม/ สมัครเป็นสมาชิก/ สนับสนุน/ โฆษณา/ ตีละขม

ติดต่อกองบรรณาธิการ

- เยอรมนี**
pataya@d-magazine.de
aunchun@d-magazine.de
walawan@d-magazine.de
saisuda@d-magazine.de
benjamas@d-magazine.de
sopaporn@d-magazine.de
chalat@d-magazine.de
pornpana@d-magazine.de

สวีตเซอร์แลนด์
oranee@d-magazine.de

กรุงเทพมหานคร
pasamonwal@d-magazine.de

**ติดต่อกับนิตยสารดีได้ที่
Kontakt mit D-Magazine**

Redaktionsanschrift:
Dr. Pataya Ruenkaew
Carl-von-Ossietzky-Str. 21
D-33615, Bielefeld
E-Mail: pataya@d-magazine.de

Abonnement/ Anzeige/ Sponsoren:
Frau Aunchun Hirling
Am Maisenbühl 28C
D-78333 Stockach-Wahlwies (Bodensee)
Mobil: 0157 3531 2327
E-Mail: aunchun@d-magazine.de

ดี

D magazine

นิตยสารดี

www.d-magazine.de / www.d-magazine.eu

e-mail: info@d-magazine.de

ผู้ผลิต

สมาคมเครือข่ายคนไทยในต่างประเทศ (เยอรมนี)

www.nto-germany.de

หัวหน้าบรรณาธิการ

ดร.พัทยา เรือนแก้ว

กองบรรณาธิการ

ดร.พัทยา เรือนแก้ว, วลาวัลย์ อัดเบรช, อัญชัญ เอียร์ลิง, โสภภาพ คุวช, พนมลวรรณ เกริกสุวรรณชัย, ออร์นี ไฟฟ์เฟอ, สายสุดา โพล

ผู้ร่วมงานในเล่ม

พัชรี คาสปาร์-ซิกเคอร์มันน์, กัทริอา นาญสกูล, อัมพร วอลคเคอร์, เรียม แบดมินตันคอร์ส, แกวกา คุงเงอร์, ปัทมา อินโด, ซาบีเน มึลเลอร์, เวนา สปลินเตอร์, ญาคิมิน สเตาส์

พิสูจน์อักษร

สุวีรัตน์ นิชาพัฒน์, จิราภรณ์ ธีระภัทรานันท์, ดร.คุร์ท ซาลันทิน กราฟิก

ชลัช วยรธรรม, พรพนา คุชจุ

เวบมาสเตอร์

เบญจมาศ คลิงเลอร์

โรงพิมพ์ (Druckerei)

Saxoprint GmbH, Digital- & Offsetdruckerei, Enderstraße 94, 01277 Dresden

สมัครเป็นสมาชิก

สมาชิกรายปี 4 เล่ม กำหนดค่าสมาชิกทุกๆ สามเดือน ราคา 20 ยูโร พร้อมค่าส่ง

ติดต่อของสมัครเป็นสมาชิกได้ที่

อัญชัญ เอียร์ลิง

Am Maisenbühl 28 C, 78333 Stockach-Wahlwies

แชนด์: 01774954640

สิ่งตีพิมพ์ในนิตยสาร "ดี" มาจาก "สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย" ไม่นับว่าดัดแปลงสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ และรูปภาพอันใด รับอนุญาตจากผู้ผลิต คัดลอกหรือพิมพ์ซ้ำบทความหรือรูปภาพที่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ ที่อื่นมาแล้ว กรุณาติดต่อเจ้าของบทความโดยตรง

D-Magazine

www.d-magazine.de / www.d-magazine.eu

e-mail: info@d-magazine.de

Herausgeber:

Netzwerk der Thailänder im Ausland (Deutschland)

www.nto-germany.de

Chefredakteurin:

Dr. Pataya Ruenkaew

Redaktion:

Dr. Pataya Ruenkaew, Walawal Albrecht, Aunchun Hirling,

Sopaporn Kurz, Pasamolwan Kerksuwanchai,

Oranee Pfeiffer, Saisuda Pohl

Redaktionsmitarbeiter:

Patcharee Kaspar-Sickermann, Pattira Hansakul,

Amporn Walker, Riam-Badminton Chorus,

Kaewkao Dunger, Patama Into,

Sabine Müller, Vera Splinter

Jasmin Stauss

Korrektor:

Sureerat Nichapat, Jiraporn Teerapatranun, Dr. Kurt Salentin

Grafiker:

Chalat Worayanyong, Pompana Kuzucu

Webmaster:

Benjamas Klingler

Druckerei:

Saxoprint GmbH, Digital- & Offsetdruckerei,

Enderstraße 94, 01277 Dresden

Abonnement:

"D-mag" erscheint vierteljährlich. Der Abonnement - Preis

inkl. Versand beträgt für den Bezug in Deutschland

20,00 Euro.

Kontaktanschrift:

Aunchun Hirling,

Am Maisenbühl 28 C, 78333 Stockach-Wahlwies

Mobil: 01774954640

Vervielfältigung von Artikeln und Fotos ist nur mit

Genehmigung von dem Herausgeber erlaubt.

Vervielfältigung oder Nachdruck von bereits in einem

anderen Medien erschienenen Artikeln oder Fotos

wenden Sie sich bitte direkt an Autoren.

15.09.2013

ISSN: 2190-636X

ฉบับหน้า...พบกับ

ซานตาคลอสเยอรมัน เทศกาลคริสต์มาส

ซานตาคลอส (อังกฤษ: Santa Claus) หรือรู้จักกันในชื่อนักบุญนิโคลัส ฟาเธอร์คริสต์มาส หรือเรียกสั้น ๆ ว่า "ซานตา" เป็นบุคคลที่มีจุดกำเนิดทางตำนานเทพในประวัติศาสตร์และตำนานพื้นบ้านของวัฒนธรรมตะวันตกหลายประเทศกล่าวกันว่าเขาเป็นผู้นำของขวัญไปยังบ้านของเด็กดีในช่วงเย็นและข้ามคืนวันคริสต์มาสอีฟ (วันก่อนวันคริสต์มาส) วันที่ 24 ธันวาคม โดยทั่วไปภาพที่สร้างขึ้นของซานตาคลอส คือ เป็นชายสูงวัย ใส่แว่น มีเคราขาว รูปร่างท้วม เป็นคนว่าเร่ใจสนุกสนาน สวมโค้ตสีแดง คอเสื้อสีขาว กางเกงขายาวสีแดงเข็มขัดและรองเท้าหนังสีดำ ตามความเชื่อซึ่งสามารถสืบย้อนไปได้ถึงคริสต์ศักราช 1820 ว่ากันว่า ซานตาคลอสอาศัยอยู่ที่ขั้วโลกเหนือพร้อมกับเอลฟ์ที่มีเวทมนตร์จำนวนมากและกวางเรนเดียร์เหาะได้อีกเก้าตัว เชื่อกันว่าซานตาคลอสทำรายชื่อเด็กทั่วโลกและแบ่งประเภทของเด็กตามพฤติกรรม ("ดี" หรือ "น่ารำก") และมอบของขวัญรวมทั้งของเล่นและลูกกวาดสำหรับเด็กประพฤติดีในโลกและบางครั้งส่งถ่านหินไปให้เด็กดี และภายในคืนวันคริสต์มาสอีฟคืนเดียวเขาสามารถสำเร็จภารกิจนี้ได้ด้วยความช่วยเหลือของเอลฟ์ผู้ทำของเล่นในโรงงานและกวางเรนเดียร์ที่ลากเลื่อนหิมะของเขา ... อืมม ... แล้วซานตาคลอสเยอรมันมีหรือไม่ แล้วรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไรหนอ

กฎหมายลิขสิทธิ์

ลิขสิทธิ์เกิดขึ้นทันทีเมื่อมีการสร้างสรรค์งานขึ้น ใครผลิต สร้างขึ้นก่อนย่อมถือเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์คนแรก ผู้ใดจะนำงานชิ้นนั้นไปพิมพ์ซ้ำหรือดัดแปลง แล้วนำไปเผยแพร่ในรูปแบบไม่ได้ จนกว่าจะได้รับความยินยอมจากเจ้าของชิ้นงานก่อน ดังนั้นการสร้างสรรคงานอันมีลิขสิทธิ์จะได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายลิขสิทธิ์ ผลงานโดยความคุ้มครองตามกฎหมายไทย จะมีตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์ และคุ้มครองต่อไปอีก 50 ปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์เสียชีวิต แล้วกฎหมายลิขสิทธิ์ของเยอรมันจะเป็นอย่างไรกันหนอ ติดตามอ่านในนิตยสารดีฉบับหน้าค่ะ

สู้กับความเครียด ด้วยการวาดรูป

การวาดรูปสามารถช่วยให้เกิดความรู้สึกผ่อนคลายและสนุก นั่นคือที่มาของคำว่าศิลปะบำบัด ซึ่งถือว่าคุณต้องเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น แท้จริงแล้วการวาดรูปที่นำมาใช้ในการบำบัดสามารถทำได้มากกว่านั้นมาก ในประเทศเยอรมนีการวาดรูปเพื่อบำบัดไม่ได้หยุดแค่การผ่อนคลาย แต่ทำเพื่อเปิดประตูเข้าไปสู่ปัญหาที่เผชิญหน้าแล้วเรียนรู้ที่จะจัดการหรือลงมือทำอะไรบางอย่างเพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตให้มีความสุขขึ้น ... ร้ออ่านบทความพิเศษเกี่ยวกับการวาดรูปเพื่อการบำบัด

ดนตรี บิดุณ

ประสบการณ์การสอนดนตรีของ "ครูต๊อด" ครูหนุ่มน้อยอายุเพียง 23 ปี ที่ได้เดินทางไปเผยแพร่วัฒนธรรมไทยในประเทศต่างๆ เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ไต้หวัน เกาหลีใต้ และประเทศเยอรมนี เป็นต้น "ครูต๊อด" บอกว่า "การไปเผยแพร่วัฒนธรรม ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยไม่ใช่เป็นเพียงแต่การที่เรานำสิ่งที่เรามีอยู่ไปนำเสนอเขาเท่านั้น แต่ในทางกลับกันผมได้เก็บประสบการณ์อันล้ำค่าแพ็คใส่กระเป๋ากลับบ้านไทยด้วยทุกครั้ง ถ้าหากว่าสายการบินต่างๆ เขาซึ่งนำหนักจากประสบการณ์ ผมคงจะต้องเสียค่าน้ำหนักเกินไม่น้อยเลยทีเดียว ..."

